ادذي سلم [illegible] يادبزي [illegible]

کله وبه ترذادوا [illegible] يادسږ [illegible]

وودي [illegible] دالووي [illegible] کښې دي [illegible]

غږ وبرښاده چه خلق [illegible] کی حال وخه

دي چه پواک مه بيبوزي هر چه [illegible]

وون نه دربزي همدزه حال ده دنيا خدي

به دي ستا [illegible] ورت هر چه تواني به [illegible]

ول دي [illegible] کيږي خمار [illegible] کښې

چه دادوه چاد خمادي خمامينه به بيږي دي

اوس تو [illegible] ناودماهون کاږي دغم

[illegible] عاشق که ستا [illegible] ستا

بوا [illegible] وورزون نکره بدا اوران سراوون بابا

هر چه [illegible] دغه خوک يادوي خه

و خلد بیان دی و دوزخ [illegible] بیوستم [illegible] د خلایق عمل
یی کوو [illegible] نقصان وی دوره بیان وبنت [illegible] [illegible]
نان دی بیاد کا لکه بد وی لښتان دا [illegible] دهر [illegible] دعا
بیاد کا
د بیان [illegible] الابد [illegible]
او بد رحمن خدای هرخوک [illegible] د علم
[illegible] اول [illegible] صدمت [illegible] عقلون
[illegible] مواق [illegible]
مل جه ملکری کا [illegible] وردی [illegible] ذات پاک موجود
[illegible] تل و تل [illegible] صفات [illegible]
دا ذات یصفون معبد دی د الله [illegible]
خدای دی [illegible] د [illegible] جه و خدای ته اشارت [illegible]
[illegible] سکه هغه سری کا و ردی [illegible]
[illegible] خدای کښ خدای [illegible]
[illegible]

[illegible] خدای وی یا صورت د نوی دی عذ کافر دی

د [illegible] علم قلبه [illegible] کی وه چا نه سیلی نه دی

[illegible] نه گر دی [illegible] کلاله نلو دی هر چه د

[illegible] بیا [illegible] کی چه و خدای

[illegible] کا چه [illegible] دی [illegible] لوری دلی مکه

[illegible] کا چه کافر دی ملحد

[illegible] سیالی مکره عارف نه

[illegible] منصور بسکر یزی نه لغوداد

[illegible] معارف [illegible] اخون بس [illegible] لدی نل

[illegible] بنده یونس کره دی لحق د

[illegible] هر چه [illegible] دایم [illegible] دحق دعوه کا نه عار

[illegible] کمراه [illegible] دی هر عامی

[illegible] خدای یو دی بد [illegible] چا

[illegible] ده کا به خدای یو دی بد

خوک چه لوګي د لروي پي زده وي چه لوګي د لا الله کي
قول عارف دي بذات هم بصفات و بږ پي چه قدیم دی
چه ذات ئے خاص د عارفانو شه چراغ عند کو مردي بیا موجود
عوام وته مردي د موحد نقب د غه ده غه چه تل د ...
عدل ئے او بهو په اختیار واي خدای بیدای ...
غایب کله حاضر دي لحوډي تسبیح لي الله ... سر ... ش
وسکه څکه سر بازل دد هغه دي ...
نه د شریعت پرې مکاره لغابه منعم بشریعت شو دا
مردود د سلطان علم د ذوق د ده دي هر چه د فقر ... بیکار
کا دي بو رشي نه خاي پو فقر والهي شریعت ...
ذي — در بیان د صفت خدای تعالی جل جلاله — د خدای نوم
تو موبخ په بیدي پد الله صفت د خدای هر خوک و بیر
نه چه صحیح نوم هله خدای وهم دي هغه به وبي زنده

شنوا بینا گویا
تا توانا دی چې خواست وغه وکړ هم یکړ بې
ذاتي اوصافي دي هغه خلور سره ذاتي
یې صفت کښلې دي یا پني هغه خلور
صفات دي تر ثابت وه اوه دي موجود ایې
مواخلوړ بلې دي بل یې عبد
و ډاټه یې بیانې نه لري یو تر یې ن یې کوت دي
نقصان دي وسکه داوار سلبي او نوري ووي وعیرین
دغه صفت یې خدای بر غیرهادي باهم بړي یو رخو
جائز بر نلری یې ولیونه ککه یې صفت معزمندل خدای دي
صفات فعلیه و دلیونې د خدای تښاخت بهر جا فرض دي
مرونیه خلک د خدای د بار ه وایي افغانان دي زده کوي
... بیان خوف ورجا دا ایمان به مثل د مرغه دي
یو خانګي ویره بل امید دي چه مرغه بېوه خانګ شي
کې کالو تونه نا امید دي دا ایمان مؤمر بلاري امیا
وی چه ایمان ختن ره وکړي یا ایمان یې وي ساتلي لک

بصد وسن سفیده دی لکه جمال د اغاز وه کنجلال [illegible]

و ایمان و [illegible] دواړه ولد ایمان [illegible] واړي نشو طالب [illegible]

لکه [illegible] دي در بیان [illegible] خبر [illegible] د بعثت [illegible]

ذکر [illegible] دا [illegible] د کفر [illegible] عملت فرض دا [illegible]

سا[illegible]ت لیده [illegible] سکه د [illegible] ایمان [illegible] دی لخدای هدایت لیده

و خه یقین دی بنده د تل [illegible] او [illegible]

د کفر وکا د ایمان به [illegible] د کفر [illegible]

کال [illegible] ساعت کافر [illegible]

در بیان [illegible] الله [illegible]

[illegible] وناوه [illegible]

[illegible] کر باد شاه سري و [illegible]

[illegible] سري [illegible]

[illegible] تالایق سري بیدا [illegible] انعام [illegible]

همه د اخلاص او پښتیا کښې سود اګر افغانان د سوچه کړي

نه دي تو بیکې ... راوړي په بیا ... خو بیا الهام

اکا امون خن غوا ... دو ... ښو

... سود اګري ... کړي

طمع دوی لباده ... دلباد ... سکوت مري

وسکه ... انال ... ول هر ... پیلمه بوسر

هر چه فرض دی پتا ... بشال دسر درنه دي کو

او واجب ي اس ... دي دا شه فرض لده واجب حطا

مکره ... سرکي دي د اوریږي

مکر ته مراعظ با ... ي دانوح هم ... دده کبته

داسه ... کړي ... کړي ... بنده بیرا

ده لوی تا داري ده هرونه جه دامثال ... کاونه

غرض ي بکښ نوه افغانان اګاه وي هر غافل وه

بوه لکه نوح لمنځ ای رازدی هم په خدای ورته نازل دي کړه مؤمن
دی پیدا ... هم ... لید رازنا جاري ده
... او په ... مؤمنان دي سره ...
... هم ... په عمل ... خلاصي
د تصدیق کښ اهل السنت مؤمنان دوی عبث کښیري
وېدغا څه چا د ... کمال بد دوزخ ی ... به قیامت
بې د ... بې د توحید خلي بد د اعمالات وال ... عه
لا ایمان بې ... دنیا کښه که د عملیات واش لس حق ...
کي ... کښ چه دا نوح بد ... صور ... پاک
نصیر ویلي هر چه دا جاري نزده ... قول ...
ده کړه چه معنی به لس حرف کښ ... اعلی ... خلق
واجب دی تعرض کښ ویلي ... سنتي کا ... حکم
... کښ چه هستي منافقان کا ... وطاعت ده

به کا

چه خدای دی اغلو ری هر چه توحید ته اشارت کا آخدای

به هغه شرک چلید چیری ب

لهغه کفر هم مؤمن و ته عو ری

یا مت به لک خدای به مؤمنان علیک کړه که دی شرک الو مرکنا هو

وی محمد علیه صلعم کا شر ... خپه به و نکړه هغه اغلی په چلی

... و ... جانی

مرو کافر خه وچه دی به منس وییله چلی ... و ... هر جا

کاله کا یا وکا نری یا وچلی یلو قبرته سجده کا خپه چه سود

زیان لخدای نه کیږی یا او عزه وی منین دغه کسانه

مرکافران وی دوی وتلی دی لدین دغه شرک دی به

ایمان کښی هر چه سود او زیان لخدای نه کیږی دی لغیر

بی ... کا ول یطاعت کښ شرک دغه دی چه یو ازی

مخکا بیا و خلق و ته دی به کا یر بنیوه کا

دغه لس خوی

شهادت وضو ست ... هره جز درستی

به شهادت کښ به آزادی بند و دی یا ران هر چه

لس وایي زړه دوی ندي مؤمنان او کلمه خاوند یې
تاته فرض دي اوته اهري تل ست دي چه منکر دي لکه
غه ندي مؤمنان بل مسیحي هم زده کړه بل باور
وکړه مؤمن خلورم ته مستحکم برد ایمان او س بل مل شي
لکاصان نجد دغه حرفان یصحیح وایه جامعه دی
نیئي لعږکه حرفون دغله که چه معنی نی تعزیه تبیل شي
لسان او شپږم که خولک سره د بهشت وای مؤمن
ت وندرت زر وای بل نئي لجهوه کافران او مزده
که چه خدای تل وتل بوین دی خالق دکل عالم دي
چې ایمن زده کړه چه خدای یو دی بي شریک تاسي زړه
ره دوستان نهه دوای محمد خدای استاخي بیر
تي بیغمبر نوه نه بیوت او که چرخولک خه وایي به
یکم ختم دمرسلانیان لسم خلورم بیري د بښه مکی بربا

فرض دي هر چه دا بنت پنين دېني علم وګي د عاميان دا ايمان دي

په شرح مختصر کښې په پارسي ژبه ويلي شوي فرض په پښتو کې باعغا

به وي ښې خلاص د [illegible] افغانانو [illegible] په ژبه بوله

عربي وي کتاب چه وي کړ منبعي ګ افغاني وي په ژبه

يې بوله چه منز هوي دا قول د علماو احص اکثر عالم دا وايي

چه قران په عربي دي په حق فرض واجب په پښتو کوي دوي

په اوي العزيز ي ډېر چهره خوي د جاهلان

د دعوه چه په پښتو ژب بيان کاعي د قوله افغانان

دي هر چه فرض واجب ژر کا دوي ب ښي د منکر کافران دا

فقر خه بيران منکر نديي ده دي کاس ور کولي که ازاد

کړېږوي چه ښي وي په جمله مسلمانان [illegible] بيانخه

خبر وان فرض په طبه کښې بر دا او اد سيا هر چه

داوه بر خاي کا دي بيه لو منان اول کلمه و يا هم

بر تا فرض دي اي طالب دو پر يو خله ويل پر جا فرض
دي کړي اناز پر بند کاڼه دپر مشغول ي به بادر شي تل عمر تا خو
کيانتي خلو [illegible] منحک بل شه بيا بيس شي
د نکان بغو د به بيسد قوي کړ مومن به کا فنا که د
منافق چه مجله کلم وايي عطعي لبدا د فقر جيد بيان به
بو نسو لوي کلي غمري [illegible] عالم افغانان دي غم کنا
چه دسبني کاند لعلم الطالان صحيح خاي بجسم دي و سکه
خرب دپرت وا هم الند بخت نيک کاران دا فقر چه خه
و بيزي شب روز بکناه بر بردي اميد چه دسته عطا بي لرحمتون
خاک پاي دي دمردان لکنتا هر کراز نم نيز و صيف و ضم ناي
و عم ته طايفه موس خلق مرادات وا طراف په الله به نز او دا بر رسم کم شهيد
بيت در تي حبيب عشق دوست شده شفته اند ۱۰ مست کردي ايمان حسين
سکنه اند د شاه کن خادر بلا ند دو ه مست شا هان او د

بې سلوکه چې څوک مکر چه دره کا تري يې جدا شي
چې دا خلق علم عمده بلا شي حسن غيبات يې نا قصان
چې حاصل نه يې او له علم تغير ده حسن مناظره
لَ دُم روح لره هدا کاه شي جلا لکښي لعنه دي خلوره
سر ده هر زده مکاچه طالب يې هر چه داوله هر يشوا هم
هر مرغه لهما يې ووي املې پر من الله دي اي سالک ستا
لخبل لوبه يه دم زده تلوی بلا کښي اغزي تي که
لږ څه يې اغزي لرګ لحق د بانده دي دو يم
سير الی الله دي دي ده و لوره ت روان يې لک پلار کښ
سيري تو ح طالبان کوره لخبر جبر ندي بل ده هم سير في الله
دي اي طالب ... ل نفسنا کېده دي او وده وته
کله وي تري عجاب لبان واخله يې کښي بري مو هم
د سالک پده کښي تله دي خلوه کوره سير مع الله

دَي د مردان غیر مردان لا الفنا هم اکا مقیم آنا یست

بو لوي حجاب دي لکه میان هرچه تر دا مقام شو

هغه کم کان یطرپه نور لس سلسله دي وا حق اي طالب

ول د یه هوس دا جنتان ... بیب سیر ون کښي

یا خه دي د سر ونو طلب هغه که طالبي هرچه هو کي

م به سیر ون کښ خالاته دي متعه ندي هرچه لا الی

نور حجاب چار اقلام که نشو غیران و ناقصان

دي کامل ندي لمعقیر ... که نه لو لک نسکم

ندي د شیخ علي خوا زه دي ... منر خو ... سپهر

دوکو هر مدورنده اکر نوران دو عالم دا دم هو رنده ... شاه نده

اشکار چه ذات ذو الجلال نه جسم ونه ... یکی اکه بیتهي بالله

دوه کو هر دي خلیزي سکه یو هم د دعوه وا لا ادم

... کون بتا ... هیچ دي عدم ... لطر ...

نه جم نه زیری کند شغل دی پیدا
[illegible] کرا ی طالب
[illegible] دعه زیری [illegible]
[illegible]
[illegible] کراهان یکنی بنو
[illegible]
غفل علی سبب مکر مالک ای وه چاند [illegible] د جان [illegible]
[illegible] برسر روی رحمه الله [illegible] شیخ [illegible] کنځ [illegible]
[illegible]
برهر ورسخ :. زندکی جهان زند برکی [illegible] تا [illegible] سوز [illegible]
نهال وی انشه طالب [illegible] ورغوانی [illegible] دوفیل [illegible]
کی بی حوی تر بنا [illegible] باز [illegible] باند [illegible] پیر [illegible] کی
روان فیلان مست دو ته بانده [illegible] ، باند کله کوه دوا
هر کاند بازی تک نکار جیله [illegible] هرچه دوی کیه
ناخو دی [illegible] سیار فیلان [illegible] طالب
واوال دی بزرگان دربیان [illegible] کانه دعوی [illegible]
دو [illegible] دی [illegible] بزرک [illegible] مه [illegible] [illegible]

لکه حلیم و بنت دزه څوک بي خوله مرسلان دي او صحیح حسن
دغه دي وار ندي اصحاب شوي دوي عمه حتم قول کړي
که مرسل دي که بي نه مدي [illegible]
او ازکه دوي پسر و د مرسلان دي هم [illegible] دحق
دوستان دي هم [illegible]
پر [illegible] کتابونه دفتر [illegible] او [illegible]
شپږ دي اولوالعزم د [illegible]
که بیان دغه شپږو [illegible] کاره دي حضرت رسول [illegible] افضل
دي هم خاتم الانبیاء دي [illegible] د خلایق خلق
یاران دي اول بزرګي دابوبکر دعمر او دعثمان بیا مرتضی دی
پاس ورکوي [illegible] دوي یعني صحابه کبار شوایان دي
پس بزرګي د اهل بیت پر عشره مبشره هم ګواهي ولي لک
پېغمبر ویلي [illegible] بېشک بهشتیان دي ول زده

وائي د محمدي و محبت نور
د اهل بیت صحابه
یو اهله غرایل دي هر چې بیزار ان په اهل بیت برا هغا
کا هغه کسان م ملحدان دي خارجي یا الرفضان دي
برات کښ دغه بي بزهکا
دغه بي بزهکان اصحاب واړه
تابعین او اماماني دي د داهسې نه کښ یا ورسره
به او سوي یاد کا یا لحم لګ د اهانت وړ باند وایي هغه
کسان م ګمراهان دي هغه بیرته بل عث کا مریدان ي
نږي شرع دي په مثل د دجال دي لښکري شیطانا
دي دوي تعلي کړه له روغي دیني دلا رغلدي خو که تل
دي خولي عاصان دي و سکه ځی بوسله ګر شوي یې پر
واخلو د ځیني پر شو و لیش بچا مکښ رافضي شو
ګمراهان دي [illegible] تو ته یلاس که خیل وي چراغي بو
وتر نو او س د بنسټ خوب علمان و دا دوي وایي د ...

نسوان بحضور موږ شي واړه لران د کتابي پرانځ والانه
بیان کړي الاالدي دي آدم کتاب جزکران د بیران کهبان دي
دوی وایي لکنا مرا دوه نښته چه بیان ام لیس لیعتا مت څو
ځمان دي ول هیڅ سوده نه دي کوم دوی د حصیل ایمان
بیان دي ددوی نه دکال هو هودوا احیا ب...
لاب وهي مسلم ندي کطران دیقا د غذیر جزید ب
دواړه شرمنده شي به و امت مهر کذا الاول د تیجان دي
لکه خدای جلالت کا او وه نه ځ په سهاي کا قابلیت
به و پیژ اري زي لرید چه هر څوک خاوندان دي د
پیر طلب نفرض دي نه واجب دي نه سنت دي او د علم دعا
طلب فرض دي چه کا کنا هکار شو فاسقان دي
دعلماء د سنی مکانړي حلق ... دوی م دحضرت
... کرام رائت رون وي شریعت د نبي باغ کوي لکه اوهان

یٔ سلتیٔ عالمان ملیٔ پاسبانان دیٔ بڅران

نجهان یکړیشو دین یی پریښو پهٔ آینه د زمانه کښی علماءٔ

نحداي دامر پهٔ ګوپان دیٔ څهٔ لهٔ دوي لهٔ دوزخ راجار

پاسی وهبشت تهٔ دوی ملهٔ اؤ دهبشت جوکان د مومنانو نیک

خواهان دیٔ پهٔ اول زمانهٔ کښی انبیا وو چی حساب دوی

بدین پیانان وت پر هغو خاص اوس عالمان دیٔ پامت

دنی اخر زمانهٔ دیٔ پاک هس دیٔلی شریعت پهٔ ورک

ننه چه علمات حقایق وارثان دیٔ چه لعلم لعلمان منکر

یٔ کا کافران دیٔ ختو چه څله کلم وانی دوی ویٔلیٔ

لامان دیٔ سکه عالمان خیلو نوانی عالم کی ګوهر هغه

وانی چه راغه بحدیث او بقران دیٔ ددروینه حجر پهٔ

وی کمراهان ختم کا هغه کا ول کړیٔ ل قبول هر چه دوی

د سهی لار طالبان دیٔ د شریعت د هلا امان دیٔ مستقیم

په دا عالم اوس آخر زمان دی چه خطاب ام غلطاً کا مومنانو
کښېنو په ایمان وی ښه د شریعت نه انځور دی پخه
نور همه وره سره کښېږد وی لکمال هر چه دانش واره ښایسته کا
اولیا دی دی به خلاص شی د حرامو او بال او اولاد تحله
نګاه کړه حرام لک کذب وی یا غیبت وی یا بخل وی
د بیګانه عورتی ملقال همه لوده چه نور خوند بهٔ
وخاندی یا بهتان وی یا بسخوره وی پلر پیدا چه زلفونو
لکال همه دوه بتر که د شهوة لنظر ون چه د سترګو نا
نظر دی ویس بری لقادر بر کمال هم چه خولی سره بانی کا
همی نفو بره و سکه شب دره وا به الله غر به خصال تعدیلی
صراط لا ری صفت تر زی و بنده با مر یک تر دا قریب
شیاره تر تیغ تېره ده ذلی مثل شریعت دی لکمال دی
شریعت وه کړه مر چه داوړی بری ښای کا د معنی

غنج اکبر و مکاجه ثواب دی بی غایت هم خواب دوغه
ویا و شهیدات چه جنګ داخل مردی بل بلدی جهان
زمیخی اګاه شوی به وی لجنت داهس روایت سلطان
محمود لرچا راوړه ن به پ بنه بنه دجهان ترکلی واه
خزانو دیاک بنی لجت یغه بنی یه خوب کښ وه چا
شی حرجه غم ملک بسکه بهشت ن تالانه م شای بادشاه
ولایت نی وحدای لنو رحی و یالک سرته ا برکت دو
ام شوندی دتسبیح زبی وه دخدای لذکر لقدرت غا
بنی وولنو بوبزی و د مشک دعنبر همری زه وبید
شوی لا خلاص لرحمت دواړه غوبزی وولید لعبرة
بید اشوی دواړه سترکی لشرم دواړه لاس لسخاوة
دوباز وی وولقوة دانګ خوی دهبت دخیز و
شهد هم سینه یه ضر یاقوت هم ملای و ددر خکه

کا نو یې په حکمت نشته جې د لحام کلمي یې لصبر هم و بته یې
هم د نعمت لکیا مونږ تعو پاک ته رحمت هم ونه یې ده
غره د نعمت لیبو کاڅوک ول دواړه بني وجبارې خلایق
لعبادة بالله تاوله آخر انبیاو خلک هیڅ کله وپیالی
نوه علت د روږ چه دنیا ن کړه عرځي یه بو نعمت کړا میله
وارد ي د رسول لکه مولا محمد د خداي له رحمت
ستا به تن کښ د الخمر کوو دي دي وسایه عاقل
هر چه داکو هر خوندي کا د نبي پاک نه دي وینو للعقل
کوم ایمان دي دا ایمان زوال د دروغ دي لکه قول چه د نبي
کا زې بنا ماه ي ز ني و وچي بر بله دويم هري عقل چه د
عقل زوال تمر لک مانږي کا طیاره او د ير بوره کاچیله
د بيد کو هر ي علم بياد علم زوال کبر لکه نادان چه بلخ
کمو شي او حي حر بوږه بر کاند لکل خاو زه مړ کوم ي

سخاوت دي پياز والي پښيماني ده هرڅه پښيماني په سخاوت کا
خزانې د شياطين ولو تله بخښه کړه وي صبر د صبر والجر
دي هر چه حرص به غلبه شي غره ي دي ونوله في زر چه
دا بيان په سنت کړ مومن دي پيادکا هرچه داوار په
خداي کا دکو هر خزانې ي و سا اتله لسم
الرحمن الرحيم په نامه دحق اغاز کړم او سوحق
سره په لاس کړم دي رحمن رحيم خداي دي د طاعت قدم
په سا نکړم [illegible] کلا ثنا برحق ثابت نه ي مه پا سوجت
خو د ساه او صورت جوړه وي نه ژبي مکړه پساکت
العالمين ساتنه وي دعالميان دسري دپيريان په هواکښ
د مرغان په دريا بکښ د ماهيان [illegible] رحمن رحم کا پياز
په جمله خانوران رزق [illegible] روزي ورسوي وجمله روزي
خدا الله الرحيم رحيم په قيامت کا مومنانو په جنت کامهمان

به بادي کا کافران به هزیمت کا

دی شاه باخبر دي په ځای حکومت دي دي

بادشاه په دواړه کون ولې نیات باخبر مي ده بر هیبت دي

عبادت خاص د تا کړم کل اعیا د به بیر ښا کړم

زه به مل دشم څیرا که بنوکې دیر یا کړم ... زه یا

ري غواړم لتان توفیق ده راکړه رحمان که توفیق م کړه بېچره

مایه خلاص کړي لېزان ... ورو دروغ لار کړه را

دو ځای چه مز بود وي قرار برابر ځي وتا هم این وي

لګار ... نعوځ لار د غوکسات دهق

بیزان هر چه تا بر کړم کړي امان دي لشیطانان ...

... نغ لاره چه وي باز یکړه پر کړاو ځي تاریک دوي

پېر اندلي نږې تبهر برزي خان خوړ کې ګا ... نغ

لار د کافرانو دي دین په ایمان دوي بفصل لل ارغو بزي

دوست نې کا لطان محمدت هس چار ونه کړو حیات لکم وعید و قناه

کړم د احاجت رواکړ وا بنا بېړي سنا لباله [illegible] کړېتا

د بالله غلي چه لطف و دعا یې کا تنا د سنا لا چې بو خالق رب

[illegible] لم مقبل برکت

غناده کړ رفعت بل خپتن بېنا نه [illegible] تیې تنا مت

[illegible] بنا غوا رم کړ رحم لرا نه و دو فو رحیمه کړم خلاص کړې

شو سنه دا بنکې به بې سلیم [illegible] تا او س [illegible]

رسول ستا و بنا بیا قبول چه الله م یکانه دي با ور و کړای فضل

[illegible] الله بو د کې بې نیاز دې کل عالم د د محتاج دي له حمو

د که ایا ز کړې بلا له هیڅ نشي زوکړي د خوار ه ندي څوک

د د زړه لور لکه د د وه نه ی کړې دي لکا

ندي زوکړي ي زېلاري څوک سپین لي مرچ د الکان به کا نه هغو

جل ایمان څو ي لي [illegible] نیسای ی نه د علامی

ط

دي مل وه په هغه ساعت ئي وادي بنا نه وه د بل لکه الهامي ... کړي بيا کي

دي اد ... د جمله رب ثنا وايه ګڼا ريب ئي ګڼو کاره وي ټيټ ئي طمع کړي

... ابن حجاب هغه د ابن خالق کلا نه د ستا لائق نه ګاوي کړي شکر ثنا وا

د ثنا کي صادق ... ئي ګوري د چيري وبنا دي کړه مومن

بګه آدمي وي ئي د ثنا زبري ... کس چه د حق ثنا ويلي دا ستا شول

قبول اي يا رب ... به بلکي ديا د هم د جمله رب ثنا وايه حمار

چه عقل ئي ... دي وسکه خکه نهايت ئي نه وي ... به بلکي ديا

د وه م د جمله رب ثنا وايه ... هغه چي ئي هم علم خبر ئي په دا نه

ما صفت ثنا ويلي معذوره په اخلاص دي ما د رکاه له زاده ئي

... هم چه ما يې خه کړي نه يې ... ادا کړي په نور افعال چه

خه يې وي ... د حق را غلي ... هم په ... مالو بعد دي بازي

سر هيا په اونه کا ... ئي ... په غرض ... به خاص د حق بلو

... د حق ... هم دا وه چه ... هم ... رضا وه بل استاخي ...

... [illegible] مسلم لاري ډيانه

رحق ځيله ورسانه [illegible]

[illegible] ... معرفت نه

صفاته وينه نه سلامت او [illegible]

[illegible] نه مکتي همرتا

حقاني رحمت [illegible]

[illegible] نه لکه ښادي رحم

نيب وهي هم ولي مرتبه [illegible] تر شاشه

روښه د حضرت زړه کي پرې شه او حضرت يې عقل بر وخکه

د اسلام چه دې راغلي داپ

دا ملک هي [illegible] وواړه شه

دا

موږ [illegible] لي کرم وکړه [illegible] کل مؤمن يې ناز يدلي

سلام ورشه پو موږه ستا [illegible] کي نره پر عاجي [illegible] وکړ لکنا ه

[illegible] هم پر واره بند کانه چه

يې خلاص کړ لک معن [illegible]

دوه يدي لصالحات [illegible] وکړ [illegible] خاصا د لګ

تمام د بي راز ښ پر داله [illegible] افلاک بو انکار نشه کل فره

[illegible] ولي دا و بي يې [illegible] تسان [illegible]

نړه کړ [illegible] له لا خلاص جبل خداي [illegible] باس [illegible]

[illegible]

[illegible] باهم [illegible] محمد رسول [illegible] دی منه د پاک الله

دی همه رسولی [illegible] ای بار خدای کرم

کړې محمد رسول مشغول کړه که کرم پر حبیب وکړې پر دغه کرم هکل

جهان [illegible] کړې [illegible]

هم کرم کړې د بنی په سروان لکه د کړې پر خلیل [illegible] تا [illegible]

هر دغه تنا هم د زړه کې [illegible] مونږه [illegible] عشان

[illegible]

برکت هم په رسول کړې لا ات لکه د کړې

پر خلیل و پر [illegible] لایق د ثنا خدای زړه کې د [illegible]

[illegible]

ای خدای [illegible] محتاج د [illegible] زی د [illegible]

[illegible] والد کړې د [illegible] هر چه [illegible]

ځ پیداکړه د خپل کلام اوخپه هرځای کی دقائقه معاني

د الفاظو نښه کمال نغز و رنځ چه بیلوی و وبه دا میامو ره ب

نرها‌ب ... یسډایدبغوایومه لتان خانب خلکی

ن کړ ترفیق د طاعت راکړه نه ب نښتمي ایمان ... اګر ښي

15

غمانو هم نه هو شیار کړم و یاره ځم کړ نیک نظر و نه کړه نه ب

ت تل قد ایهم و نوم ... ما باور بیا راغوړی لکل غرم بر کړي

د اباور خطا کا عقو خپل ایمان خوړلي ... توکل کړما

اد ی لکل غرم ما رافځ چه نیک بیا و نه کا دعوا ایمان

مان خطا د ب ... نیک وایم خوشحال و ند یو

وادینا یم ... رقاص نه د پاک الله یم

... خالق و لحق

بېدي ... دا کی یا ذب تا طقه لحذا هی

د ... یم په اخلاص دره ... یم تا الکاه ... الحال لک ...

بخلم [illegible] هر چه غواړي

لګوماتل نه اکاه عیثو وو تر لیان همزه هیلیعو

بیل بیر باخلاص لتاوان [illegible] بندګی کړم

حم وکړای غفا لکه حق دی د بندګی دی هس نیئ قهر ومکم

لعج هم تالره ګذارم سیهن ستا

باخلاص بیر بطاعت کښ ولیدهرنره دیر یا الله [illegible]

ګوشش ستا کړم د تا اوړ چه سفرم دی کو رد

م وهوی نه کور بیا بسیار تیرا نمیشم وکوړنه [illegible] ست

بکرم په [illegible] بلچارم افضل که توفیق د خدمت مراکړ ترد

نښت المکل و ایضا [illegible] خاکل مرتب خالق ا

لتاد داخرم ویل پښیاد هر چه ستهالی [illegible] دین

ولدبیر لکمراه لاعباد بلاده [illegible]

لهم [illegible] لعذاب دوبر [illegible]

[illegible] ستا منصب د کافرانو لایق دی چه دی

بې ایمان مسکه به دوی از رافیکو رحم کړې په مونږ مسلمانان کړه [illegible] دغو

ستا بنده دی دی لله کنا مونږ غیر مسلمه دی تر بل ځای

نه بل ځای ب امید د [illegible] نه [illegible]

خدای صمد دی چه بل نشته په لده لی ازواح ی زوی [illegible]

تل ت تل با [illegible] هدی [illegible] نه بر نای کله و [illegible] چه

خوب چر نه کوی [illegible] کل د دیکا کښدی

هر چه پوهرت په اسمان دی یا چه که په زمکه دی

[illegible] په ده وکانه زوی دار دی

په کا اغانه دا عالی د بیانت مکر اذن دی په کا

هر کوحه کا د کرم کا [illegible] سانه [illegible]

دی کاه دی د بنده هر حال لکه آ لکفا رچه خواسنده

[illegible] چی بس لدب کاند د [illegible] تر وقت یاره

مل هیځ بنده به نوي چه اوکا شي

الي د محمد بې پايان نهايت يې معلوم نه

سکه د ثنا يې د خلق کړي خلق مکرم چه ډير بيان کا

چه د ده ذکر [illegible] اسمان ځواوه

وا ته نه مکي

بيا د زمکي د اسمان ساتي ګړه يې ترتيب نده

دې بلند دې تر عقل هم ترخيال ور

سکه هغه غافل نابوه دي چه د ده د ذات قياس کا په اسم

لوړ سره ځروم

بسم الله الرحمن الرحيم

درميان معظم امت با الله [illegible] تا امر د خالق صفت ب کړه

خو مرتبان دي د نبي د عصبين د رسول ثنا ب [illegible]

خو حيات يې بر بر ژبي عديد رسول چهار يار ته کاه

لابا بکر لعمر بن عثمان بن علي دي د زړه غوږ ودا

چار وره تاس وا ته ځاي عالم هر هلک چه [illegible]

[illegible] کل فرض ده پنې د شه خدای
[illegible] املحس دا کاه چې
[illegible] تر دا [illegible]
مثال نی [illegible] لوی
د خدای ذات لرې [illegible]
کل انهل دی رنگ [illegible]
ذات د چا په رنگ [illegible]
په صورت نشت بلا نه جلال په ویر و لوی
نه خواره حق لوی ته [illegible] نه صورت
خاندی نه زاهدی ندی [illegible] نه او له ری
ندی چاپیر وا ککال [illegible] ندی
زرغون سوره او ریر نه [illegible] ندی دی
نه ندی پرده جی رنگ [illegible] کس نه پر دی
غوث نه [illegible] دی یا اې لوی [illegible] صورت
وی وی صورت په دی چه [illegible] خدای نه دی
تلی نه زره یې نه قطره چه [illegible] پاکت یا پر چاشو

نو هیڅ بیان کیږي تخاي مقام نه بي بري حقلو چه ذات دي بېچون بې‌تو
وا بېڅو چه دي سکه وجه که دغه خپل [illegible] م په ازل که و بېنه خپلو
خپل اتکلونه کا نبې اوليکله چه څه لمي لاعيان ام واته دي
لوکه باور يقرآن [illegible] تا ئم لکريکې بيا اکاه ننه جهنه
٭ تل و تل وي ته ازل تر ابد نه دي نوي يکي اشو عين ده ورکي
نه هر چه د اتکل به کا نه هغه و ملته لدين که اکاه وخداي
په ذات بيخي لاعول دويمي اکاه شي لصفات تل ي ذات بي
مثال نه ده کړي او اکاه په صفات نو دي به خلاص شي ليساه
دخداي ذات او صفتون سره په تحقيق کښي خپل بيل دي
په و يي کښ بيا ده کيږه لکه وصف دخداي چه د صفتونه
دعو اه به بيا نه هيڅ وړلي نه هيڅ نه کا عدل لانم به صفتونه
دي چه داخو صفت نه دو کا چه [illegible] خپل تو يې کا اوله
نه ده که چه وجود دحق تر وقت دي تل ت تل بچي زوال
ار

نه په سله ځای ارواح دي دانه نيوي هم ورته غر دي محو ده پوهي
دقه بي شال دوبي مرده کي [illegible] دخو داناد ده تر اسمان تر
اسد هر چه وخت یا ب [illegible] لکل زري حجه اکاه دي چه
هيخ نه نوکي نه ده کو ځت نو هيڅ وخت د هر قران حس
لري که اوده وا په اسمان دي ده ما پښې په بو سبت کښ خاي
وي هم خدا [illegible] اسمانو ب هلک که یا ب
ما نجه لوکي وي په دا ابهم په دو ښتي که خوک مت په نیکي
وکا بیا پري محبت یې روان ښې که غرقه په د لوح محفوظ
رکښي وي ځیني ووي دي په او هس اهل ایمان ښې او که خوک
سيحي و [illegible] نکا بې نیکي به بدي یې روان ښې
کعفي په د لوح محفوظ کښي په ایمان وي ځل او هس
به وي ایمان ښې که کړي الله وعرک کا دغه حس قران
لري که په وجري مؤمنان سکه با الله ده دي هر څوک مته

ببب سبب وكانه جز ثنی تزايد وكثرتي دهداي

قدر تون [illegible] كا صور توه [illegible] تاو ولكا

وكثرتي [illegible] [illegible] حلو [illegible]

خواهنده دي هرجه ولكن بانسه [illegible] واه

لا برخاو وتزايد به الكثرت عادت هم [illegible]

دعه وجود ازوندة [illegible]

ه و باقي باين [illegible] ديا ازوجي [illegible] حجاب

دعه وجود لبيولرين [illegible]

ميزي بيتور نسبه بر قد بين [illegible] داعزي

[illegible] لاستحق ان بيا اوم دعه وجود ويلكن [illegible] دة

ي دي [illegible] و هم [illegible]

[illegible] اوازهم [illegible] حيل [illegible]

شن [illegible] مراه [illegible] اوان جر [illegible]

باجر سلام داقران خو منلي صفه اوانه مخلوق قو دخلق

نو پو سوی بې [illegible] قدرت وکړ [illegible] دغه وجود مراهنه

دي هره [illegible] [illegible] وجود کښي خواهنه

هرکله دي [illegible] ابحکون دی

[illegible] زبانه دی [illegible] بر نه تیر بیزي نه

نه پیژي نه خالق [illegible] یکسان دي بیحکون نه یعنی

بې مثل بې مانند دي بې نظر ترجمه عقلون بردي هرچه

مثل [illegible] صورت کښي کنه مسلمان نه دي کافر

دي [illegible] عیب نقصان دي هیڅ نقصان بر نه زغیږي

سکه [illegible] هرچه عیب او نقصانونه پر جوړه

پیژني [illegible] صفت دي په پښتو وایي چه خوی

دي [illegible] دي دیره نکخو یوت دلجو د

دپاک الله یو بې نظیر دی هر بې مثل بې مثال دی کل سر

[illegible] کړو څو د الله تعالی دا [illegible] ولو تل [illegible]

[illegible] دي [illegible] کښې [illegible]

کل سره [illegible] دي [illegible] د [illegible]

پيدا شي [illegible] دي [illegible]

د خداي ذات او صفتونه [illegible] بې حد

کله يږي چه مردان او [illegible] د خداي [illegible]

کښې کافر کيږي بد اګاه [illegible] بدي [illegible]

ملي ست [illegible] د جانبک

نه د بدي واه لري [illegible] د [illegible] با د شاه د خداي

شناخت واه [illegible] و [illegible]

تا او بصفات دا [illegible] بي [illegible] ثاني [illegible]

بيږي وملائکته يا الله [illegible] دا [illegible]

بنده د خداي دي [illegible] حساب [illegible]

نوي پر خلق دي [illegible] او هغوي ته اخوست نه لري نه
دوي هم شته پنځه هغي منذي نو هي لو لرين دوي د خداي
به حکم کلا کا [illegible] تري نه غم کا نه هير نه هيڅ عمل
حکم نکا دوي په د غه کې نه غلطي کې هر چه واني ورته
نو ل غلط چه هلا شا ارواح ي و کړ بيايي په بينو يدُ
وي کا [illegible] دوي داغ دګور په جسر کښو و کا نه
هکم [illegible] کړه [illegible] شان وهمي د الکاتبون جه پرا چه لبد
حساي په بيان [illegible] هم لا او ازه ار ويد . پر افلاکون دا
خلق کې [illegible] وي ورهم دي حساب شوي تمامان
وعلم [illegible] چه منکر ي و دوزخ و ته تير شوي دغه
واړه مخلوق بدي قديمي خالق او صفاتي دي لک
بيان مخلوق دا [illegible] خلک دوي م ته بيان به هي دي ول
هر چه را پکښت ايمانان بيان کړي دغه هم دي يک

ښنان خو لکه اصول دین خو لکه فروع دي او د بیرته
ي ملحدان اکثا اصول لعض بالمنع چه د سپان تجلي منه
د وغ دي نیمحي هم مسئله که د فروع برابر لا اصول
ه ي قبلوي ولهر چه ملحدان یا تکرهي کړي لاس
ي رکیوي سکه یا قیم ونه وي چه د کفر نشانه ب
زي د ملحدان د کتابونه نقیس دادي مخمنان که
زي روایت هي هیځکله لا اصول ثبوت نه وي چه
دي لکراهان : ومرسلنا [illegible] بیان وایه
لکه ي حساب چه کیدس ول [illegible] مرسل دي
سل کښ ختمن د شریعت [illegible]
ه ي افضل دي په اول ادم صفي دي چه تر ده نجا
م بیل یو سري نوه نه ب وي چه تر نوح نجا بیو
مرسل ادم په پیروي وه دویم ختمن د شریعت

ثي وجه كن ڤد شريعت بياناۏ نه مرحيم تفصيلڽ يعني
كمرسل دكل عالم يعني جبل جن دان [illegible] دان درڤد
ن دشريعت خليل الله وابراهيم عليه السلام كمرجين تكو
يعني جوا نبي وكمرسل ه همد [illegible] شريعتڽ ڤا ابو ه
٦٢ لوهم ختن دشريعت حضرة موسى و وبيدلي ب
تياوه حرجيڤ روح الله تعالى جوا نبي و كمرسل و
ن و [illegible] دشريعت حضرة عيسى وشريعت
ب ياسان و مرحيم ترسول جوا نبي وكمرسل و دوي
لا ره همد دڤد دين بريان و و سبرم ختن
دا اخر [illegible] اخر زمان دي شريعت
ب [illegible] يدل نه كن نبي وي كه وحي كمدوي يعني
ي ترقيامت بر جلان [illegible] لكن حضرة عيسى برانبي
ريمان يا الياس حضر ب دنيا حيات غمب تري دوي

د حجت دین بیان کا پوره دی لک عالمان هم چلیږي
بیا په زده کړه چه لیس لني نه صحبت غم ندي پیدا نوي
ثابت شي چه دا دین محب منوخ کا او د احبل دین به
وخلق وته ښیي او کتاب لرې هم وایي هر چه پس
لني پیغمبر ما مخې که به دین چا و کړ دعو دوا به
کافران شو دوا به کلا که وفات ... بي ختم
د جمله پیغمبران پس له پیغمبر نه خطبه عالمان عالم
حقاني رباني دي د دین بیان مکا خو حیات په دنیا
کي وي اي یاران عالمان حقاني هم وارثان
د پاک نبي دي د پاک هم وبلي هر چه تبي به پیغمبر نه دي
هم چه عالمان حقاني م په حق خاي دي کښنو طلي
بیا به زده کړه کړي نبي یاران انبیو وولي د ده دي د ګنی
زره یاران بي پر دفتر وو پر یو تالی اولیه

نه غوښتل کښې خلق صحیح چې یاران د نبي تې
پرته کړي نو تر بندګي اول به یې دا خلق ابوبکر
پوه کاندي عمر دي ده پسې د دین مرتبه هم د عمر وي
دوی یا اندېښنه کړي کنه د غه دین مرتبه یې پر علي هم
معلومه دي پر لوي وو د دین مرتبه پر اصحاب پر اهل
بیت اوس خپل علي وو د غه دین مرتبه د اهل بیت د دین
مرتبه د ګمان چې بوله د جنت ګواهي پر لوی دي
پیغمبر و یاران د غه مرتبه د هغو چې پر سری پر
پیریان پر دیوان چې حاضر وو لې سره هم ستر پر جنګ
کړي د بدر کافران د غه دین مرتبه د هغو پر هم پر
چې حاضر چې حدیبیه پر ابو هي وو دوی رضا
وه نبي ورکړې له یې د حیل خان پرې راضي وو
د غه اصحاب واړه افضل تر امامان امامان تر

بیروان دغه یس توی علم بی علمان ...
نشت و یو جری ... اه سکه ...
وی دی ساوق کړ ... حتی که ...
یعلم بی عملی ... لکه ...
دی ولی او کما اصل سهعی ...
۱۵ او کا دد یاک بی وی که ... مذهب ...
... یس شاکر هغه کب ...
دخدای او درسول ... یا ... دغه هس ...
بی هر جا فرض ه دی بعو ...
لک فرض دی کړ ... واپه ...
بیتانه دی یاد کاند یاران لکه ...
چه ب وخدای ته زیاد کا والیوم الاخر
بیا باور کا نړی خلق دقیامت ... انی اسما

به [illegible] بکل [illegible] صاحب [illegible]

[illegible] کاکو [illegible] کال

[illegible] د [illegible] کال لوه

[illegible] همر دلوی دملک

[illegible] کاچه برغت بی کوی

[illegible] ورځ مرخوت خان بخال

اولیا [illegible] عیسی ب تبتی [illegible]

اسماعیل [illegible] دغه خیل بنی ب شا

وی [illegible] ورځ ب [illegible] بوستان نوی جرته

نوی [illegible] ورځ ب بوستان دعمل کا

کږ سید کړ علما بنی که عملت دمار برشریعت وی سکه

ماوی ب [illegible] اوکه د [illegible] شو [illegible] دنیکی

و [illegible] ورځ کښ [illegible] نقیات [illegible]

رخولت خان په خان نو نو عرض د برونه
اخو به چي بودهي عجل کړ اوري کوک به وکا
ريادکم وناشه دعه نو قرياد م و نغوزي اي
اي چه ايمان يي وي راو نهي هر وقت د
ګدن ي سلامت [illegible] راتږکوي الله وخه
ادکړو جنت وتي بياي لک کړم دير
يد ارب يا الله دي هم قول د پېه
هرامت به قرآن [illegible] واي هرچه
ه قبول کړي هار سو لدي دي به عز
ب وکا چه رسول ستا امت عمل د شريعت
مذهب هم د سنت جماعت بو ولخاي
انا الهم حال به دنيا با آخرت دي هم
ب به بيل بيل به و رخر کند کا چه بولدا

ي بېخيلي بانډو کانه داڅ ري دموږ توت

د مشرق تر مغرب بو خپل ځاى به يې متول

يا دوهم كه دار جه خولۀ كا سر تون بې جوه

ت سر هيڅ نه به خطا لښې تو نه كوت ة و

25 ير وتلي وې لسره دغه هس زلده سرب

نښي يې تر ونډ وت ته چار ياى ته مځه ته ميږد

ب كل غړوت دتريا بوت به بل لګه ګالو رد

ادٔ مكي ښتي هواره لك وغوى سده اشوي

دا د وګورا انس مخ ب كا لبت نيږه وار بې ي

ګا بيخوس نره كالوت هغه روح بې او

ه صفي لور بالو رب مهماني خوا و ياى سن

ب نه دګم عجب خولې به جمو و بعنه ي

لې بيانې هد يرده به وده تب بل دوى

پکښې مه پرېږي ولې هر چه تقوی ملا او بس هغه کار کړه
لیکې وي په عقدو رنځې د عرش په سايه کاندې حب
خدای خپل راضي وي په هغه به د لقمې نه کالون
باري خدای هس تبر کاند لک شپږ په سايه
سيوري زه ويني عمدو نه زکات شوخ وکا د عمر
بس به کل عالم طرف طرف کاد دیکان دېلا ابني مي کوي
کو بشي سکه به ورکړي ايمان د مړي هر چه دوي د
شعر جاري ين ينشي او يه شمي د يې هي کاره مونډل
چه بهشت لوب د رومي د عمر ځه يا قوت يکبارل
ويله سره موي هر څوک مت شريعت کانړي
تروتي شريعت د نوح پيرې هر چه وعمر يوکا نو
کعبې دا ايمه په بحر وي خوا عيش دا وپار په
عزبې ووف د سماکه افغانان د پاره په يو ست ټر بلم

روح يې رساله کړه دا بيان د عقيده د مومنانو وسکه

ځکه دا نامه دې عقيده کښې دا ايمان بې قوي شي هر چه

دا هغه يا ورکا او به ياد کا کښ مداد لو ګناه کان دو سکه

دې د هغو په نيک دعا بنا د کا يا ايها الذين امنوا

اتقوا الله وابتغوا اليه الوسيلة واوري اي ياران

په مونږ په صحبت طالبان دا ايات کوره راغلي دي

لخاي چه ايمان ادم راوړي وو يې ترې لب خداي

وسيله ورته غواړي طالبان هر چه لمنه خدمت

کا د خوي په کافران وسيله وخداي خدد که يو هغه

فرائض په خداي کوي حرام شي په بيا ده کړه وي

دا معني په لفظ بيضاوي کښ ده وېلي يا مه کا نه يې خلق

ما بيتر کړي لېدلي ولي دي کرامان واتي مال دوي

او وبد لي چه وسيله وخداي اي ته پيږدي خلق ځکه

[illegible]

بې علمه ګمراهان دي شرمنده نه چې چې هيڅ نه وي لفظ ګمراه نه دي
دوی غلط ولو بنیي که خوري وګډ تر شرق تر غرب
د پیران خدمتون که اګاه له شرع نه وي په دوزخ کښې ب
دي اوسي ته باور په قران کښې م لیکلي هم دا حدیث
هر مسأله چې موافق په شریعت ځي هغه ښه ولې په مسجد
ګمراهان بدعتي واړه خلاف کا له شرع په سخن شته چې د
سي کا په دوزخ کښې دیا لیکي امت په دا او یا
طرف ځي هغه دي. اکثر ګمراه دي ولې په فرقه شي
ده ګمراهان همه تکا دنګ دي بې حسابه ولې یې
کښې رافضي اباحتي دي او سعتري ما نکيې شي
رافضي دي ولې هر ګمراهې کښې غلط شوي د اسې معنا ځي
دي په کل سیان دوار ملا یس ترینه د ګمراه توبلي دي
په کار تیلي دي کې ملا د پر خاک پای دي د ښیان

[illegible] خالق [illegible] بيا [illegible] دبنه
خداى ثنا كړه دغه چه [illegible] ايمان دي پوه [illegible]
د[illegible] پاک دواړه خپل بيل قرآن كړ بيا بيا هم
په [illegible] كښ ابيا [illegible] تا بتا دوعالم [illegible] وبلي اوخوب [illegible]
[illegible] كښ داجر [illegible] نبي اخر زمان كړ كاهي دده [illegible]
په [illegible] يارانو كاه پخلي كړ جزول هرچه نه [illegible]
[illegible] بعض باندي باندي باران كړ دالله
حكم [illegible] داوه چه [illegible] بر كړ دكافرو ايمان هم
خاص [illegible] پرېشان پر باران كړ
[illegible] وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ
عَسِيرًا [illegible] اويارانو [illegible] كښ دي [illegible] دقيامت روځ
[illegible] سخت پر كافر باندي [illegible] وَيَوْمَ يَعَضُّ
الظَّالِمُ عَلَىٰ يَدَيْهِ [illegible] روځ [illegible] بدان دواړه كرفتار [illegible]

وجود ... وبالا به [illegible] تر خکل [illegible]

چنانچه د نبي په [illegible] تر کالوت [illegible]

بي [illegible] په ساعت به نه [illegible]

د یار بیا بین يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ

الرَّسُولِ سَبِيلًا هغه [illegible] به [illegible] کوکا [illegible]

پښېماني کښکی موږ وي به د بیا کښي [illegible]

وي يَا وَيْلَتَىٰ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

وائي کښکي موږ وي د غه [illegible] دنیا کي [illegible]

شخص کړی نوي د یاري اشنایي لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ

الذِّكْرِ دی منکر والقران [illegible]

ي و [illegible] لو القران [illegible] کوکی موږ [illegible]

[illegible] قران قرآن [illegible] به موږ [illegible]

د د [illegible] الاسلام و [illegible] القرآن [illegible]

وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ

خَذُولًا او دی شیطان عندو به خپله نه تم بد نه مخ ب

ودا جاد ده شیطان ته لې علی ورسره اود لتاخر وَقَالَ

الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ

مَهْجُورًا پرېښودلی په پاک رسول و وايي وپه خدای ته تا قرآن و راستولی

مکراو سنتی پس نتله مخې پرت و نیولی خلک د ږب دغه خواري

شی نازل په کافر په حساب په ووځ کښې به شي پات تلت تل

خلا مرسره عذاب سکه لا زم په ادمیان ې په پیرو د د قرآن

او د مرسره لا پېری لکولی په قرآن دي بې شک بد وي

وَكَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا ال

الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ خدای مخل

د ډوبلي مرچه لاس ي لکي لې په قرآن دي مبارک بامنده

خوي مابعنت د دوي و مرکپي مؤمنان د قرآن پیروي

مهمنځ شوي ګوري قراسیابتون ولر دیار او مصیبتونو کي
نده لا نه شوي بد عقیدت پیښهوس او سود لا نه شو دنسنطا
جه پسر وفخر قرآن أو حدیث لا دیاکسبو مرحب پیښوي کا دسرجرلو
قرآن هغه کسرب شو منعه نه یعني یعنې یا اګرچه ښکاره قوما
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ
مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ تا او سلګونو
ای خلق ا لي دین لکړاه سره پیړه ودي حکم دی لقرآن
شاس لاس ر وجزي لو چې لګ عقې وګړي ایاسرا
یې داقرآن ومنلې بیاي مې محبت شي لیوا یا ځکه
لا سي لقرآن وحیله عقبې خوارنس پیده کو اداو چې کوه
صحیح شي یو دَلِ دیا کد سعد لد بیند کښې صحیح ل اصحابه
دونه حق شو او س خوښه ین ماده کښې هم حقوق یځلا دي
ولیچ پس وخه کا دسرهي دسرهي حکم کادلا دونه لا یلي وچر

د دنیا [illegible] که [illegible] در ویشم کړی [illegible]

کا الله [illegible] قضا [illegible] دا شم [illegible] لفظ [illegible] منگ [illegible]

نی روایت دی بالیقین خلیل وینم که څوک سجده کا دواړه

پښتي واطلاق [illegible] کړي [illegible] پښتي [illegible]

مات شي مومنان دي واوري

در بیان اداب فرض

[illegible] ووایم مومنان دي واوري

[illegible] ادول چه قدم خاي لري [illegible]

[illegible] کاند بیت چه ستر عورت هیڅوک دنه

[illegible] دکا بیت تر څنگل چه ادب [illegible]

[illegible] دپښو کاند یاد کښيني په دوه

[illegible] الله [illegible] اد [illegible]

[illegible] بي [illegible] مقام د قدم

[illegible] ادم [illegible] هرچه [illegible] دکها برکښي

بنه کوي امر کړی ده د نکاځي ځاله پسته نو د الله تاځين

لسم مسوالله د الله نه ګاېو لسم د خلال نه کا د ختم د کلام نه کا

جه عضب د الله په وقت دیارلسم بیا د تنکو حساب ډېر کا

څورلسم د وګنډګي نه ګوري پنځلسم د خپر وېږه ونه کا

چې نه خوکړ د وويني شپاړلسم د بول و مروهه کي نه ويني

چې ځاځګې نه لوني اوولسم د ځان په کاڼي پاي په لوټه پا

جامه وي نه يشوي يا په ځاوړه پاکوي اتلسم د ځان دا ځي

ومزي چه نو بات نستره يوه لاښه کږدوي او کي وي [illegible] دا

دي لوټه مطلق سنت نه [illegible] نولسم دکښيت کړې لوټه

پاړ کاڼي او شلم چه په وخت [illegible] [illegible] د [illegible]

وختم هيڅ کاڼي لوټه لعرضه د خلاف تنی [illegible]

بالئوي هغه خبرون دیر او له [illegible] [illegible] کړي جيم

استنجا د [illegible] [illegible] هرهاعاي [illegible] کا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] اسلفه [illegible] وفي اوكرم وفي الله

[illegible] وكاد ذكر سر

[illegible] ذا الأمر احتياطاً ذاده لكسري

[illegible] ولا شي دائماً وانه وادي ما

[illegible] وبني وكان يا هي كانه

[illegible] وانه يستعيه ذكره دائم تالره بايده وفي

[illegible] وقري بين ومستو ب وبلي

[illegible] لزمة خودي او الكرخو [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] دالس [illegible]

[illegible] روتره [illegible]

کاندې وې کوره ډېند دي   اګاه شه د انفاس لکه ځلیږي
دې لن وېلرې چې پاتېږي د جادو ځو وې د جاسل وېږي
د جاسل وې د جاږي ځله وي ځا ځکي هر چې زیات
ترځلوښت ه د نورو هم ځونځ دي ګي کوره سکرښتې
د هم و ډه وې هم د لمونځ هم د دوره کاږي پلیدوري
اګاه شه چې د احیض او نفاس دواړه اتخبره لمونځ
اېږي کړاو لمونځ پس روژه پس ښتې د ډا هم و رهاته
ش او سي لږ لعورت خلوم د ډا هو عورت چه ښه د داخل
ښي طالبان دي وارويږ او نیم دي د مکړ طوا ونکالیږ
چه او بال عه و پلیته او ښبه م د قران یاد هم کوليږه
! ادم دي پلاس ناخظ بیا اتر د تر یو تازه هر ښکي ای
اسپړي یه وړ غږو ین لک پاک شي لحیض لنفاس د غه لمونځ
، وړ باښه شي او روژه د قضا و لري اې یاران چه دا

[illegible] نه   اهره ... مسئله خزانة الفقه

اندیاب حیض نفاس یا مستحاضه کل احکام د مستحاضه لکه د باک د
[illegible] وقت چا اودس کا روايت دي ما ليدلي که ايام
[illegible] خلاص وي لغه اوته خون و هير و کړ پاي
دوا [illegible] هير کړي دا اجر يدي ده رنګه ده عالمه که ايام و ل
[illegible] او مکان خون هير نوه دا پيا د هر بو لس
[illegible] ترک کا او دا او ده د کا غسل
[illegible] او دس کا که دا رنځ وي بيروتره کبر
دا [illegible] هر دلس روتره قضا د شوال نبي
[illegible] راوړي که مکان و [illegible]
[illegible] کلام د در مېن مثل دا [illegible] مباشت پر سر د
[illegible] پر هر اودس کا نه دواړه که پر غسل که
مباشت [illegible] دا د رست کا تمام [illegible] شي د شوال پر دا شو

قضي دِ د اهل چې پیادي دا د هر مالکه وبارکا غسل چې
دغه دِ د اهل دي که د وا د نغ ي له رمضان سلخ ته دا
دِ واړه ولري شمر سل ورځ د شوال په دِ دوه کاله م حرام دي

ابیات کنتم لدو بنتهو واجبات

شریعت کښ واړه خودي ته معلوم چې اوه دي دغه واړه ما
یلي په یو بنت دي اول سر ساره واجب د مکر تاکري وي
م همه خو پاس چه ته لا ستا او بلوکي هر شان ولاړي
تن د دوه د کور نیابت خلوت بیادانه عذر هم په بنا ږي
ران دو بم د لوي اختر کوي هم واجب نفي کښ توانګر
اي پښ د نوه سهي کوي هم و لعواده مشهور دي
عاوه سهي په نخوه مهر ورکوي په
اجب دي څلور کړ تو ا کو عزیزانه خوي تادار تر په
د سپاه د رنګاه نوي د کسب توان څیزي کمنه ته وا

ای یاره بیا تر [illegible] کښې هر چه [illegible] گانه

وړاندې [illegible] شکر [illegible] لودیت

دغه [illegible] حکم ادا کړ [illegible] د موږ بلار خدمت

او [illegible] زاد کړ هم واجب دي که دښتي وړې او که

[illegible] تللي سکه لدوي به شفقت هم کړې

وي [illegible] واجب دي چه د خپل [illegible] خدمت

[illegible] کاندې [illegible] دوي تېغ دواخلي زناه د بکا دالمراه

[illegible] دوبه الله او [illegible] مؤمنات چه

[illegible] واتبه دغه هم هلکو [illegible] دي چه هروه [illegible]

[illegible] عالم کړیږي بیا که [illegible] دوبو ستن جه [illegible]

[illegible] اوه دي [illegible] اکاه [illegible] بلاخلاص

[illegible] دا اول ختنه کول دي دوبم [illegible] احتیلی

[illegible] لیوزی وکاندي خلق خلوم نو کړه

پر کړي بويه نجم سهر پال سنت دي شنبه وبيشته کاذي چوري

ادم کوي هم بيت کړه له کښت لبان خلاص شي پر لاد

نيشي تيغوكت اطم نر هيت بيا احکام د شهعت ولماة

دي دا يخن بكښن د اودي اول فرض دو يم واجب دي او

در يم سنت بل مستحب دي د عشر بين باطي دي او

دا هم ي ناروا دي اول مفسد بين حلام بيع مکروه دي بيکه

مفسد هغه بالاشي چه سنن کې د شي مر لت رامعقول نا

تمام دي

دي تعداد ایام شهور حمل ثور يعد دي نش وش دي

دي د سرطان اسد سنبله دي دش ومه شي چي څه او نا

دي ميزان عقرب دي دي ش ومه قوس جدي بوهم

دي ش دي دلو حوت هر دي ش ومه عنا او کاپ

دِ لُرتَش دي قدام شهور او ان حفظ بر بم فقم مره

کره چه د حمل د ميزان دي د نه د سنبله دريم قدم بيا ان

اسلام ٥

روښانه دي چه برجونه اسد سنبله دوه نیم قدم د سرطان یو نیم
قدم دي د عقرب کوربت نیز نیم دي واړه نړدوه کړکه د
نیم دي د حوت اته نیم قدم د جوزا دي پر بینت تره
دي نړدوه کړ متعلق دي کښن روایت دي مشایخ دي
ویلي که دي لوټه په ظالمانو د ظالمي مرغ ي بلا س وي
د کلي لوي هلاک واره ورځي وزني د غه هم لا بدي کښن نقصان
نه دي هر دغه اي پر خواست شي یا به سزاوار کا یا ور
کښې یا خدای هس مستغني دي هر ظالمان دي خدای
بخښلي هر چه ظالم کړي شهیدان دي که بایمان دي ثابت تري
تر دغه عظیم نقصان و نه دي چه عمر ته خیر سجو کا ب
د دوی د ارواح د واړه نږدې پلو بلا س نیولي سغلات
کړیني وړ پېښو کا د اهیتي کا بې ورلي د الاړق د دوزخ
نمو هر هغه سړی په ور شي تر او ر چه نظري د شهوت

تو معنی بیا عطا حقه مدد الله کړ ما په هو هو کټیلي

هغه دي جهان پر خپل جوړ سکه نور دي به او درياب

پرخپاد قهر دي به لا چه خوبي دا چه شه بيبي ب درياب قهر

وه ووي يوني ايلي دا چه هر دي روان خه بي دا سي ده نه و کله دي

دشیخ مرید سکه بی دریان د مشتاق کړ دي هاته شاه نس

و اجري ده کړي طالب اي دوام د به دي هاو ابد علي

ته فرت شيشه يما ده يکه او کړي هبزي ب تر لوم دلوي هيتي

بسی کی اینداب هبزي جب ایدب ته شي بدي ته تر دکو بيتل

نيه زمان کړ به جبري د نوي مرغون يات بند غور دغه

لي ځايو علي را ماهير لگ ته خلاصيزي په کړت نارکړت

مدواي پير جاته نور و چليزي و ذکر رته واوس نوي جر

ونوي په اينو يه کړو ده لازم تا پر دا کريداد

مخمه رمضان طو مدد درياب کړ تعلق اهت سعی معنی

تو څو ته په صحبت د شکر ماد رکېږون بدرانه با ئتش
الله
ایمان غواړه لار په جنګ کې اختیاره ته توبه
ځیني کوه ګوي افغان جهان نابرسنځ حق بي شو
د لدا ايم خاله کړله په لېږه ده د وبين شه دلیلم اي یار
ذ ذکر د شه جهر ورک کړ ته راه دموړ عباره تر زاهد
عبادت کړ ته سر غونج کړ لې اختیاره ته شاکر شي به
کښې حوض لکه نه باره ضرر قوه په بدن کين ده ط
هد مطلوب خپل ظاهر يعلم يوه ته عاجز
كيا ته په بې صبره شه ته فارغ ش لمال دار
قهم يه كېږده كېږي ته لکه خاوره ک
کرش تر مانده شخاره ته ناظر حا
ده ش ق وي په يه لاعيان ه مردم واصل الله
الا غند تغاري هد يې غول يو کوره اكاه سا

لدېدا اَرَه غافل مه اوسه حلیم داو ... خیال ... دهر

و کاږه بیان دکړ بلفظ افغانی ... کړه ...

دواړه معنی هیم کل اعیان الزیه قیاس ... نقش ... علم

ستا ازلی دحق ... کل داغ ... کړه ... کړ ... د خط

بمکر دو ت دي مد ... ه لرحم ... لا ... حب

کړای د نفس کاني علم دخلق ازار ... طالب دهر ... جا

با زوون اخلاق حلیم ... کړ ... ذکر ... کړ ...

ځی سلیم کصورت ... واخله ...

... سنا ه ... خو ته ته دي حق ... واخله

لکلم ددرو یش دي کلام کره کړ ...

علم ادب ته ... بلار کړه دحق ...

... انا ... مقصود ... دحق ...

حرام دي خو د ... دوه ... وا ... دي ته ...

ورو بانده حکمت واخله لیکه محمد چې حکیم هر چرته
کان چې مل وي نه متمول به و بنو سي علیم ته بکاره
کړو نیتونه ای طالب چې کیسه لر یو بیسیم ت دیسته
ي راغلي اوس هم خاني پر نیستي و نسه مقیم دغه پس
ب تو په ترحق که حق د بالله دي ای ندیم
دکښ عباد حنب ید دي چې افوزت به و رسي ته خاي
اي حمیم محمد مطلوب چې شرعي هغه سړي هوش
طالب وده و په وحدت کښي ول وینی اکر دوحدت
بغفلة طالب په مطلوب کي کور ول بیا ده دوحدت
په سبب بشر په لباس د فرق حق ظهور ترشي اوس عینیت
په مظهر کښې وه ده نشته عاشق چیره شي صیاد و پس
و مکړ کوني بیا لبي یا واحد اوس بیس شو عاشق ناست
بنا بوجي کبنه تکي غم لکه دکا شاه جمالي وکوت پلاحضیه

تلقین شي شاه ولیده حضور اي سالک دعا یې نه یکي
بیا تلقین شي د طالب لا فتل الاصل چه ندا و تر خوری بیدا
هر رنګ پیښېږي شه د صورت باران بېرته ګې اوري د
باران برخی خوری کېښي د مېږ باران پرېښېږي خا کي
اوږ چا د ښکال ید ود شپې شي کړي عبد ښه او د مي
غفلت کړي شاه ولیده حضور خکه پیدا دیش توجه
دې تې ګوره چه جلوه ګا کوی د جهان نور د بیا زا کا یکه
کښي لیدا کا سړي اوره پیدا کوي کښي لیوه رنګ لیوه خوری رنګ
خوږي شي رنګ لري کوي بطلب کښي یې زوندون کړی هم یطلب
ورت وکوي د طلب شپه د دي خلق کوي د هر کوتي نه
د شاه یافت برنا بودي دي کو وتله د نیز ګوري مسلک شرعتام
واخله مرد الشرع خوار کوي کند له شرع قدم داب بونه
نه الحي کفه کوي کند الشرع اګاه في به تحقیق نکاح بو ترهلو ده

سکه دا فرض کړي نه تېکه چه پناه د شي الا د صبر له ملکه
عبادت کړي خو خطا به نشي د الله کا ای ووینه نه دا الم ملا
ذکر نشته تا دا نهر محنت د مقوده کم جه لغته کړ مینه بیا
لکړ ده ي وند خصه هر خیال چه پوه د فقر عیب د لغتر ب دکا
ور و گه د دا هیند ي نکاه کړ پښتانه مرقوف ي سر تور
لکه د دا مقام د جنت جمر موت ای ور ور که دد ا
مقام روز عیش عور بو فرحي شاه لکور دکر بید دجبر
مرکي نفو پښو یلي دي پر قور نبوت د ذات دي
کو لا عنی نبت کلی دي هر چه به تا کښ تصرف کا د اشعه
تکل صفات کړي کړ چه التصرف به شر تا مو ندلي درجات
کو و نقطی هم نه کل فصل هم خو تري بي فصل جه حق
دا نه حیات د حقه اوس وهم خو مرطب گوناگون د تا
کائنات وي عاشق نانست بنا دري و بسعي کښ لکه واحد

حضوره د الفتار [illegible] جهات دي [illegible] خوف و [illegible]

او سوب کل نه حالات دي طالب [illegible] ممکن عقل

بند [illegible] کان دي [illegible] و [illegible] کل انبیا

ذده الات دي د شاه [illegible] ده فی کوره د الله کل

انبیا اموات دي د غیر الله [illegible] سره

دا د جهاد دي راه دار [illegible] خلاص به نیت هم داخل

سره زکاة دي عبادة [illegible] کل د [illegible]

وجود صلوة دي د الفتار د هغه کا الله [illegible]

کړي لغو کل حاجات دي [illegible]

دي نا ست تل په اثبات دي جمال دي [illegible]

[illegible] دي تاو [illegible] اقبات [illegible]

بی شماره نه بالد نا [illegible]

[illegible]

یوم تن هر ذره د کاینات یکښ د څیري ✽ هر رنګ

خوات چه هله شي اوس هغه رنګ ښیزي کل

امکان ته هغه تر توحید کښ وخاي کیږي بیا

د حق زیاده وشو چه یکي په وښیګي لک باطن صورت

ظهور تش عین اول دي اخر کیږي به پانزده مرتبه

کوز شي چه اوس یوم د مومن بالله غزي او سپروق

کښتا اعلی وطن یادیزي مقید لمیان واحد چه کل

عین مطلق دي جلوه کیږي اوس خمار خان بلاهر

خماخان غرض به قع نه د یو لاد نه عو جزي شاه در

یا ب شو [illegible] یایان طالبان خس و ریزي چه شاد

یه کامل نوي پیاحو بد ویکه پتیب بیر رنګ ملاح

[illegible] غلط شي چه ملاح لیږي سره د ریږي ته

[illegible]

نکل خلق وي په ټول شوي مشغولي تل الحق سره کېږي که دنیا

د عمر دریاب شي ذده پښه په نه لوندېږي که د ده سترګي ځان

بادشاه شي په هیڅ رنګ په نه خوښېږي که د بهشت د مقام

شي په بهشت به زهیر یږي هوره ویښه عز حق وي دد

ذره به بر عو عمري د پیري شرطونه پوره دي په افعالي

ویل کس نه ځاپېږي که هو شطاي ښغاي نوي د غېبي

مرید ــ دواړه وښو یږي ول لږ بیا وي دادي

که باوره د فقیر بوي یي کېږي هر چي ذي خلاف

کالشرع چه خلق یا پیان کښي نه رغېږي هغه پیر کامل

دي اي طالب مکمل که ته ورته وائي په سنا یږي د کریلا

خبر ګډ دي که پوهېږي لحدیث لقرآن بیا ښېږي حکایت

واله د شاه ذي ذدوبي لوېږي روسیا ذي مسځ

ددواړه کوټ چه پیلنه ونډوت اکاه ذي کاحیاه مثالي

مجوي اکن سکلين دڠن سلامت برقس دأکن فريبوهن
دي کطلب کرن صفة ودا دي خبر الکلام حقاً اوله دان دان د ...
يقين دي دا مرشد وايي بڤاه دي مرشد وايي ساه خناي دي بر ...
وبکڤاه دي ساه ... کرنا ... ترد دي ... دوکن دا د راه دي
سالکين ارواح دخلن دي ڤاک الله کادوي ڤادشاه دي ساه
بخاي ارواح ... تصرف کل الله دي اهل شرع مرشد وعواه
دي کامل دتانيکي اه دي لجاهل تن ب بارت دي سلطان عي
بن خواه دي ... بحور ... باطن وصلت دنشت
دمڠکين ... اصل راته به زده کيه ساعاده بلا الله
بالله دي هن هوه ليل اهم حق دي ول دادل للله ...
... دي ته دل ليل لحاصل ... هنغ ديدن لشاه
کاه بکاه دي خو ... حق وعواه ... داي ...
... اکي کر ... سلطان داي مدام

دتابند خوله دی   خلقت د انسان په دی کار ان په خلقت و ابد
دی د صورت په تجلی کښ بل جمال یې محی شی اوکړیږ فهم
په وکړه د معنی ملک هم دده دی   هر انسان چه انسان دی فدی
د خان په مرکز دده دی طلبان ناست په وحدت د دی کعبه ناست
په بلی اوس هغه خر انسان ندی چه اصل اگاه ندی د انسان ذی
نوری خوده دی په باقی ذی بل په تگ دی بیا قی لیږ پیاکا
تن که خوږ د بانده دی   دا چه تو ای نه زم د غم لوری دقه
ندی چه ته نوی چا بیا کړی هغه خالق د زخوند ندی که آگاه
تن لغو لوری نه نه و ندی شماره کښ کړی تجلی د کمالاته
د ردی هر سالک چه په بیانه دی بل هغه ډیر کښې بایې
اللّه چه د وی ښی هغه هم حجاب د راه دی هر
فرض ندی بلجمله د لذیذ و بیل اسناب ګیرکوم په دی
هلب بیځای نام د بنبان وی چه طی دی وه کینده وی

دغسي وکړه عواماني شيخ بيا غوند عواص کتاب نسه دي دوي عواص
هغا صحبت کړدي سربار لهذا کم دي که بياد چه خه و بزي هم
عوق د حبل الله د دايم پنده دي   دايم ويرت حضور ش لجمله
غفلت ده ش ستا د اخيل صورة حجاب بيا ره دي بيا ره واحله
گرگا [illegible] ش ده بيار نغر نا اوقرنه خود وخود ته حضور شکل
داوړ وابنه گه تردوي بيخ سور ش خپي ستا صورة افتاب دي
دا افا به که قد ق نه ش اي طالب که طلب که په پښاه وسوځ
رحمه پيش د درويشان يار دا رقه ته بوت کښ الله رشد وحيد
[illegible] کمال خدمت به يا ش گوره ش دا زړه ي دگوره ذنگ
گ [illegible] افتاب بيونه بس غير الله ده تا عيال دي تاي بندگي
تو [illegible] خدمت وله [illegible] هر نکل غم چه [illegible]
نه ي بگوړن کښ خوگر ش هر نعمت چه شي ده کب په لعنت
کښ ي نکور ش دصورت پنده گيه چش د معني په سر

مستو شي که بيد نګ احتياط شاب مشغول کښي وصلت مس

مستو شي   دا ر منکور بيلي کړ هر څوک سره خوخ

لکه تيلي غافل واي زه وره پر شو دي به لوه کښي هيڅ

ندي مو ندي چه د عقل اتلي ويابيسه لبان هغه څوك د کلام حق

مرولي شاه ب وويو حضور هر طالب چه وي د عقل بېک

وزلي هر چه وايي زه عارف شوم د معرفت خي دي ستا

پلوري تيلي هر چه وايي زه پد المبدء اشنا شوم دد دا انايي اش

برنادان دي ئن علولي هر چه حق حق اشنا شي که تر تخته

د اشنا حقي پر ځاي بولي د هر کس چه شناخت روزي شي

د الاشکي تل په اثبات دي پرولوي ناقص تسبيح لا عبار

او عارف خيل خات تبتري په هغو چه د عارف نب

معروف وي هغه عارف صحيح په حق وي هيد کي هر مسلک

لحيله سوزنه هغه د ليري چه بي سوزه کفار ندي چا ولي چه

ظاهر هم مجاز یا کلمات و یا نښانات وي دا سالک به کوم نامي
دی هم خپله نه و ذوب یې د اله بنده نفي هغه ښيت کړي دا وګوره
سالک وي په خپله بېرده هم نه ذره بېرې د الله نښنو به وي دا ملح
ې بېرې سره سرووکي شاعر و مثال بحر کړ یو ښي کم شاعر
لګه دا او داخپله کړ عماد بنده کمتان د دره منبې نړي سپین
سپینې کړي هر فنځن به سوداجمیل ترمن و تلا روښان
د ښاه جمال دي کل ظهوري بکمال دي ظهورات لمطا هر شي
ځکښلي کړي دي شي جمال دي داجمال لدې جمیل کو شي
نه ځکې کوم لکه جمیل هس جمال دی هم هس داجلال جمال
ردي هم جمع بخپل وایي دهغو کمال جمال دی خم
شکل بیان هم و بیانات او س بداهس کمتاروک
کامل همت والې دی دامقام دجي سران ته سري
په ځما ښتا بدامقام کښې ځه جمال دي دا کمتار دهغه

الذ جه لي تيغ به هر دم حل نا حلال لوي که ته وهې که مشه
به ته شي به اهر گي زدن کښ ستا کال زيني سکه صحيح طلب
هغه دي چه غيرت لېلېان واخلي مجلس کښ في زبان ي مقال
دي خان له و سباره مبتلي شي که سالکي د اتصال دي
د ده خواص و پاس لېلېان هر چه بو وينې بو واي لشاه
زندي مقال دي کرعيداد لري بيان بيان وکړې کور
يعني سې حال لري   نايل شي اتصال اي واصله
آگاه اوس وصل اي کامل هر څو في خود نه شوې ا
وصلت بدروني و بتل تدبګه خود نه لېلېان واخله که
طالب ي ته يک يې شي هو ويني اي فاصل يک ي هو ذب و هو
زدي کور يک بيني و يک شدن دي اي عاقل يک شدن نه
ذات ندي که يو هيري يکه شدن د باوصاف دي اي واصل
لک بل حق له بوني کانيدوځ دغه وهري و رهاي لماعيه

یو بل دا دا ذات ... دي او صفاتي کا ه تا وجود شي اي
عاقل دا دا ... سره یو تني ولد نو لیبي نو دا دا او جاري گر ...
هس ته یک شي تکلف وکي ... یکا نه ... عجب لغه عادل هس
نه چه ته بادي شي بطام کي ستا صفت وي لک کا نه و بله هم
وایي یکا نه شو مقصود نه دوه نفس حق و عوا اي دل ال
عود اقه بيان د ته و شو لغه که کي کي هم بر و نتي چه د یا وسر و
بله دي د نه خو خطا یه که حق باندي دي دغه هس ستا نه دي عارفا
وولي او کړو تبـق دو يال دي د وي بي خزانه هم شیاطين
وعقل بل د زیان وه نه رسي دي لا غیار لکن وي ي بر بیان کښ
دا قه لسه کامل یا بر ستو يي راکا دي بي اختیار کلي تهون
لا د به یو ه خل به حالت د نجوړي به هس وي ولد ب هس
بیع تل تله ول بیالک به هو بس بني داي نفس کي غاره دکړ
د رسول الشرع نه عنه ول هیڅ اقوال يي شرع نکا نه د طالب هم

عامل بشریعت وي تل تر تله د نفس دکامل وه راغلي دعارف کوره فرکند
وتلی که دا هغه نښانه ده کښ نوي باوره مکره دي لکه ګراهي دا
ویناي د ویل او که دا هغه ي خلوتي مقامونه لمقصود مي د ایده
ق بخیل به اوښتی دي نسرحك سرته دي هرچه دالمکان ي کړي
پر بنه لوري زغولي دا دیدن یوه نشست ود دولیان دولیان دَ
لقاوه بللي دا مقام د هرچا نه دی که ملا د ا غورني سرانو ګلو
دا مقام د همتي سربازان د عشق طرح مکړه کاهل د
حق انسان دي حقیقت بیان دي که واصل شي ... کوره
چه انسان هوري قرآن دی ... که باور نه ملامتي حد
دپاک رسول اخبار جهان دی چه الله په صورت نو ...
آدم د صورت حجاب ترمیان دی اوس انسان لره بایله دی هر
انسان چه ... انسان دی کلام د جلیل الله کا محقق د حق
جویان دي او دا هغه خو دیره دکا چي سر صورت ویران کي

که لېږ وړو هېڅې ای عارف د صورت د هوړې داوې
وران دی هر سالک چه په دا هسې عارف شي خاې تن تن
ي خان دی په دا سرکښي ګوګران د دقیقه ده چه وړ بوه شي غږ
سلطان دی د دې هسې دقیقه لاب هر څوک کا ولېږ مه علي
پیر چیدا دی که په دا دقیقه بوه ي لرې مه خه شریعت
او طریقت عین عرفان دی هر سالک چه موافق شریعت
څي په دوه کون کښې تر خان دی او که بوه ده خلاف
کا د غم شناخت ي بوي تاوان دی عاقبت کافر وړ
بي ایمان دی چه د ده پېښوي د الله پا په سلطان دی لا که
لوړي او س هیڅوک نه وي پرېږي سکه هر چه خط کښلې
جیل ایمان دی غم سالک چه اوس په شرع برابر څي دي د جیل
ایمان پاسوان دی او که بي شرع کفار کا د ایمان ورځه
وتلاړه خاي نږان دی کرملا د حیاطي کله هر چه پرې صد

سالم دالله ياد ان دي دا مقام ذکر اي طالب سبر مرون

بعد فنا دي شهر مشهره اي سالکه تر هغه لک بغير بغله له

خوان حاضر باغه حاضر کينه حاضر ملامت او سر چهات حاضر وايه

حاضر کوه همه حاضر همچلان بحاضر حوره بحاضر خبره بحاضر

ديه کيان کړي دا حضور وهي نقش شاه وويي ضلان لزت

کوري لزت خپن هم خوره بد خلاص سي لتاوان اول نکر

د رفته دتا کم ملکر جه فتح دي بي پايان کر نفس کاري بي ياداري

طالب حيل حوره بکره وران بغير نفس شکر واي جه چار باي نشي

انسان بل دايم شکر به داکه جه کافر شد نه نشي ايمان نور

دخداي شکر وک چيدي سکر بخداي به واه نشي اي عاجز

بنده حيران نور ته خبره شو ربسا دهل دي کم مشتاق ي د لقاي

لجان سر کوز کي واو س بجهم د خوت دي کيان کم علت

لبان واخلي شاه بو وين عيان بغفلت کبن ستا خلق هر عشق وي

که صحبت د نصیحت شتا خو نصیحتونه به ډیر بیند کښې دي څوک
دي ماو نصیحت دي ستا عمل دنه شو ونه صدا بیرون
و بند ملي دي نه بیند کښي هغه تمت ودیه زیږي
حقیق په نفس هم امر کههه دي په بندنا احاطه
نادانی به بیري کې و پر دم ملامه کړ زه لزه پتا دغه نو پر
بنی نوس صحب زړمه وه کړ د بختر محماني چه
مهاني د نیک خوی دي سپین و بنسته ووه میلمانه پرسر
داغلی مرک استاخی راستولی بجرهت به ولاړ پري یوه که
طالبه وي چه د سپای و بنسته حرمت به په خاي نکړه
لک [illegible] سپر هغه د میري دا بیدا نه شکر و سمه مکړه پو ز
په سبب و بنسته [illegible] بري نوس [illegible] کښې دي [illegible]
ددري [illegible] دو هغه پر په [illegible] لک اس چه شکر کښي
کا [illegible] سکه دي [illegible] هغه [illegible]

عاقل چه په ډېر ګناه به ماتت د نوښ سېين کړي لېد دغه
پس بې وسم لېد کښه دي په ښته وديږي نفس په منځ دوي
وزي سري دي تګ بېښ پېښ خواږه پښي کړه هغه پروځ
ده ییخط خواږه خوږي حرص لاېس زیاتیږي نفس ښځ ده
د هلک دي کي په پېزدي دي په ډېر تلوس د موږ په ...
اوکړه پیارت یاکړه پېښه د لار خوږي دي چه پر په کېږي سړه
د نفس خوښي تر پېړ ده همه هر چه نفس بخیل خوږ
پس لاه ښي به هلک هم عیناك پښې هم هوږه
اخرت به وشرمېږي که نفس سې بندګي کاندي هم
جنت وبهرو وکړه د ساتن چه ي حق وي اوکړدي
خوږ خوږي نو پېي غواړي هم سیتي پیدا کوي ت
په بندګي کښ بند په مکر چه بخښي ي ده د نفس ته هم
... چار ... ښکلي ... ي ووسري په ... کړي ول

دي ودغه نوي لکه چه لغوي دي نحو يا وسره کوينري

دنفس د بخښنه دي او پوه وکړه کا هغه چه مونږ شي بدي

کا کا هغه چه وزي پښه کړي د سر کښي کاندي اغاز وحرامو

ته خوښيږي سکه طالب لباس او دي چه د نفس

مکر ونه زده کا همه د نفس بخښي دي او ښي هر چه

نفس به خوږ وي وناروا ته پالستي کا به بندګي لهغه

لکه به د غه بيزي تره ږون داو بنيو وکړي

بتر کي هر چه تا دي له کښ د حرام لديدن هم

هم پښيماني پښته او س چه د انفس دي زه بيزي

ته چه دا طمع وکړه لنفس لشيطان ددوي د واړه حکم [illegible]

دوي [illegible] وايي [illegible] نغوټه چه

[illegible] د واړه حکم [illegible] لکه يو

[illegible] فهم [illegible] وکړه چه

هم حق حکمون کړي خدای تعالی دلکت نبي عمل یې کړو دا صحاح

نفت لک خون نشو عورت چه سیمی ورتیره عذرنه پاکیږي

و تا د بندو و اوبه و لره بر دلا پیښیږي داخوه هر یو تانه

پاکیږي د قیامت سزه به کړه ولدیر سوو نبي دخو

نفت خدای دنفس لکم بخي مت بخا بند کني نري مه د قیامت

پیغل جامه پیره کیږي جیند و حیض نو نخ روغه یې کذا د حي به

هستي په کا چلي دي لکه حق دي هس نه دي اداشوي په مینځ حق

دعبادت راتلا مبېري پیره وي به د حیب د خوی ولکه حج

د ب نور شي رو نه وهي دوا په بیني بیهسد یې لیسونې

علي یې په کعبه لي هر تلي نه د هر یو ته لیو یې علم بکيهنې نړی

دها نه یې کلي شي مزبور دي په لغت باندې یې

لاړه و لدعا باندې کې یې هسته به لا جهر جز یې عیسی کو

عن و د ته یې هود صبر کند لا خجه نرکس و ما لقات یې دو

نکه دي پيدا شوه بلند همت و پيدا شوي ځکه دي مرللونا
د وخت بر کيږي د حضرت زړه کي پيرين مذ بوه کي لونيا
اوخ به کيږي ... کون کښ خلق سالکي سکه بنوي
د دنيا ولوي غزون وت د وجاهت ملوزيا لندغږد
که پاک وجود دي نو دا دنيا ب لعد منه پيروزه د
نو نه به کيږي دي خښتن و دوابه کون د سري
د سړيان چه پاک نوم بردي هم خښتن دي د
د رب د جمله هرچه خداي پيدا کړي دنيا ب کيږي
حضرت امريځ دوابه لا ستوي بيا په رنګ کيدي ولي
حق ګشر پيدا نشي چه بين يا بد نياب دي
بوشفيزي هم چه وايي د رسول ادب ايرا ...
کښې يا څکه ... بي ... کيږي د غلاس به خداي
د رنګ ولاړ ... و کون ... کيږي ... شکه دي چه

خدای دی مونږ امید شفاعت د دی کړی شفاعت به څوک

وکا لغو لوی گناهون چه لاس ور دی بشی باب بکړی ه

واړه خلق وخلای تر پولی د قرآن پایتون هر څوک لاس

لکوی هر چه لاس ی لکولی به قرآن دی د قرآن هغه ی ښی

دی الکفر به کړی دی بر تر تر انبیا و به صورت هم

سیرت وجه یعلم ته کر محی څوک نه رسیدلی نه به رسیږی

انبیا واړه محتاج د پاک رسول دی به کمال کښی هر څوک مو

ند لی لک پلس کښنا و به واخل لد پایه پایه شو

کښی به ښلخکی لباران چه علم سلام ود ربع ی ذره له

علم یا قطره و کلکت د میان محیط وی لیس یو ذره که

[illegible] خای و و هر بد لی ابیس وار و د [illegible]

[illegible] کړی و شکر دی [illegible]

[illegible] صورت دی هم خال [illegible]

ب دوستي په حق کښي ځيني ما هم وويني خبري د حضرت نبي

او په پلار نيک وو سر ستر وجه ووېښ وو رسو وکړي

چه جوهري د خپل لښر جهل او معنوي حجاب و ځي

د ښځه ته پکښې يې پر برده د عيسى دقام خرجه عجبي رحد کې

د قبول کړي ته رسول الله علم مدست عاقل وول په رحمت

ي واپس خو د مکيري د رسول الله چه د کښي ته په رنگ برنگ

وقت واپه خو د نه دي هم په ير مرتبه ولي خدايه

يو ځي ياره وي خود کړي د رسول الله ته په ري و

په جد چه پايان دي مونديږي په سر وکړي جمال د حيا

نظه چه پخلي بيان وکا پا پکيږي د ني معجزه

په وي و اغلاق حساب خلق سره ليدلي هم کړي

حقو د لغت معجزه يي واپه نه کړي خرکندي چه ټوله

ملک حق و دل لطف غضب معجزه واه نه کړل ځکه دي

څو چه یادي نام کړه مرد کان بې تا ونډي شو چه هلو ون

ي زړ زړي پښتو دين ي نړ لاز ميلي چه خوند عقل حيران غ

نږ هيڅ ي دامت لدي حرف لسان دين ي ډي را ورک

نه وم شکسته پکښ پات نه وم وهم پکښ ننوتي د

خلايق عقل عاجز شه درسي لهم پکښ هيڅ بيان ي

بدوي نشي لدوي لکه نزدي وي نه مشرق نه مغرب

خلايقو ي لېيان لک کښکښ د ربړي الک نور جوړ ک

ذکر ورته کوي دي هلاک [illegible] هي لبه نشي ولي

ذات لي ب سرکو لېه نښي که هر څو سر ي پر نوي

چه داسرکي خره کېږي بد بنياب مرتبه د ربړي لايق

صحيح نه کا چه داځو د سکه ب سو لي صحيح کا دوي

پښتل دخوب ويږي چه خوب وېني هو سيږي وخلق

بوه هم مره نسيدلي چه رسو لهوس سپرکي دي جوړ

دخلاق دي ولاهغه پر ذاتیات و بلي تني چه اوکار دي
وسبزي مراد [illegible] چه انبیا و اوده پر جمیل امت ي خوارکړه
کړي دالله نور [illegible] و مکر [illegible] د [illegible] لباس نور ور سبزي
پسر [illegible] حضرت نور و او دا نور انبیا و اولو [illegible] ري
چه نور وو [illegible] خلق ته رسېږي په پیار کښ [illegible] کاول
دي دپاک رسوله پر و [illegible] نور وي پر کلیات راغوه
پیلي کل عالم ي ژوندي کړي هم [illegible] دحضرت
خوب صورت و [illegible] پسر خوب [illegible] رحمت
وغه سید محمد [illegible] خدای خلیري [illegible]
په نازکي ولک دخو [illegible] لسم میاشت [illegible]
په [illegible] سید محمد [illegible] واړه هر نر سبزي [illegible]
حضرت [illegible] پر [illegible] بزرگي [illegible] نو [illegible]
کړه [illegible] ملاقات [illegible] په حشم کښ [illegible] خو [illegible]

ددخال و دبرهناي و داوران حدث دیرینه و وعده کرد

یک بیان بی دده کو باخری دهر و ده پیش تن کهاد دغه

ی و بترین بی مخشکد سیاهی بکالنجا و بره جیره دوکی

بجیهسول بره حظ برده و سکر سیح دغه سر بجیوی

و بر حیدل لی با بکتبولی شونا بدو رشیبی بغ پیم جی

بنی و زود دبا که بتر شول خرکند علکوه به اول جذ باکی

کهله خرکند به اخرب هم ددلکت خر نکه یاک جاب

کیزبی یغ نشیر جبی و بزد دوباد بس ورخ شو ردوی

اهله شو جه بنادي وفدیو هنخت کرد لیس بطل و برعدالو

دکی دبرنی یغ نشیه جهی و نزو رکسلای مانرنی بخوی

طلت کره ذکر همراسنو دنکر و بخری بنی طیبت

بهیخ رنک به ستر کیزب دبی لهیه عمد دکردادنه کال

اودهم مهیطه عند درباب یا جه بیشترکیش روان و

جنم درسره یې بعیب په بېسا سخت بر بیا [illegible] فراق شوه

چاو بهوی نفس لوانی لکه [illegible] موغب کاوزات به

[illegible] تعالی خو چه حلق یې وچیزی کړي

اصحب [illegible] به بی پیښو یکبار چه او [illegible] وچه شوې [illegible]

هماو په بی [illegible] شو یکبار جدا اوري [illegible]

دیهک [illegible] لیزي هم نور ون تجلي کړ هم [illegible]

[illegible] کړ چه حبیب الله پیدا شو [illegible] حق چار شو آخر

کله د دېر معنی هم بصورت به خرکند يي کړ

[illegible] قرات [illegible] کا [illegible] وچه [illegible] بیربات اورده

باوري [illegible] هم [illegible] بلا شو یا به دوی نازل هم [illegible]

و [illegible] چه لکو [illegible] لوری [illegible] دوی [illegible] الکه

[illegible] لا بجوا دوچه حق دي ب پیدا [illegible] دغه ستا

سر دي [illegible] باطل دي به باطل شي [illegible] دوی [illegible]

بیا بیو هم په دی سلیمان په پلو ون تر داور لښکري

چه لښکري [illegible] همه ستان ی رنګی سواره بر وتلي

و [illegible] ورنکی چه داوړ د دی بیخ د غښتو چه

کړه دوی یکبار ترد هر د سلطان محمد یکړه چه

سلطان محمد بیدار دی بیولی د عبد الرحمن خان لي شو نو

ب بیا نه بیو کبري لکه تخت د سلطان پر کړه کیوت

لاسمان ی راجه وسته سلطانان د و کړه اوروت

تښتدلي یکبنت ولاړ شو نو ب بیا نه وه چری تک

دیران عذابه و وجه مر شی وقعات کړه چه یا لښکره

لښکري د حضرت نلاس خادري په تبه کړه کښي بر ټر بوي

خادر د حضرت پلاس کښي تهي رنګ د ښاد خاوه

ویلو د غم بیسی لو ستر لک پوښتو چه اجاوه ښه

د ښه بی چه پښي عزم ماهي کښي په قتله عظیم دي

که حضرت موسی کښت ده په ځنګل ځناور و بل بيس
پيلمه لکه ... و ده ويلي د وي لهه عاجزي
شول روان چه ولاړ شو و راسته په په په بوټي
بل نشته چه کاموني ساز بړيت لګدي وون ب
تجه کړلنا خوړ ني نفس شول بات برڅه زمک
لکه بنا غلي خط چه رخت وي هسې کړيني بلاد
کښل خرکند بري هغه رن چه صفرت دردل کې يعف
هو غذا و ده تخي په حضرت بکر زدلي دغرم په خلوتي
وساتي چه غاري دتناوه په و دبنيري روڼا
سوکند په هغه ميانست دي چه حضرت حمزه کړي له
دو خلايه لکه د مبانت روښنائي و د حضرت دزه
ث بردانائي و راسوکله مه په دغيږکي هم سوله
م يغه غاردي چه بهتر د خلايق بخښلي کړکړه

کافران خنی پاند شو نه پسر لیک وکنوی یې نه یې عقل
ورسیدي یک روښتیا حضرت بې وبیا غار کښ ل
صدیق کافران و بلو بیا غار کښ نه راغی کښه
بزي یک برخه د غار جوله ته سبت وکړه هر کوه
هناستر بله یغه وره کښ کافران خاک کاني نوکه حضرت
وي بیا غار کښ داب نشو نه ب کړي سکه حضرت
و خدای ساتلي داد خدای ساتي تیر ترد غه دجه
خوک یرغز بخلوه یا بلوي حصاروه حق ندي کړي
هرستم جي زماني وبرما کړي یا و تیښت ورسول هدا
تت کړي سکه امان م و موندلي لرسول جه د هیڅ ظالم
بلاس بې راته رسیدي هم هس کرم خواست ورد
نیا لدن کړي یام دي خن غوښتلي د غه خواست
م قبول شوي لرسول جه بده یې بخیل ي لاس نه

بستري کيږي که حضرت رسول خوب وچي ليدلي منکري

څښ و مکر چه پاک رسول ته وو وښيي ان ولسترګي يې

دغه وني چه جواب ئي لدله دا اوله بيکري وئي ته رسيدلي

منکري څښ ومکر يکڅو کس ري بالغ شي خوب ووينئ

لدغه خوب هيڅ کله نه منکر بزي څو بزرګي دغه خداي

ده چه بيغمبر يي نه دي تکلف بور تري نه يکسب جامو

نه بر مت ئي حيله کړي مکر داچه عبادات ئي لا زله وزير

څو حضرت ... عي ځغلي هيڅ ئي ځله ذکر لحيزه

دا کلمه لزر و باشر چه کان دغه کويږي و ئي وت

دغيزي څو يرر روغ کړي د څوړات ووچه ئي ...

وبرراکئي وسکه څوږي دروغ کړي ليوني وو

چه پرغاړي زنځير د دوانکي وته بسيلنري ځي ير

... ورنزي کړي ته عاووجه قصه اف

حکایت دغه یاله عنه ابن عباس رضي بن بي بید عاد و پاک رسول لجعفر

پخي و ربدلي خوشه ادین به پوهیدلي کتې موج له دریابه یا سیلاب

دعوي چه سرپلي ي منز کمو ځ کره در بنبي مالیږ برزده

جریان کړه د پاک رسول د معجزه پیداوي قرآن کن بې

ملکوب نک او د میلمانه چه تل دغه سپېره لجعفر یې الله ورو

چه پیلي یې سپي وي دوی دوی کوه زبانی کاهم ب

قلم خمه کمه یې دوې که هغو ځ کړ ستې خې یې زې کاغذ زه کا

د رسول اصحاب. تناکه مرکلب کفتی وي او که زوالیم ساکت

شم یدانه ویلي قدر نه کیږي دائم هم خه عقل نه یې چه بیان

کړم د رسول الله ص دلوی خبري پیدې دغه واه

پخمانه بیانیږي بویه محمد پاک رسول لکه وقرآن دي

رحمت نزوا شوي د کاغذ تورې مخلوق دي او قرآن بیکل

قدیم دي بیانیږي د قرآن بې حادث نه دي او جهاد کا

د مو بې تګ کاه لقاد الامه و لکاه لقیامت به شو و شپي خرابه مو
محو مشتبهات تل تیلا او وینه دا لیا و شخو لا شخ ونه ته ق
هغو وا په چه دوی جمیل امت کښې یا اوس نه شي کوي ولقوي
په محکم دي هیڅ شبه د بلکه تاني یا کښې بشته هغه په جمن
ایت کښې بېړه دي حکمونه ولعقل دهیڅ اوره وسیره ای هر
چه جنګ او خلاقي لقرآن سره ونې یا حروف ستره میدلي کړه حق
تحت علم وصبه د پاڅ لفظي و دیری قرآن لجلاده
فصاحت کا جرې سکره دعوې د مدعي کې دره وغه لکه ده
عیوب سړي چه بد الله نبي لحومه لري کبري دقرآن
معنې دي نه په لکه جیب لله یا بوره وا په ردغ دي لیا
دوی بو تر کړ دره ده چه دره ونه یا تر قدره نه رسیږي
په حجاب بیان نفي د قرآن وا په معنې خو دې راغلا دي
لهذا که هغه خو په هکله ردي ایت به جیې لول دقاریانو

[illegible] یکښې نېکي دي دقرآن لوستـ د ستر کو روښنا ئي

دمکي تا لخلاص دقرآن لوستـ م و یا ئستـ د الله دکخوئي

الاس و ر [illegible] شي [illegible] لوي ددوزخ داور لوي

هغه او بیلک کړې کادي پښل دا او به دي لک سـری او به

به تي ته یک [illegible] او ر به نه بلیږي دي به شل او به دي

چه هغه سپه وي دګناه کار دوی کړ قرم لک سکان وي

یا خرګک ټبي هس سپین زي دي مشل دي دکار برابر

هر پشل دي دنکجکون هر چه بي دد حاکم ته قیامت عدالت کا

عدالت په عالم کښ نه د ربي کر منکري کنه کاند تعجب

جه بیرهغه دي له بر نادانۍ کنه کاند دده نه دي درو غ

دا ئ ذه دي هغه قرآن دو دا دروغ به نه چلیږي ... منکرانو

... مثل کا هغه چه دوی رښا نه وینی هم ... مثل د ر ... جه

... خو لله غه او ... سر ... هغه ... و ا ...

شرکه پیغمبر خدای کښي چي هغه د زړه نه ولي نه ساوي يکي دي
ليږون دوي هم هغه سبزي وحضرت د ښيښي کړي يا نه
مو هم هم که بي ټ هم د زيارت په خوشي ورد پږ وي او سوار وي
پر تيز روان باندي تيز روي که ياب يلي ښيري يې هم هغه
که څوک فهم فکر وکا د حضرت پيغمبر ... به شته د بسم
خداي په هغې باندي هم که څوک نيتو د بو هغه په له شي چه
ي معراج وکړو دي ... وئنا مونږ روان شو به څوک لک و څوک
لسم مياشت به تير شي سير ون کا ... رتباخليزي ييغه
هغه چه پيړه و لا هر شول نه خداي مو نږ جي مرتبه و مرتبه
ښتل هغه د لعريه ددو خاتون که بي خس جدا کړ بدروسا
يښږي خکه ... اوس که څوک بدهغه دپيغمبر خداي لامرېږي
په کافر بي هم که څوک د دباکه سول لکه منکر شي يد و اکو ب
شر بيزي ي ... هغه د ... مرتبه د قاب قوسين [illegible]

لیمه شوی د نیم خره بلند یا نیم وی نو ځای څو صورته
شهیږي او کرځي او لیدل کیږي و بلی چه څوا هر د عرش وی
شي د زینت په مثال وی چه مثال لمعان دی نو وي بی کیږي
لکه څوک وایي فلانی سړی پادشاه دی پادشاه نوی پیدا
کښي یا څوک وایي فلانی سړی عزیز دی چه [illegible] نو نیمه
کیږي نه صورت د د خرون سره وي نه معکوس صورت
وي مکر دا چه په نظر کښي ٥ بدا آفتاب نظر کی نه ور
هم سیزی دی قاب قوسین مرتبه وشوا [illegible] ي
خدای سره [illegible] د ولیانو هم نیکي ول دوی لپاره
[illegible] ویټری دولیانو چه د عرش مثال [illegible]
کرامت [illegible] پلاس کښي [illegible] مثال [illegible]
دا نیمه یا ور سره کړه چه او [illegible] دوی کړ
غره خوخوی [illegible]
[illegible] زونذي کوي [illegible]

پښتانه دغه هلک دهلک بوده الا د منت حلیم نیا وکړه داوقتیه نو
ای کاندي لیغمبر کړه بیا تل باو همکر په خو بیارته بش
طالب دي کله دي وسکه دغه اکبر اصحه وبیري هرچه
وایي چه مطلق دغه مقام خدا رو نږي سی به کافر شي
دا مقام دغه خاتم الانبیا دی چه کله ابنیا وابه تعلی قال
نه بېري لعنه نفیه چه بوره وکاپ ای حبیب انبیا
ولا هاب ته د رعلی محمد مت ووم رسلان وابه دوست
تادو هاند امامت کره امامت به تا باند شاییري
نجاوه وابه معاونه بورت وکاپ دعوه وه دبیان انوهی
ای حبیب
لښکرو نه دو هاند دوي دو رسته چه دا وقع دي
کوداري همه به تا باند هر بزي مرتبه د هر پوره
ولابه تعه حد چه دو هاند کیږد وهغاي دیات ۲۰
تکبر که وي وي کړ بني وي کړه شرسل وي نه تیر ترحه

حدیث دی په ستا د مقام وه د سپوږمۍ سکرتیا بو
شو کوز یک ... ن د ولیان د بیان د مرسل مقام ون
خپک عشق د باندو شي چه او س په توسل د نشته یي
پي کښ قوع پرتان وده پر یستا وصلت و شرنجد
• دا وصلت وي مثال في نظر په بعقل ده کښېوزي په اېزار
حقایق وه فرېښته ده اولیا ده ابیا لهم حال الاه ده شو ده
• ببکرینی حق والي لیده نوحق والي لیده وده
• مثال هم لعقل ما او را او قوله صحيح قول دغه دي هيڅ م
ه واي اي عجمن هر چه لزاق ده ري بيان کړه و په ل کښ
غلطي شي کلا واه سره محوي او يکلې شوه ستا محل
بل شي پکده سره نوه ستا په حال کښ ترکلي مقام شو
شو پکښي پيدا نشي چه اخر په ستاه خاي ورسيږه
• ده ري ولي مرتبه دي هر چه ... پاک الله پرخپله

کړې [illegible] شو بندان د غوڅ اړنج لخوا [illegible]
تا [illegible] د [illegible] سانال چه حضرت
غونډ سره و دچوي [illegible] د حق [illegible] کړې بېچم تګي خپو زړې
باک مولادي دانګيه به دنږيږي لکه بل حلالي دي وپلي چه
حضرت رسول په ګرېږي کالپه سل بانډ هکهو زيږا مون نه
بهه شول امت بانډ رسيږي دکافر به ون کښواته پو پې
لکه اواز د پاکه سول په جهان کښوت کافران وو ترهيدلي
لکه ناګاه چه اواز وشي يغافل يسون باندو ترهيږي
د حضرت جنګون تل وو کافر په جنګي کافران و يکه
غوڅ کړه کافران هيت وهلي چه داجيل [illegible] دکان و [illegible]
هيږي [illegible] حضرت ياران تل تيز وهل هم ي توره سره کول
بې ارمان کافران به هس يلاوت وو لکه غو بنن هلي
هلو په خپ يووت وي ښکاريږي لکه ني جنګونه تل

پو دوړي

کس د کافر وهنه پر روت بې تنبت به ارمان بکړي وړي ايم

موږ وي مه هغو په چه زړه هوله هواوي نه چه تول به

د بې راځه کندي بزي رود نکړي به کافر ته دل په حساب

لعبت الهي بي حسناب ول مکر داچه د احرام سياست به راته

په حساب يې اکاه شو پر اتکري هو سيزي يو په جلم د وهنه

ولد الحجر وچه کادوه اند در غلي خلق واړه دوي په زړه

پرېل وکړه جنګ به نوي چه ياران د پاک نبي م په بند کې حق

ده به ي کنه دي د پاک نبي نوي ميله وپاران پر انکو

د کافران ورکوه شو ي د ميله عنه کوه واو د ي مغل

وقفي د غت کافر اسره په نوره خه غذ کيږي د بني يارا

سواره دو بر تيز رواسو بانډ و غزاوته ولاړ وړ و اليکي

په مثال لکه د يا ب به بخه رکه يو جو زي پيښيږي

بخه رکې د لښکر چې په دوه الله وو ورسته په د بې پو د

کفر یو د سیاه دی بی څخه وار یکونه د ابادات د پاک نبي دي
که منز بې هس تاویږي دا انکریب هغو ته لیو وکړو
امري د خدای او د نبي و قبول کړي همه یې ت غمخوار
ویل تبه او اشي چه پل تفکړي د نوس بکښ نکیږي د ځلي
په حلي کړه یکا فراق همت به د قرآن ورسره ملو هر چه بخره
برکت ی لقران ومو ندلي هغه کس به ید وکوله تر هیزي دی
به یږ بیو د فاني دنیا سودون هم زیانونه د نبي پرام ربا
د کافرو څخه خوږ ملیو غوخ کړه چه پاک نبي و امر ته د مرید
دیل تیلي ب حملي تل کړه یکا فرچي دا دین د پاک نبي پردو
قوي شه دین غریب و په جهان کښ اوس د غم غرنده
دلي و عمر نان دي بیدا کړي د نبي د دین ساتنه
خدای پیاله وروي ته دوي میانجي وعمر ساتي زرف
نوي ور پي تګ زو پا شو هغوی یې مخي کښ د دهس

عميال به نن كلنه نيي نيتم كيري غوني يارن لدم معكي
نيه خيل دين كين لك غزون بر ميدان وودر دلي تم بوسنن
هغو كافر وكره جه لدوي سره جنكه جهرخل غر بلا اوز
كو هاري ني ته ذبله دحني دحل اعد كافر وأونن
لغ جنك جره شو وهمد دره وطيت دم خيلي بي برهان
دأ هيك كنو ويا ش ودكله بزي كو يا ران سيه تو ه دكاوو
لون تبري كرز دلي تل ته جه كنا ديه يي بروكره دكاو خوند
لوه وودوي سره كين بنكار بزي دبي يارنه مثل كاهيان
وو دا بهري قلموت دكافر تن سيعه حرفون ددوي ه
هي اين بلاس وجه برهاري دكافر بصي هت كبن لك تهكي
خهله بزي دبي يارات هركنه عقب وسل يابنا
بون همدايم مدام بنور وده علي وبه غوت لك بكلو اته
بصف دكاوان وه بيخيه دكلون هركنه بنيه دوي بيشا

بیـت پـه ورځ

دکون هر چه وو حقه په خلوت کا که خوښیت کړ و لعي بي
مرند په تیري حلال کړ خوئي درجا په مل وه چلاوي سر ي په
و یاري ملګري که بري ي په کافر عه و نه ي داري تر د خداي
په یاري کیږي د حق یاري بیشل باد وا او دوي بري بیشل هم د بنګ
بنګ کړه خوشي بیـي ملکو ولبوي طیب باد نو خو ر یږي لک
بـ کښناست په اسوه دوي بیشل دکلو ي نه رغونه وه بر تلو ین
مذ بوري وه لا اصل لهم نه ایسا په غرنه لتانک نه لزین دار
بل جاب همه ه کیږي دیاران لهشت د کافر زه و ن وه لو ده
لخایه سوره و نه غوتي یږ بله نښي بر ندلي او ره غوتي هم
تر میږي هغه چه د رسول برکت له خدا په ي مه تدلي
دي یاري ملګري که مز ري ور باندي بیش شي په ځنګل
کښو خه مز لي لغو نسه نو کړ خاروي هس وي بریږي
اوله تر اخر د ښي دوي شتانه تکند تر کا ف دي ګني او ځ

چې [illegible] ني پيدا شه هر نبي ښو [illegible] حضرت

رسول الله [illegible] دين يکوت و برکت [illegible] ي لسا

لکه نړۍ چې لکو چند د ښو نړي په خپل غالب کړل لغليمي سا

تين په عربي خو يې يکا وان په دعوى کړ د رسول او قران

او ښو موي قران غالب پر دعوى کړ چه د هيچ نه شو کړ لاس ردد

تا حد ښه سيري لکه کل عرب کافر و دوی تو الف هم چا ن ده و

او حضرت يکښي علم خو کامل کو پر پيدا ښي د جا حد و مړه

د سيري هم چه مو را و پلار نه و و او حضرت پر ادب شو

و توحيد لي سکه دا د وه چا هم لو يې چه د پاکه مولي

بښلي د کا ند کړ نقين د يو ره کيږي د حضرت صفت م و کړ

يلا هر يو تنا او صفتو چه مړ و و دکنا ه گيدن به حقو

عوام چه لاس مردي شوي پاب کيږي نو کنا م هم

خپلي ژړي بولو ډير م د مرا ن صفتو ن خدمتو ن ادا کړي

اصل اوکی چه خطا بکاندی تل پر اخطاجه ولیسی اثر یی د رافضي دي

به وکوده به شر میزی دا لکتاب و عربی و جهلکوای ختنی یی

کس چې یو بنت کړ هر مس رحم وکړ په جمله مؤمنان ومحبان یې

کوټي ییحق سیزي دافقر په شریعت متقیم الهي خدای یم

بیان هو ندال الوکاد هر چه تا ترکرم کړي هغه کس بید وکون

هو شرمیزي دروغه رحه اجتهاد یعلم وکړه عربی یو بشو

لدیو بنسو کړ نو عنم غرض یی نه سکر داجه بیان کس بيد

یزي دا لکتاب و عربي و دیي صفت یي کړي محمد بوصري

دي دفقر حق یو بنت کړه هر چه یادي ید عالم هغه کړد

هم بدي هم بد بیانه زهیر یزي فصل در بیان آنکه

چون طبقها بهفتاد ودو گرده رسیده وهر یک از اهل سنت وجماعت جدا یک اعتقاد

جدا داشتند بهر یک را این فقر آورده تا حاصل آن شیخ از ذو قهای

باطله اجتناب کرده و از اعتقاد باطله ایشان احتراز کند و بعقاید صحیح

ابتدا صورت شرف ورته شو

د هر څیز اصل ثابت دی خلک نوم باندې ئې ږدي حقیقت

کښېنوي هم دا عقل ورسیږي د اشیا اصل ثابت دی اوهام

نه دي تر اکاه نه چه اوهام خیزي نري سوداوي نه یاد

و بدر سیږي خلاف سوفسطائیه کا دوي وائي دا اوهام

دي لصائق یې سکه دي چه په حجت د اهل شرع دوي په اقرار کړ

کښېنولی سکه دا ور د هر اوهام یې چه پېدا دي نه لګیږي

اهل حق دي وایي چه یې نشک صانع قدیم دي په دګواه

دي د اختلاف چار د عاقل حجت د عند دي چه هیڅ ګلیدي تېد

څه نه رعیږي دا اشیا وار حادث دي لنا بود پیدا شوي هر چه

وي یا به شي او د حق ذات صفات قدیم دي کل اشیا ئې

لعنت ... سبب ګرځي اسباب د علم دريدي اول حواس د سلامت

وي نقصان هم څیز چه حواس تعلق لري نه یې تحکم کړي په اور دل

په بوی ول هم ... یا په لید له ور بو هیږي دوهم سباب

[illegible] متواتر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] علم ضروري دي [illegible] حاصل [illegible] لکه [illegible]

یا [illegible] لکه مکه او مدینه دي [illegible] کس [illegible] کندي یا

[illegible] [illegible] ثابت [illegible]

[illegible] هغه علم چه حاصل [illegible] سکه نامه دا استدلال باند

[illegible] او [illegible] ای عاقله [illegible] یقین [illegible]

[illegible] اثبات [illegible] [illegible]

[illegible] سبب [illegible] عقل [illegible] فکر [illegible] ثابت شي هغه علم

ضروري دي لکه [illegible] دا [illegible] وي [illegible] دي [illegible]

[illegible] عقلي ثابت [illegible] استدلال کا

[illegible] هغه علم اکتسابي دی [illegible] ذره وي

[illegible] اول [illegible] اصل [illegible]

[illegible] ثابت نه کا رو منیتی [illegible] [illegible]

[illegible] بري اوانکړي [illegible] [illegible]

والي [illegible] نه نکا [illegible] غلطا [illegible]

اوار ستو بطل [illegible] فاعل [illegible] دوي دواړه قبلیږي [illegible]

خدای خه دین هغه کل شی حادث دي وایه نوي پیدا [illegible]

چه حادث لدوه حال خالي نه یا اعیان دي یا اعراض

دي لیده کیږي نسکه اعیان هغه څیز وي چه قیام یې په خپل

ذات وي لکه جسم یا جوهر دي هر چه [illegible] یې نه دي وي

هغه جسم هر چه غیر [illegible] نه دي نو هغه جوهر دي جوهر نه دو

[illegible] کیږي او اعراض هغه څیز وي چه قیام یې پیدا [illegible] نوي

دوي په جسم یو جوهر [illegible] مونده یې لکه رنګ او بوی او

وي چه په [illegible] یا په [illegible] یا په [illegible] نوي نوي پیدا

کیږي [illegible] اعیان اعراض دي دواړه نوي نوي پیدا

شو هم چه خالق تعالی کښي هیڅ کس [illegible] نه [illegible]

جسم [illegible] [illegible] [illegible] الا [illegible] [illegible] [illegible]

سکه د [illegible] کښ نه خالق [illegible] د مخلوقات دي صحیح [illegible]

یکښ نه کیږي [illegible] عالم دي [illegible] نوف [illegible] شوي پیدا کړه

[illegible] تعالی فقد [illegible] الله دي زنده و دانا شنوا بینا [illegible] موجود

دي لکه خبر دي چه [illegible] وي پیدا کړي یا [illegible] [illegible]

[illegible] جل جلاله دي نه جسم نه جوهر دي نه عرض دي نه صورت

دي [illegible] [illegible] [illegible] نشت بر جهتون دي [illegible]

یکانه دي نه [illegible] دي چه شمار [illegible] اوصافو د بانده [illegible]

ندي صورت [illegible] نه [illegible] ند دي [illegible] هم دي

[illegible] بابا خدای [illegible] دي [illegible] [illegible] نه [illegible] پاند

[illegible] [illegible] ندي نه گردش د زمانی باند [illegible] [illegible]

[illegible] مثل مانند نشته هم [illegible] صحیح [illegible]

نه دي وتلي كله صفات په الله دي تعالى قائم دي ما هم لكه ذات

سره ده دي نه كونه [illegible] كله غير دي حق [illegible] دي صفت دي

صفت شوي دده [illegible] نه دي بلكه دا

قديم تعالى دي هم دي اوس [illegible] د [illegible] سر كونه

خواهند هر چا د پوه شي كيند ده افعال دي هم خالق

د كل عالم دي هم رزق ورسوي په صفت ذكر يا د صفت

شوي ازلي دي ندي هسې كا چرچه يو [illegible] غير

كلام قديم صفت د ذات دي [illegible] صفت چه

په كښي [illegible] د حق كلام هم ازلي چه [illegible] كاند [illegible]

[illegible] د حق جر كيږي قران د خداي جز مخلوق ندي [illegible]

[illegible] كښلي هم په زبه وايه شي هم ياد شوي

دي په تي بخوانه او بعضې چه قائم په الله ذات په دا اوله

تغير نشي [illegible] تكوين د حق صفت دي ازلي دي كل

کوي لعلم سره کړي وهل تکوين لره او مکون وي
خپله کوي نو چه بيو ته يعلمون ي نعت چه عقل جدي غواړي
کافر کړي اراده صفت ي انبي قايم لذات هم دحق دي
صفت لکمال هر چه ياراده خوښيږي او س په تکوين ب
منيت کن هغه کړي دخداي ديدار هم حق دي ثابت
شوي په عقل هم په نقل په حديث باندې اخيا دشو بيتر کو
لي وينې هم عورت هم مردان لکه بلقوره تجلي ته دغه هس
بهشت حاصلکړي تجلي نه رضاي وينه په لوړي چه
وحق ته مخ به مخ وي يادو په ند يادوره ته نه په رنګ ب
دره بېنا وي ومؤمنه ته چه مثال نظير کړي د بېت
ځي تو کسي لا او بنايې چي بس نقي په بيداني دا جه ماالله
الله ودهر حجاب تجلي دي کو بېنې کو بېنې لکه دخوب لسم
ياشت ځي ووينې چه هيڅ شک نه کړي هلته ديدا

کوړی هیڅ ذوړي به د بنده خدایه قدرت کاوه کوینا
ضعیف خوځېږي به نه وي که هغه بې تقدیره به غایب
نه وي هم ژه بې زده چه حمالله د تعالی سره کېږي خدای
خالق د کل عالم دی هم هرچه ذوي کاندې دعوا
هغه کفر کا اسلام وي یا طاعت وي یا ګناه وي یا خه نور
افعال چې کېږي د غه واړه په غوښت په منت دی هم
حکم هغه ږي نو ورسره د کل بنده کانې چار الله
شوي اند لې ده هرچه اوس به روي کاندې یا به کېږي به
په خپل کړه دارکښ مجبر دی که نیکي کا که بدي کا چه ثواب
عذاب به د کړه دی دوی دوا به دی خدای به نیکي راضي بېدي
نه دی ول حکم دازل دی بانده الله او بیا سېږي هرچه
چه بنده کاندو سکه لحق دوه توان ورسیدلی د خوان
د الله اصل د قدرت دی عقد او تر صحت بنده یا مل کیږه

کښېوده چارې کښې د هغو چه اسبابونه تړون سلامت وي
هغو د بانډ د قرآن نامه په روغه ځلقان هغه سره په ځ
چه دا هم په قرآن کې بیا موندنه لحق عبث هغو لره بنا یږي
هر بنده پاندې یکړان چار ته فرمایلي چه غرو احله مر
ونډې کړه یا اسمان زمکه پیدا کړه ول دا زمکه اسان حکم
ي کړې چه عاصي د ګناه پر بردي هم کافر د اسلام
لوړې کښې هر چه د رحمت ځوي د غه سر چه واهه
یئي یا نشته د یو هلد ماتې دغه پس چه سر کښې کاندي
ماتیا چه تو رخه پروکړي کړه ځوک پر تیغ ځیله
وونه فی تحقیق اجلي لا ازل هم د غه چه د هر چا اجل
لو دي ول معتزلي وائي دوه اجل دي راغلي تو د مرګ
دي بل د ورته لوړي ودني پیتو رعه اجل ي کو تا کېږي
هر بنده پر رزق تمام که حلال وي که حرام وي چه دا

ووه د بنده رزق دی مکراهان دي و یلي چه حرام الله

نه دي د رزق به نوي یک الفظ کافر کیږي نو الکان د هغوی

چه سره ئې به حیل د رزق بو ئې کړي یا د نور چا رزق به وخوړه

چه هغه یې د زره کالون قیمت شوي اوس نه زیات ئې نه کړي

بانک الله تعالی لمار یه دي کې خواست ئې نه هغه کافي کړي

ګمراهي کا برده فرض واجب نه دي چه کل سود بنده کافي ته

هم د دین هم د دنیا له د ریږي پکو کښې به عذاب وي

د غوا به کافران هم د خن فاسقان و لعرچ مومنان

دي یا اخلاص کا طاعون سکه پکو کښې به نعمت بر کونا

کون و رسوین د شکر نکیر بو سبت ثابت شوي په قرآن

او په حدیث ده هم زوندون دي پس لمرک هم هس

د قیامت تله د حق هم خیږي به ورکوی هم هله به

د حرام عذاب اوښ د حلال حساب کیږي هم غه خوص

چار چې صحابه لي نه وي لیک ډیر اولیا زمدت کښې برکاتیا
خواب او بیداریا کا چه هغه باندې هر چا نفع کیږي بیله بوته
په هوا ځي یا پر بحر غر داوبو ځي یا کوه یا کاڼي کانړي بو ټي یا
جاهل سړي په عرّاده ره سوري یادي دفع په بلا کا یاد نسه
په بله غوځ کا په باطن کښې یا خپل بو نحم چه وعلق وتر سیږي
داهس کرامت داولیا و غیره دغه رسول دي چه دد له برکته پراة
کښې ولیان هس پیدا شي چه کرامت ي د معجزي په طور کیږي
غوځ او په هیڅ رنګ اولیا پښت خو احتیار په پیروي دي نکا
چه هغه دله وي په وذر نه شي کرامت یا استدراج دي غلري
لیوي په حصلېږي پس لجمله پیغمبران ابو بکر صدیق وتر
یاران هم تر وابه ادمیان دغه پس دفاروق عمر په تر دي
افضلي په وجه زوماني پانه پیدا ښېري دغه پس دعثما
په بهتري دي دغه پس هم علي دي پیلانور صحابه کښې

يک بتي

هم په لباس رسول بادشاهي ... کال بدل ملک پلار تو

هرچه نشکیناوه فرض دی کافر کیږی په بی الله وی هرچه ثابت

په حکومت ... یا امراء په دوی بلل شی اوس لازم په مسلما

ن چه امیر د مسلمان سره بیلا کا چه احکام د شریعت برقرار

کیږی چه خوکی د سرحد کا الله دوی روح عمر دوی د لښکر

قبول کا وکافرت هم زر کوه غت به اخلی هم غالب په کوهن

کښو هرچه دوی لبادشاهي یا ... نکړی هم دغه د ژوله زنا

لاس په کوین به آدمی اختر به کا محتون هم دی عمیق به

جګړه کا چه دغلا یی ترمیان به بیدا کیږي که کو اهل دعا

بیدا شی په حقوق کواه ولی بادشاهان پری قبول کا هرچه

ت یتیمانو ښځی کی نوی غم هلک به هم په حکم د امیران

په نظر کیږی هم او لجی دکا قرآن هرچه حق کړی د بیلما

انصاف کی و شین هغه یا ایده وی چه بادشاه ...

وي چه خلافت کښې ... مشهوري لښکرونو څرګند بیا یې پیغمبر
د دانو خوا د پادشاهي نه مکر هو ... مسند منع الایمان
د جاهلانو فتنه د پر بشپړ اغاز چه د پادشاهانو ل
ریاست ... کړي ول دا روایت شته چه پادشاه دې
قریشو کښې ملوک وي یا د اولاد د علي وي د امذهب د
رافضي چه پیرو ... او پادشاهي دې سید بلکې لکا دابر دوي
بالله بنا ... داهم شرط نه دی راځي چه پادشاه د
جمله ګناه پاک وي یا افضل په زمانه کښې دې تر وا په خلق
وي ول داهمه دې شرط دی چه لایق دی وي د حکم هرچه
په امر نهي وي او سیاست ي بطریق د شرع کړي د اسلام
والي حدود ... دي کا بر جا زور په پاچي نيغ ...
محدود کا او که دي چه ګناه زور په پاچي کا يه فقهان د اهل
حق دي تا مي پادشاه حکومت ... ۱۵ امام که

نیک کردار که بدکردار وي نه به ورباندې منځ کړه هم درود
جنازه کړه هر وته اصحاب سره کړي ته لوی نیک څه دوی
چه یم و نکړه دعا مینان به کښ حلال کېږي عیب لښ اصحاب
چه نبي کواهي ورلوي د جنت ده بر جنت کې ملا اول
صدیق عمر عثمان بس علي دي لږ زبیر طلحه هم لسعد سعید
عبیده عبدالرحمن دي دا لس واړه جنتي جا شک بکښ
نه کېږي پر مو ره د منځ کاندمنا فو وي که معتم وي نیک کردار
که بدکردار وي هم هسې د هوما خو بنا به حلال دي اولیا که
هو هو څو بر مرتبې مقام د انبیا به نه رسیږي که عاقل بالغ
سړي وي وربه نه رسي ته د هسې مقام چه به امر نهي تما
حلال د ملحدان دوی وايي مونږ واصل شو پر موږ لم
نهی ورک شو بدعتي دي کمراه دي کافر کېږي هر یاوه
شوي بظاهر معني کار کړه لګه ذاتي

ځو ترانه خلاف مشتهي کا هوي واڼي د رموز ذوق د استغنا نه
ورنه پوهېږي که څوک وائي خداي مخلوق کښي حلول خداي کښي ځو
شوي يا ګناه حلال وئي يا ګناه به خوار کړي يا په شرع به ملحد
کا کافران دي څه کسان چه لا يات حديث منکر دي هر چه
نا اميد شي له رحمت يا ايمن شي له عذاب ذوي دوايه کا فران
دي هم چه د تعبان فال ګوي يا غيب ګويان آبادر کا کا
فرکيږي مهدور خبر دي لېده شي د معدوم دي
يو دوه رنګ دي مطلق بل مقيد اکثر لکه د بارن خداي
نه وينه يوم تري ښبان وانه بويځي نه به کيږي مقيد چه
يو ځم ويږي په ښبان وي لک فرزند د مور بلار به
يهټ کښي ويځي که څوک ي مور بلار قطع کا د اوږد
به به بهشت کښي منه نه ځي ول خداي هسي قادر
دي په قدرت ئې يو اکړي زوندي چه د مر ګو

دعا لټيا خبر کا مړ وکله په حقيقت د خلاف مذهبيا
ګمراهان دي دوی وائي چه دوی نشت بد عا به نه خبري دي
چه دعا قبليږي حاجتونه ي روا يږي ول زيات د به سبب د هر کار د
ګمراهان وائي دعا نشت آخرت ته کا او سړ تا حق به علم خو ځکه خبري
ديانات والا شرطونه چه ډيري ي بيان کړي علماء حق دي په
خيرلغاي باند به راتني لک رجال ما اکله فضل ... لياجوج
لماجوج هم مهم عيسی به کو مرسي لا ... دانه په بلغ ب
لو مړ به خبر کي داستمند چه اجتهاد کا منکر ... ورځ مکر
مړته زړه که صواب وي وي نس که خطا وي خلافت
پر باند مه ده کله کلمر ونه په خلل لار هو و بنو
ي قول ... ده که اجتهاد هله ما نه نبي چه هوا ک مجتهد ...
نوي اوکړه ي ده اهل هوا وي پس مه خه دعه کسب
دوه کون ونه ميرې حقيق ته ابيا و اه بهتر دي تر

جمله فرښتګان ته اول ته یاور دغه بیهرسلان فرښتګان دي
افضل ته دا نو اذکیان د ځانګ یکښ نیږي د هغو له چه خداي
پیوښت و و ښتعیږ وي لوی په هلک براز اد په بنده و دي تخلو
هر چه دوي په دا کتاب په هغه یکښ خاي کا مستقیم نښې په شرع هم
پدې د پاک یکښ په هیڅ کلي نه نیږي اي طالبه ته دا کتاب
یاد کړه تا ښې د کاملان هر کراه چه ب لتا سره دعوي کړي جګړه
نه شي ښیري و هغه
ودیبان تبرا اور دن خلاصه کیدلې یا وعلې تا اتون تا
راغلي دا سینه
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم نام الله خداي دي کارساز د کل عالم دي د بندګان رحمن رحیم
بخش‌کران خداي دي د رزق روزي ورسوي و مؤمن و کافرانو
بلکه خانوران رحمان رحیم دواړه مشتق دي له رحمت د رحمان
معنی هم بخښونکی د رحیم بسیار بخښاینده دی هو په دنیا بعم کوي
فی خاصه و مؤمنانو ته ما چه د کتاب اغاز کړ د خداي نوم

هر بنده که کړي هر اسلام غواړم خلقه مسلمانان دې کېږدي پلا نښو د

پښتانه په ځلمو صفت سټاين چې ځای دو یاب واټي دالايق دالله دي

چې خالق د کل عالم دي هم پروردګار د جهانیانو د کوم جهان پناه دي

د همه و دي چې پرهيزي کړي له کفر له ګناه پي خلاص کا هرچا

بوروي خاصان د خدای د رحمت په باراني حو لغه

چې نه نوم محمد دي هم يې اصحاب په رامي د غوښتي پښتانه تره

کړه چې بند و دي ازميلي په نيکي هم په بدي کښي ده کان ب

ثواب وي د بدان به عذاب وي د عصيان په ازمينت کړي

فاعل صحي بند . تر لي په روايه ناروا دي خوک د کاند خوک د

نکا بس هيڅ ځای پر نشته د روا د ناروا د دوا د توضيح لبيان

هر حس د کا روا د نافا معني به روايه کمون چه اسان پرطي

په ولايات په افغان د پوهنده بيان کا آوس توفيق

غواړي له خدايه په فرض واجب سنت مستحب نه روا دي بخشم

[illegible] یاران حرام مکروه نه لروا دی په مفید
و ... منکر دی ... چه ... عمل کښ راشی دی پتا ... تا بین
وا دوی دوستان بین ... آته رنګ هر چه فرض دی ثابت
شوی په آیات هر ... دی ... شک یی حکم دی ثواب دی دعا
هر عذاب دی دپی عذر تارکان هر چه لا اتفاق فرض منکر شی
په کافر ... وقت یی شوی دی لازم کړی ... توبه ... وان
هر چه واجب دی ثابت شوی پآیات هم حدیث دی لپکی شک
پکښ وی دی دکړ دنکر حکم ی د فرض دی اعتقاد دی هس
نه دی چه منکر ی نوی کافران سنت چه نبی دایم مدام کړ
ول یی خلق یادوه ... یی پریښی ثواب ی پکړدن دی
پد انکر ملامت دی پیځاکده کښن چه په دی ... پښیمان
مستحب چه نبی و خلق و وکړی نوری نکړ اماما کړ ...
پکړدن کښ ی ثواب پد انکر ملامت نه ی ... ول په ارمان بو

لکه لوبي چي نرد و شطرنج کو ئي کان مباح کښي هغه بې ګناه شي کا
هم ثواب عذاب ئي نشته د اجر په طاعت د شيطان بحرام کښيږدا
ئي ثابت شوي او بس مطلق چه ... حکم نشته ...
د خداي لوري به بېړدي هر ثواب دي او پکړ کښي عذاب
ړي د بدن هر چه حرام اتفاقي حلال کڼي ... کافر ...
دي يا بيلي يا وزري خوله ادکړي يا ب رقص کا منديد ...
غه فعل د شيطان هم هس پکړو نه ثابت ولکاه بعضو
نه ب ... مباح شي پکړ کښي عذاب دي بد انکړي ثواب
يه که حلال وي تر رواني دي ندي لکافران معتقد چه يروا
لکښي را شي عذاب حبط کا قصد کړي کښي عذاب دي که
هر حق پيدا شي دي ندي لفاسقان هر زده که پيما ځه
ګوشي داخلو رخنه و ريږي دي و ل دا ... هر پيدا
ي کا ... لمصلين نيس هيڅ چاره نشته درواهم ليا

هر فرض په تمام مذهب چې اتفاق دی که تا لکه وي په دا بیان

روي مسائل د مصليانو مکروهات په دا ترتيب اته باب کړم

چه اسان په طالب شي ولو په ات په افغانان ... احرام

... په لمونځ فرض دي په فاتحه کښې ځي کړ د روي

دي څوک پېژني دي عمر لکه تر ځای چامه دیاك وي

په کاني ي پا الات وقت نيت قبله ده که تکبير دا ته سر

... ي په قيام قرائت ركوع سجود هم ورستي کښې د

کښې مسايله ترتيب فرض د غو ځرون هر چه په خطا مونده

په هر ركعت کښې لکه قيام قراءت ركوع هر چه په ... ځن پاته

شي ما يې مصليان هم هس ترتيب فرض د غو ځرون

چه په ... فاتحه کښې په خطا مونده نه لکه ناست په ...

ځل يا تکبير وي اول که ځای په ځای نو ځي مات

... يا ... چلت ... وسعه که سلام وي که کلام

ودي دكا اوقولان جيرون دعيه دن [illegible]
[illegible] واجبات بوقولان [illegible] شخص عارف
هر بانماغه كبنج هم بوله مصليان ظاهر لفظا تكبير تحريمه د
هم [illegible] كوز اركيني هم [illegible] التحيات [illegible] دبا
كا [illegible] ركوع سجود آرام كري فرض واجب [illegible]
هم بلفظ سلام [illegible] طريق دمسلمان [illegible] قرأة
دهست كا و ركوع و [illegible] كوتاره [illegible]
واي بطريق دساهيان دائغيا جر واجب [illegible]
شوغ ي بنقصان [illegible] مكروه سجدا
بي [illegible] سهو [illegible]
[illegible] ركوع وتر [illegible]
دا واجب [illegible] سجده سهو [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] کښته [illegible] لري

مخ [illegible] کاڼي [illegible] لاس [illegible] سر

نه دي او لاس يې نه کول به څه کښي نغوتي [illegible]

وي د مړدان [illegible] دواړه نوک د ګټې کوي نه نه د خپل غوټ

د سوي نه راوړي يو يې هسک کاڼي زنان بيا مړدان د

دواړه لاس تر نامه د ګښي کېږدي او عورة دې دا پاس

رسنکه يږدي پا چه څخه تري دواړه لاس هم تر لستوڼي

بهر او نه کاږي مړدان امامان د يما څخوه کښ و د وينه د غه

د نک سرو تي چه راغلي حديث روايت دي هم صاح ده

او په نږي د کات اق نه د ګاتو ر سي د غه خوي د موسا

سفر د تر د رحمت حسو زيات وي چه طاق وي د وه

يا نو هم کښاده لري کيږ ول کيږ لور ون لېنديږي

هم لمنځ کې رکوع هم سجود کښي کښاده لري مړدان

او عمد تر [illegible]

جر يوخاي لبد الوري كنعف بمرسني يكانت كبن بالحمد
يحولي مورت دامنه هنب وعالمان برهنو جد قرانة دي
تسميه الحمد وه بني لولي ب هرحل اكمثبق دهر بياهين
منظور وامام نه هرجودي ب نوخ تام كانه باران
[illegible] حرام واه سره

خمر لس هرجو عام دي برهر كاني ستقيان تسبه جملتاني
بلند لولي هم جه بني كيبرب كوري او جهعجي كمر نوجل وكي
[illegible] كان واسمان نه جم خولك كوري يا بني عندر بسلتي يابر لاس
باند تكيه كا يا بلاس يوربت كري بهنخاي جه روايت
باند نوري دفقهان هرجه بركع هربسجو دكن كا [illegible] وته
دامرام دي اوكم سري بتي يوعيبن كابرة باجهسم
واخلي بسركيرجي دعنغوخ بي بتاه شي يد افعل دركاله

هم ... [illegible] ... ماذکت

یو دوخلیفانو ... [illegible] ... یعنی او ... په خپل

... لکه مذهب د شافعي

دي ولوامغل حرام ... حنفیانو هر چه سلام ... کا هم د علما

فوت بیه و ... ب ... بیا یې مستحبات به نه شهد کښ

ب ... یات کا ... عند ... چه امام اعظم ویلي لیاران کړ

یو ډنټ واجب ... ګڼي خطا بیني واحرام دي ب ... بني

ي حرام او مکروه ... نک ویلي مصنف دي طالبان

هر چه به نا ... کښ مکروهات

دي ډیري ښته بیوکم دي واعظان دوه خلق ښت ي یکښ

عام ... لک ... چه خپل تکرار کا رفیقان هم هر که

خپل ... آیا ... تسبیحات ... او ... مکروه دي هم

هس هر چه لا اس ... کښ دي یا بید کا ... کښ دا

... د جاران هم هر چه ... جنه ي ...

چه پيدا نشي کراهت نشته بل که پوزه و با کيږه ګانې يا قدم کي ګانې پرمانځه
کښېږدي کم د خپل پوږه نشي نو منځ ده که غلط کښېږدي هم روا
نه ده . يا خدای پر مخ جښوا مده يې منع نه کا يا هر ه
په قوماو جلسه کښې کانه پوره تيره واسان ترتيا لغاين سکون
تر حلق ي ولاړ نشي که هلاک غه تر يحو دروي ايمان هم هم
که سته د تمامخه بر بردي يا په کښت پوره دري د محمد نکرو
يا بي عذر د ولاړ لاس پر مکه ږدي و سجده تر دا دوه زانو
دوراند دعه خوي د ضعيفان هم چي پس لزانو اخلي
چه دا برزي ياد سپي يد و د بکښې پعقده کښېږ هر
چه پي اردزي خلکاو بله تر له يا به مفر کي بر بله ... دا
سنت د جهودان هر هس که پو دوه خل کا ...
تسجده لر او مکر که سجده نشي مکروه نه ده هم که خو له
خاور کا بالا پنه ځکښې يا جامه کنا ودي اند ياکي

عقد ارزې کا یاب جهس پېرو یتین یاب کفت مات وی
هم چه کاه بس بر یو [illegible] ګي بر بل هم چه کت
کاندي خل [illegible] رکوع سجود وي [illegible] هم چه
دي بتلوا [illegible] [illegible] تسره سم لکابر کوع کين
هم [illegible] کام زيات بي غذه واخلي کړ بهر قدم دي [illegible]
صالحان هم چه خوځي [illegible] کين هم چه د سيز [illegible]
وزلي پاي [illegible] کابر مک هم چه کاه اجوري هم موره
يلز عمل دي باخر قعده کين وکازي طالبان هم
چه خوشوي [illegible] بلاس کين واخلي بوي کاندي [illegible] دو
خلدی باد [illegible] جامد ياب [illegible] هم که يو سوره
[illegible] کا [illegible] بل [illegible] دعه خوي دي
دعا ميان هم چه دوه سوره په يوه رکات کين لولي
ولي يو سوره دو [illegible] تر ميان [illegible] چه دوه ايات

لولي او تر ميان ني پا [illegible] ني لپتي حس ته وهيد نه نقرد

نادان هر چه ور ښتي ښه [illegible] وته بچي وله بني لولي

اګر وچي بد وه کات واني دا مکروه هر چه ښتيه تر هر سوه

دو پهاندب يهر کات کښن اوطه دا مکروه دي امنات

هم چه هلك اخلي نما خه کښن د غه ښه ندي مکروه ګړوي

ترانکه هغه لا وه لتر هر لمل ان خاص مکروه وار او سر

ب نما خه کښن يو امام چه منتظر ښه پر کوع کښن چه او آ

دکو بنن وار وي داي ده وي چه خوك عنت دي عم خوي

دفاسقان هم وه سپي ر کات چه اوبه دکا پيلو زيض نا خه

کښن يا آيت چه د رحمت يا د عذاب وکښي لولي او بعلم کښن

در بني مصليان توقف به و بنيه بلكه هغه نه کښن يا نه

او امامانه دي نکاند منفرد بفرضه کښن او که منفرد

بنفل به ست کښن ته کاند دي بنه لخا ستعان ي هر

هرچه د دستار [illegible] کا لامونځ ئې جب کیږي
دوه ئې تښت یا بانو ب [illegible] پښت کا یا ئې عمل کیږي خوځي وک
ئې یا ئې واعندي یا ران هر امام چه نما غه کښ او ده
لولي چه تو مه تعبلوشي یا تلوار کا درتي یا رجه سان ئې
په دوي یا امام لمقتدیان گتیا یل عوامه ئې وال عمره ئې
وي لو ستي چه ئې عو مخ په جاړ کیږي اتیقان یا دو رخ په
نفلو کښ څو ک امامت کا په ورلولي یا د سجده ایات ئې
لولي امامان عمر نما څه کښ مکر داچه د سوره په د ملد وي
فاصلان که د غم یاد بسادي یا ایات وي دي ئې ئې عذر تکرار
کا ید افریضه نما څه کښ هر چه ئې سوره د فرض یو رکات
ئې په خلد تکرار کا نو جدان ● هر مرون لک عو مخ کا
او لستو ئې ئې وي یو رت خنکل یا امام لک دوئ په
د ارشد ایت ولولي مقتدي ئې ه و سنا ... خدای وئلي ...

داوري په سوال او هر کله چې خوشې کښېني تکيه کا بعد

د ديوال په ستن با ندې د تکيه وي نو به هغه کښېني که هر څو دي

بې عذر تکيه کاندي وي نهي [illegible] زمان

مباح کل سو [illegible] اوانته ي يکبني عام

دي امان لک دستراک يکو بنځو ک نظر کاندي تخ ي نو ي

چار ستلې د امباح دې سکيان هرکه خا ي پ د سجده

سهوې پو دوه خل هوا ره کالي ئه هنه يا مار و تري پما

نخه کښېن د امباح دي مکه هر څو سهو محتاج نه به منکشي

بذهر نوع چه ويني لمالان که عمل کښېن يا يلا س کښېني ده

روي چه طريق ي د ليسانه اي د يسو منع لحا باب ده سپ

قرآن ولولي اول تا آخر په ترتيب که کا څوک د حافظانو

هر چه جامع وتر کښ هغه ي ي څه کښ ددي يا د ز يا ر ه چه

تحوت نيغ هم کم د ثنا که د دو سورت دي بد ورکان

او لې د ابياح دي ...[illegible] ... خاص شي واپه سهو

دي تک يو سورة د نفل شي و رکات کښي په يو ځل تکرار

کا هم چي عنه نقل کښي تکبير بر د نوا کا نه يا يو سبق

د غه خوي د کا هلات هم که د امام په که نه تکبير او د ستر

بکو نشه په بيار غه کوي که د اقتدا کښي يا وکا به يزي

له به هم د اهس کرم د غه خوي د ي واجب غا مي امامان

مفسدات و ليکه

دي تحقيق روايتونه وارد دي مصليان په خبر د سر

له قصد وي يا اوده وي يا ناپاه وي يا ي واپي بطريق د سهان

خبر حقيقي وي لکه اوري يا حکمي چه بکوي ستي خوله يوهوين

ابنتا نه چي هم هس په عمل چه صلاح با الله نوي يماغه کښي و

لما شي لنا ذا نو هر چه فرض د غا خه بر دي نوح ي

ات يشي که په قصد وي بر پنځي يا به ... يو ځل وي يا د

نوی د غه فعل پو ناوالی هم کړي په قصد شرک او خوف ملامت

کا نو څخ ي مات [illegible] نصيب یکی شوي ستګي [illegible] بجي زو

وي دي بوي لطلبان [illegible] بند کړو بل هر څه د ي

زده کا که بنده وي که ازاد وي هر [illegible] کمسي وي د

شي لکا مدان افغانانو په زمانه کښ دي په علم خلکو [illegible]

لتو ع چارو تالي که خداي لپه لی با بنده دي سرهوا هم

د به بزدي وسکه بيرهوي کا ند د علماني لک دارزده کړ

برهو چا لا زم شي درو ځه بنده د خداي د پار وو هر چه

خداي رسول [illegible] لقيامت وم شي وبره اساني بکښ مه

کانړي افغانان د فقير پر مؤمنان شفقت دي څک

دي بيان د دين ورله کاند هر چه يادي بد عا کاهغه

کس د قيامت و درزي لمؤمنان. با لسه خته سره قصه

کرده عقيدت اول در [illegible] کړي بعضي عقيده کر ازعقيده [illegible] الدين امام [illegible]

هغه کس د مصطفى سره خطا کړي اول ذات د الله ره ده كړي صفت
بل د ذات لوري لخلق مادر اکړه خداي او خلق سربوندي
غم فکر لره دا کړه هو د شاه او سومت جي ده دي کړه لا د
له خداي ثنا کړه طور عبد قدرة دي كل طوري حكمت
دي تر دا جسر كذكوره كه ره د زي د محبت دي د ړو تي
دا ګره ند او کم شد له دي كه باور بخالق د سخت دي
هرچه کښتي او مېغ كاته اكاه شي د هغو روش علت دي نو الا
لده ر دليغې وى ختنى بالحمد اي الرسول يعضت دي د حو دبي
د کړه جن نفس داده په مجلس کښ له خوک يا رحى و ره ته
په حمت دي كه او به ته ودا و ده بي خولد و حبين يا خواه به
وخوري بحيرت دي د غه هس كه خوک ته جاه دوسي
قوله غمو ثناى مرك هوى هغت دى با اكاه شي د رقي
حتما بنيا ئه ګم نسي د اختيار تل هغه اي بحرث دي د جيد

بعضادي حب وارده [illegible] شان [illegible] کښي ولید ده
به وینځ لیوه کښي ملاقات شه په بار [illegible] ښي ته راځي
خو حکمت دئ چه بینایي سترګي کړه وليد نبوت دقدار کښي
په عه کوم صورت دئ [illegible] ومواټه
ته علما او د استعدی و وس خدای ته دحقت دکي ته ثواب ومرته
هس درکړه چه داحق دئ کرایا نرم سلامت وي او که داایا نرم
وي به پیا کښي رغه ستاسي ګان واره غلط دي سبي
ازاد دي بدبنا و بعضي کښي ول نامه وي ایمان دی به شوي
ملکوت دي او [illegible] ته [illegible] ده چه خدای او
وي خو دنا ب لدنه کاه دي [illegible] هم به سبي کي پهځان کړ ده
و [illegible] وکاته تلبخه مت دي علم خلاي ذات او
علم عبادات دي اوس واحول حروف او عقلونه ی ایات دي [illegible]
صور قوه او کتاب کائنات دي او کتاب صورت دعلم [illegible]

صفات دي وه صفت مغز د ذات دي ذات کوي نا پوست لغات دي وهر لفظ کې اثر دي

معلوم کا نیز لکه چې خوږ لند کړي هغه ذات دي د صفات شاهد استاد دي او د

صفات شاهد د ذات دي ... صفات په اصل بوړي دي چې حسنو که ترمیان

ي په تجلیات دي ذات پر ځای دي لکه ورته صفات تو آوی آیات

دي چې ذات غایب دي تجلیات او صفات یې ظاهرات دي د جمال

دي بلکه په هر ځای کښ د جلال لکه نور هر ځای کې کمالات دي

کهیلا د ب نور قمري تر آنکه هر چه خدای روښې کړي تل

حیات دي عزت و رنگ کړه دو ... د معنی اس کې دوهم

د توحید تر کو خپله شي وي غوار کلا ند باند د مهکی الوحید

د کوړ ... د توحید تمام به کا ند دا او به دنیا جې هر کلمات

خلک دوی دایم مدام د روي هاند د وحدت لـه دریاب

د کثرت ولي جلا نه د وحدت ... زمک د کثرت ابت

ودا یې نور پلو کاندي څو خندې ځي یار په خپل ځای کښې ناست په خپل پیالو

یو جهان کې زما هم کار نکړ باده ځای په ښکلو څه لاري

روغ کړ پدا سپین خلک د بانده تر داني ژړي مخ غوږ کنډه کړي عاشق

ي وسه لاندي بانده که عاشق و ښکلي ځلي تل به زار ز ناب خاني

عاشق په ننګ نه شي اور شو د ننګ په اور کښې سوزي لانده بانده

ننګ چه وريځ نه اوره نه به ملا مه شي نه وړاندي عاشق د ننګ

دې تر به وښون دي چه تل په وقت دې په دا سره ستر ګي ښو نه

بانده ګله چه کړې ګوره کنډ ده که وحشي دښتي په ځلک

پالندي دښتي تا ماره ذلعني په باړه خوي او په ناندي دواړه

وروځي لندې بانړي غيږ عاشقانو ولاړه وړاندي

دا فقير دې کړه و ښتلي دم تړدم فرياد کاندي د رقيب طاقت

ورنت چه حجت شوه مستاين ستنه نامه بانده په ګرځ عالم په ګال

کښي دوه اخر کاندي کړملا دښده پهر نفس کښي دوه اخر کاندي کړیه

بیا پیښ به هر دم و مسجد شیخ د نفس کوزار دوی بانو وتی د
خپر وکړ بیاره وده تر شاه د کوښیر دولتی هر طالب چه مسره
ای خلق اوس ناحق خپل الوهیت دعوی کاندی فارغ لړ
کو تعلق لذات د دنیا بد مجنت دی د دنیا بیخ اند کران دی
کل چنت دی که اسمان به بنا نس لا اسمان نزول توی مرحمت
دی که زمکی به بنایی زمکوت د نباتات خلقت دی
که اتش نور به بنا نس به ادواړ اللهیی برکت دی
که خور اش به بنا نس د عند هو لا الله لو نعمت دی که
بوستان به بنا نس بی بوستان توخ لوړ غلت دی او که
کسب به بنا نس د غم کسب مست دی د اوار د دنیا ډیری
کوری د دنیا یو بل صفت دی هر چه بیا مونږ بوهان
شو په فرق لا الله لوړ عنایت دی هر چه زامنی یو عزی کړیدا
حسنه ولاه تلحد مت دی

محیط د کل اشیاء دی احاطه بذات نه ده کړي و هیڅ یو شي سک
بعلم بقدرة محیط باشیاء دی هیڅ ذره پټه وه بر نوي ب
عالم کښي مکر دا چه پېرې توا ... ر باندیشي څوک اکاه دي
هر چه خداي او عالم یو وایي چه یو دی ته تو یخشي ولګاره
چه پوره دي کلام دی چه هیڅ شک نشته په ده کښي
جبیل خداي وایي لنې موږه او ریدلي تحاي و کړه پر ړنه
دي رهنماي د صالح مومنانو متقیانو متبع هم باله شي جمله ایمانات
یقین لاوري سبته نه کا بمناځه کښي پل مومن هم باله
شي چه زکوة صدقه بایي ما توان هر کله قرض یعطاي کوي
جزدار اوسي لشرع هم لدین سکه الدول ... د ...
هیڅ مؤمن وي ثبت ور به کښنوي تلیج ... کا ... دجنت
پښت حواره کښت پل عشرهم هم باله شي چه لواړه بند دوه بیني بک
مواپي بلک تکو ري نجده نجا بند نجوراک نه باوه کښ کرهلاد ...

حیف لګه سوځ کړل　　　ستاره یه ن کلد دخا باند بابان چرګ لوګوه

شه ښېږه بلاکښ کوه هم باندوکې په دکاعت په بش بیږی معني ده شه

خاطر یې بیانه د وسل ورخو د رفع نړ شت ده رشته نشکی کینه نعمت

یه بلی یې اوترې خوړه بوی بچی بج　　　شه ګور جمخ بسوه شاه بیښ

دې سر طالبان ده نرو لخی دجی ته کندی و رومی دې ج یې پیرد

ورکړو سره دوا دی وخو امکان چې هغه مغدوچ ب ه اضا د

خوړ که نوم ډر خوار دښتهی منه عزه کړیږ له شتی دجه خوا ز هر

ترک یې ترشی ټکل طالبانو د ښتهي کړده پس ته قدم اول دې

کمله بنه دي پسر دی د نسبه ايان آوړ دخان چې کړی په نوی که مستت

شرع فی ملد چې هر دې وعیدای هغه نګه ته وي پسر وبنی

نعمت د کښی یاد بې کی ي سلوکت ده هر ده انه یه خپکی دوی کانی

هغه باد یې وی چې حقت نعمت کړه وګوړه ده درې تلم نی نعت

طالبان د قومی د ذرګ غافلان دی ضرب ده رنګ کنز ستا نسکت

خو شوي وړن دا جمهري غافلان م پرلحد دي طا

تر بکو الیه دي هر قابل معقول بیتیغ سره وکړه يې داز مو

د مهي وته لبس بلـ پېرديځ دوا يه بنتي يې خو نږه دوايه

ې دسمتر دي کړ بعياد کړ ظالب يې برې مزده چه دط

دو ایه سر ی و هم دي يو دوره بيان بو اهم يا تو د

کسوره لجاکر به يو خبروته په سوم چه دې بيوکب دوه ي

سره يې سره وني ستره يې بوه بو حوله ولکو يالي تر حر جا

لب ل بهتر ولي عظيم خاصيت ذاوچه لرهتن به دې ت

تو تيقغ بري سرسيکي بيا بحثه بره مو زدې بونظرده

رچه دامغږي زاوبه کړ عيادا هغه دوي استاد وزېږدي

صدت کړ تجت بيوه رنک دي دوي دوا يه دوه ډهاي خنک دي

نضب و زيني ته قاي چه ولاره بيا مو نکې دي بر خصوصيه نفت

اثبات دي عدهاي ذوقي کبه نک دي هر صيه لتاه اتابيا

دوی هر تل په غم د نفع اثبات په هڅه کړي هر چه خسرو ... کا شاه به موي
... [illegible] ... یا نه تکړ دي د حق یاد د زړه صفا کړي دعا قل
[illegible] ... ګیدو لنګ ... وهرکله په اې غواص د در طالب
[illegible] ... د ... باب کښي په مطیع دي په ... کړي د ... لار
[illegible] ... د دي ... هغه بو ... تر حاي ... مند
[illegible] ... تي خنګ دي د حقیقت قبله وعو ... د ... ځای
[illegible] ... دا کا فراسو په ګنګ ته ساکت لبیان کړي د عا ... ور
[illegible] ... د عاقل ... و ... شکر دي   هر دم واصل هو
[illegible] ... ورت ... نه لجمله غفلت دو ... طالبان
[illegible] ... دون ... و نو کښي انګور ... کل داغ و فکر ... ته به
[illegible] ... محقق ... غم ... غار ... محبوب غواړه
[illegible] ... هم ... که ته و ... بوا ... د طالب لحند الله
[illegible] ... عاشق ... ته اره که طالب د محبوب ... ته راودوه

ددنیا لیعو باره [illegible] باری عوام مرستان [illegible] کارت
خاره هر عاشق به [illegible] بادیزي به هر لوري مخ کره
دده مخ راځلوه کیږي [illegible] عزو نه شي جر متل
شونه لګیږي یادوم نالف شي شب رنګ [illegible] هر تل به مخ زنګ
هم هم بیځي دي دانو به هم هم اوښي وهي نغاره تیاري تګري حب
طالب مدد وښتلي خوبزي دم تردم زیاتیږي کره لیدکه خاره
چې یري مزده خوږ دروح لټ هید اکیږي
تعمارکښ
دا شبي به لوي بازارکښ لقمان سره هم راز کا ندي به کښ
کښ لپادشاهان سره خوښ مجالکښ لسایل سره وکا
ده بتیل لملک کان سره دروي پسکنا کښ لحکمان قمره کا با
دعلم لا محي سره قوت کا یمر کارکښ لسلطان سره واخي دو ب
جنت کښ وکافروته ي قهر بخي پ نار کښ لدوه [illegible]
بردکر فکر کړندان سره عشق به خمار کښ لشارق سره عندله کا [illegible]

لقدان بانه سرع بازي كاب قار كبن بت برست ثوي بت كري
محخر كلد كا هند ڤسو ڤياركا ر ختنا الس بر دا وا لمر نكجا
خد بذات شريك ننه صفة جان دي بر باركس د اصفة
خلق صوف كرندي وعارف وته معلوم ده وايه نيت كتاراس
دايات ڤي وجود منت ترق هم همه بر يه هزي جه تركن ي
بك اشدي بده باركن تماي دم كو مار يك بي بر مشترذ
ددو بي بحر نتت بر د باركن كل اشيا دري
بذه منكن ستا بها ركبن ص به نيانا دو ور د بانه
فمالايت د تكاروه بوه عجب محبوب ار علم دو هلد
تمت والغاب كنزت كن لوب كانذ آوه اسنا وبرش
مكوت جي معنوي هفه كانذ ها هم قرتة داو ته عجب
محبوب دا بشرع رو انه جه لهس تا محرم بسر ه خانذي دهم
ملة كالو دوه م ورونه دوهم ورتر رون يو مرزوم بل محتن

دي بل نه رخصيده مريد دي مسلمان د باور کا بو دا او ...
ککر سپي او نښاني په بره ورنه او بزانيږي د حاکم ګان ګار نښت
کيږدي مکه دا چه عارف بيان کا نه هم د دوی معنی مشکل دي
ما نه ده د مشکل شکل به غوږي کړيږد چه د اسلامي را کړه د خدا
رحمت په هغه نفس دي ويش باندي — سړي ګډ بادشاه د
بندي د بندګي قول خان وهات اواره کړه کډ خيبر
مار کړ بادشاه ته شو خيل باهله لما کله کړه او وګړي
امر نه مک به سړي په بيرياټ بطلب کړ خواسه کړه کړې د
ابهر خيلک بيا موند ته ره وبښي د دوستان په دوستي
نور و بره لماتو به کړه او معلوم نه هغه دي چه تهابهر
نښت کړ ماڼه د بانده دي د دوستانه خدمت او ...
د واقف يا دا کېږ بيتي مکره ته به شماره نښر اد کړ تاه
بسي بر برنده ګلدوستان خان سره کړه او معلوم ...

بوغا یغان چه تر ما بهتر څوک نشته په ذات او صفات کښ
که د نه هدي بې کوره بظاهر دو قلعه یې تل اده کړي ځي فقیر تنده
خو د ساه او صورت جوړ دي عمر یې ده لیوه خوړي ته
کړه دسه خدای ته وایم چه پیدا یې کړې ده دا دنیا
که عزت غواړې خلق کښ افضل کړه سر خپل
فهم وکړه چه فرض دی لغاړه چه په شرع مستقیم متوجه
یې مالومي دي ځې ولاړ به دنیا کښ عزت اي ...
واصل کوي یې خیل خانه د بالا یې ووچه د مرګ په تاره
لاړ ولاړ د دنیا په خوش نک خوش او مستوقد ده عاشقانو
... دا کوي په ځای یې وتل لغاړه دا دنیا هوري دیځي
بکاره ده اي یاران که دل تنګي پري نيئ تر کار دي
... جدیر دي دي به یوسي ګلګون چه ...
... دا مازي دا دنیا به تقامت ورسره ملګي

داب غرور بیروکا اینرې ته هو بیا مین واوس جرت لاله دا
ربې بمخوابدو بکا مشال رنګ نه وینم هم دو بیمر تو به مې دی لوی
تو ند ډیر ستورې بیدا په داب بیا وبه پس غږ کا ای احمق تو
بیا مین و خلاص به نشي اوس کړوین او بني زما حسنا کړي میت
د خیل ایمان بوین اوس کړ بیلاد جرتوی خیل وجود به کړ جت
شیطان ور واو لاړ کاله لیږي حلقه بلا کړه لو
د کل غرا شتلې تا لره زیان دی وی مکر راشي د بلا قیار به طلب شروع
غواړه دا فلک لګ اشیا سر وت لو یخ دا د مرا بچې دا نه ډیر بزدی
لوا به دا ارواح دو کوک خاره نت عجب ابل برکات راوړه
دی روا به کړ دو ښو قلعه تر غان جابر کړ وی باوی نه مرد و کلاه
بر تا ورت خلاص به نشي لړکې د مرګ به عوض ده
که طلب دوا دی خوار رواح د هر سره یا ردي راښ
عو منه دا فانی به ډیر ډیر وولنګ اوهو

وکړه ته سړی په عمر مشر وي ... د دنیا به ... جیل
کار به بعضو کې وبخ د بانجه عطر عطر کا مو ... به جنت
کا کافران به ... وکړه والکا ... خوږ ... مجلس
دیاران ته دنیا ... د آخرت درو ... کړي داد اوس ...
خو زاره   د الله وه یاران ورته ... پر ...
نظر کړم په ما ... د مرګ دي چې ... د اسم
... شو مرچه د خوږ ... او ... ووځ ...
... دام واړه نادانی ده چې ...
د غم هس ... عمر ... ملا ... اي ... چې د دنیا خامه
تکیه ... د غم هس ... عمر ... چې ...
او اشنایان به ... دوی ... و ... د الله
بس صبر وکړه د غم کړه واړه د حق دي چې ... د مرګ
[illegible]

ود دیني دلوي بادشاه حکم بو نصیحت سائي کړي ...

جر نوي دکا [illegible] مت ... تالاس دره ولکیږي جوچ ...

بوره خور ... [illegible] هو دره هر کله هيڅ ...

کهیږي دا اکبر کوره چه سرکتني دوي م ... ...

یې کا دم کوي سر یې بنو تر دوي ... ما خو ... ...

غني ب ... کوم یو ولکیږي بو ... ...

نه ... ... هغه ... معشوقه ور ... ...

نشت هغه ... معشوق ... ور ... ...

را اخله بر دوي خپل کپره ... دا ... ...

لکیږي که داوي خپر بو سده ... ...

... او ... ساکت شه کړیه دا ... ...

... ... کړ ... ...

... ... الله ... الله ...

پيتان کا مرک بڌ ريتي ني نشک اڻي سهٖ جياٽ طلب ڏر ب کهه

خو بکو کاگن دا قرب زهي دو نکا کرامتا کانتي دوا بر فر

دي برتا باند دو فرست لا گز برتا نا سچ اخي سا هون

خيري دوي شمار کا جساهو به رتمام ربي دالاز ولي ب لتا

يوسع نش کا بيوت بر قرار کا تيري ت ر شاده و عزيزان

بکو کار کا عزيزان بد و ر سنده واي

د بسي يار چوتا کا يو مرد نسوي ب تا و ري

ستا نکس ياي دستار کا ستا صورت ب سيا تو ب

اکو ب کمت کن بد کنز دي تر لال به خلو ر شهر ب رونا ب

کا تر منزل بر بيتي و قبائه ب د کنز دي لنهه ستا به

کره قطار کا جه دجات بده کر که د ر استه بني نه به هس

فرياد ري نش بد اکو کبن لگ ميلا ط طا تو ا ر تيني جفار کا نکه

منکر بو و لن ر اتي لقهر بر و ند ي ر ملک دو با ر

بد لحذا بی لیکا نیکی کډ و بدینک خواب و نکا هغه کړه د اشنا

بد کذار کا هغه [illegible] لعمراو صبور کشد کبی [illegible] قاریار

کا کو ر بدی سنگ لک ناوه کا [illegible] اوبد تین پ [illegible]

بغداب ی کر فتار کا نو د ر مجنه بکا [illegible] کند بد د

د ق [illegible] د لو ر یت نار کا او کد دی مومن صالح وی کور ب

همزه بنی برابت خوی دواړه سترک بنکار کا لوه حور بتی

داهنده ب ترهغه پور خوشحال وی خو قیامت قایم جبار کا

پو د ر بچه ب [illegible] وعده و خبر کنده ب د بهبنت داموغذا ر

کا هر چه بنی لحذای راو بری ما قبول کړه لحمله خی و فرار

ر بلد کنی خذای م دنکان بقطار کا نور عالم [illegible] براق عو [illegible]

کر عیادنبده رطعه دیده کا از [illegible] علم ست

[illegible] غنچه [illegible] کړی عاشقان پدی [illegible] دوی

و نښتلی پ غنده [illegible] پ میدان و رت و عزی [illegible] کان ۲

حکایت یو کردنی یا بیه بیری لکه پنگ ملی چه فوک وخوری نه مانی
مال کا نه جرړی دنا سوک نه مقام نه بی پیږی د لاهوت په میدان نړی
اوس عاشق معشوق نا هم پیږی هله نه پیږی نه خوی نه یی عاشقان
دایم بکار دی د وصلت تارون غرق دی د وحدت له دریاب نه دون
بیر او نه یی عاقلان او ده عجب دی په شپه پاتو دی لکه مړی د شیطان
قلب د کلبه د نه ملک دعو کوه خوری د دنیا و ناست محمول د
نه به پیتی لکه واوری خو نه تک د اهل کاخوی سوال
کانه خوک کو پری لی دو د ملعکو وخدای حلم نه
کاخوندری
نه وای طالب چه سی بحرت اوسه
خای نه یدی ولو نه جرو نه یم چه دار به جرت اوسه
لکه نه عوامای طالب یکند ا بری نه موهر مکر وشلی
کلخلق بلا دایم ملم نو سی چه نه ملکری وتر ناک ستاکی
بادان هم کوکو نه نه عق مه بیتی ستا بی به اوری جانا

چون سي دګړو همه اقتدار توحيد كښي ته بنيلي چه
دا چي چرته پادشاه مصطفي يې اي طالب که طلب کړي نه
ريښتيا کل خوښ امام دين ولي ده نه کړي پاري نور
قيامت هم [illegible] يار محمد اکبر هم پکار یې
نه راغلي پر غم وقت چه لکه اره وکاه پرې دیار غم بشل مار
ته چه څما زړه کړي وخوره هم چه زه وي يې پر سوز نیت زړه ک
کښي چلیږي هيڅ چرته اوس قسوت او دم براته نکاچه
څه څو تله مکرو وعده غم یار چه زه کړي پس خو ره پرې
قدر که مست کړه خمار زه وي سا بغم کښي وسوم ما د چه
جامي واعت مړ چه پيغه زړه نه زه برې ما به اشنا ته
غلو نکه کړ سا نه ده وچه چه بې غمي د سلطانه برکلکي
زلفه ته لښکر خانه سا نکه د وصلت مخ زه پخوه يې
او بس وین زړه چه مګپه وه چه مړتار تار پرې خپل ځیگر

د بیلتانه لغم شل درد م بند دي چه زه بیو دی سل درد
ما زده چه بیشو اصلحیزي بعظم دم یادب کښنکه تو چیه کړ
ما نهي نکړي عالم خدای بې کوه هغه ساعت کاچه
تما ښه ما تېزي دیار یغنی په روښتلي یغوندي زه یم
روغ به شم لدي بخ خوږ مر دم تر دم یا تېزي 83
ستا آجل شو لک الف ذي کوز بي نکړ هر الکړ خوبه
واح آو ساه چلېږي کم بخت حال وی خت به
ګل کوه بنه خمادا سرا او ښ بد اسپې کاغذ دیار یي
ي ګه دزه هال و قلم ونه معلوم چه زه تاو
ن کابنه ب قلم ب او ر لکیږي کړ قصه د بېلتانه
وا بسکر تامه ب ښتن نغم نو رحو قیامت قایم
ي اوس د صر جامه و اغنده حلیم داندوه جام
خر چار شوي به ازل دي اوس مر سیږي ۵۵

نشانه د فروغ دي ارواح کا د دي را د تن وفاني

یا د باب کله پو خطرناک دي بحر روڼ بي پایان تما

نکي نست بو جون خي پښتري د هر عالم دي هوب ګړي

نجماکه مونږ وفرون ناګها به خرق بیا استانه راخره

بي باد به زر راخي وفري او لګل یوم جد کالا یه لامو

شو مونږ به خون حیف حمونږ یمر باندي جه بیا د نک دریاب

ګله یو و د اند و رست عالم نعري مونږ زیرم نګون

بطاه یو ګا یونس رایس خین بري واخلو چا رقهه اړه

دي مونږ به خون د خدا بیار یکي کښ سین دي

تور غابه لحمورت کا بازي بي غم مقام ترن لک دغه

در باب دي شفاعت وکړه رسول حق عوغا ګله

حمکه یې و یوق ته لاس راکړي لا بنور ن دنیا وافي

سبا دي د حقاني استاد زيدت دي حقاني استاد

صراط المستقيم دي اس زرب سوه ست ڤوان يد زهد
بلوت بكر ياب كن تجا بعا ڤو يد اخلاجر وايم
همدسر يه عوزي ازوي اوز ره يعو
كانهي وحيل اوار همرن اقوب سكه هماتهر
هات دي كا وان دلكو دي يه دي عو ملاه
دكا دوان يو يد الغي دكس اقده يوار دعفلت يد
بسه دزه لعوز وكا زه حلم دوج الكو
واهر شي ناكها بر اوار وار وجه كروزه عوح ما
اي باران بات بي هس ويلي الك اخر زمان
شي كراهان ڤ يد اكبري يمركلي دامت بحماد
او ياطف شي بعه بدز مانكسن محمد يوه سي ده
دعا او ياطف كراه دي بري مرده بجانكت مرحه خاب
ودوي وركا يا امان ي ودوي وزكا تكيه كاه ي

يد و زغ كښې غه كسان هم بعضې وي سكه بعضې ذكر
پر اوري ته [illegible] سو ل سخ دعوه ري چه سه و بعضې
كښې دست جماعت دي [illegible] ثواب بي دَ سَل شهيدانو بخره كيږي
بلما وا بحجت وي به [illegible] سخ دَ عالمانو چه
دعوي ب اكمراه ليرا دَ سره كا انډ خليفكان د پاك بي دي
هم [illegible] رده ب ورتي دو بانډ او پ زاري دهغو
وه چه بوهيږي حق نو اېي هر چه سر لكو هسك كا
بس د ورغ تني بيايي او س خموز بو مانه كړ [illegible]
بجا بو ر دي كه خوبون تړي كوبر تو دعه دو ل هم بيردي
و ل بيات او س خوب لبار بيد انصاري سره دعوي وه كر
دهغه اي دكا رعل دي دعلمانو خكل بسره هم الله ي
هر خشه دَه دَ دجال به در ته و اهر لاول ته ي ښن بي عقي
كبند د با ريد بلا ريكه و اره علمان وَو داورانب هو بر بي تي

وو بدين كښي ول بايزيد لګ مولانا دوئم پر سود اشر

لګوان شو ورغي تره كلنجر لګ د الله په مقام شو په خلقو

پايان شو ايمان خلق وچه اشناي ... سلطان شه

محبت او صحبت ي لسليمان سره وشو د پير سليمان ګمراهي په

د بايزيد وره شو پيري د خبيث تل نعلم تعليماتو د سني شو لقران

ي زه سو ړش د دجر ګمراهي شو لګ هند بيا رغي د قتله

په پير بندګي ګمراهي ي کړ اغاز شريعت وت ي نا کړ خلق تو اړي

مينا کړ د اعاقي خلق ور بايي چه راغي خلق په بګار وخل

ب ويو منو د دين ول يلار د بايزيد پر دين سړي و ور ځه شي

دي د دين الهي خل يعني کښ ... عبدالله د دنامه ور

وګر وان شري اختيار بې جاره وو اخت د دوي ...

شه چه ابا خالق به ده لګل وا ګمراهي به نو نکړم نور با مت

بشريعت کړم خو حيات به پر شو ګګ يلار وه ژړه ي

ومر دغه ښي ګټي په ښېري هرچه وروغ هم بېنت په وکړدي
يقول لي اوقد بس الک بېنت وکړ کېلا رو زي مشهات کړند
کسري امر کړ کړ اغان کړ مکي سلطان احمد
ګړ دغه وقت کړ اې طالب ښامه د ملا ټي پرانه ږدي مي ن وکړي
غالب بايزيد ډېر بعقل وړ ده د دنيا عيق دي وه هستياري
اوړ مي کې ي ه ړ رده وه د قيامت عقلي وهي وه لدي وکات
چيري تا چک شريعت دي کراهي نه قبلوي بيروان دباک
ښي دي خکه ډېر کراهي ذالي کړ خپلند ه اي عالم د فرغ ب بيل
وکړ لا احمد خماکار دي پوښتنا لړه ب رزم لک راغي ت پسور
ب حنيل کسني مقام کم کراهي ي کړاغان پر حنيلي دي حرام
کراوړه ي کړه پيدا هرچه پړه دنيا ونه ښيکي دغو کارو
خداي نه نشت عه کسان نه بند خداي نزسيکت پو پښتنا پر وکړه
وه غلق شول و رمات ددي لپلد قو روان شو اکاه

لهٔ لباسات پو ښتانه بنات ته ګلډي ولې عورت ... او د ...
منقطعت امهوي د مردانو ترمنځ خد دونه ... فر ... شي ...
ښځې ګډې غوټ ... دعقل نه وي ... کاته به بل ... ګډ ...
مغکس چه پروي کا دعورت د همه چارد اخوند سکه بار ... بو
حکمونه ده په بیل اشنايي کړه لعورتو ته ... د امرا
ي مونږ ته ښو دغلک د بازید و بلت تعول کړ ... دعقل ...
مجلسونه چه راځي سره کښيني د به عذاب ... ډګون ...
او ته ښه دي لکه ... خاي کړه ... ته شي ... يا
د به خدای کړه ... کولي و مردانو تر زنانو ... حلي
چه خلوت کا نه ي خلق مسافر ... موږ ... ان پدیعقل
... او شیطان عند ... و ... دمرحيا ... نکا ... خلک
... دعامیان هر سړي چه ... شریعت ...
... لعنت ... علاو ... نه ...

وشریعت کي حد اسوار هغه کښېنوي او لاندي زمري بېږې کړه

بس ... يي پر پښو لګه به هسنګ پشريعت شي د هغه يي وګرچا ... کان ا

کاه سـ لتـ پتي پر پرچا پرمکړه وزکاره هر يي چې کېږي

واخلي د ... وځـ ... نه يسرېږي دي به خوارښي د خوار يدا

کړې يا به تا بدګوره و ... که اکاه وي لصاحب د کېږي به لا

واجوي هر انترا ي طالب اوس اکاه شي لدې رب العالمين

دا اورې د شريعت لس وکېږده خپل تن وبشر ښه دابدلي

و ... بده هر سري چې مثنى بر ندي به لونهي و

لا اول به نه لدي سوره کا د دېڅه ګمراهي وه د ... بين و

اکاه شي لانه سره اذکار لانه سره خلوت هر چې توه يي بذکر

شي ياران نو خلي لاس خانه لشريعت بيانه ده کړې چې دا

ذکر ده خوه به پښوي پرځي هم ول د ... نو

د سره نوه هر چې نوه بشه يي ذکر او مشغول به شي ... کړه

خوږ دي چې مي وي عبادت په نور نکړه بند او د لا ووکړه پر سپاره

ښکاره ګلګونه د خدای په مخ کې خوښ حسن جانان که ور پيله تابنده

دي په بعث ګړه د ښه خدای د معرفت د بار يار الله ... چې معرفت

او س بندګي بريږده قرار د معرفت ... د همه وه چار واجب دي

خدای ګا وکړ ا ر واجب ذات کا ... ضد ... هم د اساه وي

خدای ګا شړ په مومنان به ور بو هيږي د اقوال د محمد ان د خولې

خدای په عقل نه کېنول ... د سر د ... يان کا وي د او ... يار

خدای په خلق کښ ... لک مالک ... يار او ...

ګيا هوت لهر جاسره بو ... او ل ... د سبز موک

همه ملک که مو مر دي ګرد ... نو الله دي حس ن صحبت

صاحب دي ... لنت عو حق ملک هيچا نه بدي مد ... نښ

... د اکلش نه رقام د ستر ... بيا ي د او و يار ان ت وي

... واه نو ر عالم واهم محمد دي دوي اکا و بد ... لساه ... ان

د مرمال دِ کهِدَ تَه وَ نَسیُو پِرَات یِ وَرَپسِی مَرَا وسال اقریها
خُونَه یِ جَای پَر تَاسُ دِی پَاخَرَب یِ بِیَادَاوِرَاش لَا سَکَارِی
پِتُورَ اِی بِیَان دَ عَالَم وَابِشَان وَی اُو سَرُون یِر لَکَوِی پِتحَان کَه دَ
که هر عوام عزرات وی سرد بری کانری یی د سر تنک ماری
راوانری [illegible] ری مکانری بنک بداهس لباسون
مکاری خلق ی کرل تولی حساب کالر ثان مردان عرو شو
هجه ده وی تره ننت لعذاب دی منکرو ولرو ندون لهراط
له دوزخ [illegible] به ساعت پنبت دی او دا بد ساعت دوزخ
تی هغه کری چه ام وی هو بسه لکی بهره د دوزخ بحر کره
لهلغزی اتل بنبتی هس وشوجه داهره حلقر بیل ومه
بنی ی خشی کبن مهندی عالم دی بهر لعقل بانی کهغه
کوالعش دا شعر بکله دیری وکره کله تر اولی توسکه
بهمکراحی کبه اغاز لور به تهری اوازه شوه جهان که

سته د لنګار ده دفقیر او ستا د حضرت سیاحت
ترمذي وه بیا تخاص ل سوه وه ذکي
په نوه وه یا نته هیر کس دې سخوا ...
ساتنه وي هم بدیو هم بدیو وه دي دي
لکماهان دين سات هم دا هم به دعا وه
کړي نو رهوه دد یابند لحال علي کړي اختیار ...
او ران دعوکي ... زب نوه دریل لقره لکه
بابند دالدقایم ... خیل ... روښان ...
عالمي د حضي ... د القوف کړه
دفقیر د خیل استاد علم داغ لغمتوه بالدلیشو
دالقبي بیرتار یدکي ... ایلا ...
برینبق بیات واوره دا نامه د محسن خان
هم واورې ندې یا خپیار ترکړاها ان ...

دَ ترغل کالحکایت دا باز یدی دَ ښکاره وښو
لیږي په سلیمان گړ یکړخه هوندي پر بکړو کالم
تې روان کړه وتاریک دیو سو تهنگ یو سو بت
پیښیگس کړه دَ محسن خان د استا دان خکړ دوی
نیکخواهي کړه داتا زیک په حکمتي وه گل د قت د ترب
ي په سلاس کړه د تسل مرنک بازی مکاری لعه
بنده جیس خلاص کړه لکه لهغه په تیست راغلاه
شاطبني و په تپول کړه ختم بس سدسري ور
دَ په ترره مکاری یخ و گول کړه ده وی رای ښه
یاران مشورت کړه و سکلاس په کړه و د بنی دین
په علت کړه و حه گل باور په مار او انهري گنځای
غوابي خدای اکم نه پر که بې هم راته وایي
لا عذر ي نه پېر که مهدي هم راته وایي

دغه هم پېغمبر لري هم هادي د خلايق يې پاروي

کا نېر يې لغني اهل حق به ور يې هېره کې چه اوول

يې ورا کوږ دي لې حده ول ځه دم بو ښتي امه

خيل ئي ننګ چار لري لده و حمل ستري ورئ يام تهي ل کړي

شي هي کښېني ښته کړي مساوقه يې ور لنه ل

حرام يې نو ښه کړي دغه يې پښت وښه و ننګ ده دنه

روان شه دغه غم لعقل يکي کل ښراهي يې سر پيدا ف

ښو ول ز بات ووه ښراهي لعقل زني جه ناړ کښ

نه کي نو ښت يکي ر ووه لک بې ووه زا يې صرحاد

وکړا هان بد عشو ور کوين خداي به خطا ني اس

هغه اولس ګا هم غضب به بړوين تيري ته

يا يې نه ګا خداي هم دا تاريک وښيام ت

ولېښېرن لنا حمت ښراهي ويله خوځ ښره دروتيا ښته

لمملکت دی هلته خوښ شی چه بعدی شوه
د محمدی چاری کړم لښکر بکړم ښاد هندو
ستان به وشم آوازه ګړنګ کړم هرچه اش لرو را
څی اش به ما یو ور باسی دا [illegible] شناه ننګ واه
خمادی دوه ګو نره به ورکوم دغه پیادی دا ګبر
به مالی واخست اسونه دی وونه لښکرهار
مبدانون لغه دره ست ننګرهار دغه یو بروی
وس یا ورون ده هزار به پیاده فوج و
وعزت وکړی قرار ولمحسن خان هغازی
وره بس راغی یک جلب ی پرله بی اختیار دلیدن
دغه راغی چه تاریک او محسن خان ور غله و بله ګډی
ګړند ورباند کیښو دمصری د تاریک و تښتول ..
لښکرو غوځ شه میدان کښی تاریک بلی ښتبدن صد

رحمت پر محسن خان باندې زاریک یو غوږ و څیرلو
تاریک پښت و یلی ګرې پر سره وه و رحلی دوا
متوندا اخلک دي وجولو هلي ګډ دا زرې تر یوند
وس هر دعوه ې د مرزغون شوه یک خت ډم
پس اسغر لروان شې په څر دی پیښي کښې دي
ولو دلغت پظاهر کښ ګورستان سره اسغر پس
په معني کښې ي سفر شو دغه پس شیخ عمر احمت
توره په یاران ی ځه شی چه راتي میان سره ندي
حیات دي پر دغه ځای شیخ عمر دي کښینولې دا جها
پ هغه وسې چې سر دي و عمر و ته سپارلي لدی
کالې و یقر ال د لحد د ګورستان په څوا ری دیرته
پس شیخ عمر حکم پر وکړ چه میان ګورستان وکاږی
د لانام دي په یاران چه میان ژبعند وق کښې کړی

[illegible] همه پر لوټ یې په یاران د اسلام به په هغه ساعت
پاخیږي دا جاهلان او دوی به عقل بلې هم پلمه کیږي
د اناریکو سبب هغه ون دوی [illegible] کو ښي کو ښي
هغه ون لګه ذرا وکښلي په صدقو کښي ي خوندي
ګرب تندي ګرزاون ول د اعقلي نکره چه دي
مردي مرحجا کل پاخاون د تاریکو ونیخه روي
شیخ عمر او نور الدین او خیر الدین او کمال الدین او جلال
دین و ورسلي د تاریک لک ید ورخ شن شیخ عمر په
جهان غر ولښلي چه راخیزه پادشاه شوم و ادنیا
پدشم هر چه اوسي وي اکرام وما راوري خزاني
پ ور ونیمه جمله غلي دبد تول ګر خلقي ي پ
دروغ وغلول زد عقل دحولاه وه هم د ال دلي سف
پي پیالي صحلو وګول دي و پرته لعمل یلي چه

ي بدي ليکي سفري سره کړي يوسفزي دده امانونه
ګټي وده بياوڼ لښتي اسرېسه لکړي يوسفزيو بس
وکړي هم ددين هم د ... بد واړه ګڼ لښکرونه
يو باره باندي عوخ کړي دهمر جبورت وس سب
باروت د تاريک صندوق ي ... ورته وي ګښل
څي هډونه دا صندوق ي باروسو ودرو
وته ي واچول هغوی دا خلو ورتوم دا ...
دوزخ لره وګاره مرشو حلال دين ... وشو
ول کړيږي دي هم مړوي دا بسه شو د
بي ددين رخنه وکاخه پاتي د دي ... ته
هم علمان به شو لي عمه د قوم مساف کار ...
ز ه ب س ش لا ... وه ددين پاتي
بادشاه خوږ اکبر وه ده د نفس ... ټولي

او لس تنه پخپل جوړه د اکبر بادشاه پېښور کې یوسف زو
کړه خطوط جلال الدين نري د تاريك بيدي
شته وقت د تاريكۍ خانه وه اکبر جلال په پښتو د قوم
اکبر ... اندو کړه ولنو وخبرنه دغه هلاله وه
حکمت جلال دين مکاري وکړه فوج صوبت ته خپل خو
حكمت کاروي روان کړه و بادشاه ته جنو کړه اکبر ور
بل وده ته مادي حم تاکري هو جه فوج ي حاضر کړه
شاخد ستم اخونې جلال دين تومکي یا وه تنبت وکړه
تا ... ته هغو اکبر خپل ده کړه دي راغلي ته قرار و ته کوه
جلال وکړ د قرار ګکړاه دباره لښکري جمله غله او لونړيان
وبه تول کړ چه بادشاه به کړ راغي دغه ... ی ی
خلکو چه بادشاه د پښتانه بهی بنسټونه ب
بس کرم وبساته ژابس خپي زه ب ماته د اکبر بادشاه

ئه وَ ازه كيه بي بنات نهوجي بر دلهم هو تخالره

بلاشه يشوى ف‍ ست دند لانشو ر بات همه

جب وده وه مطلباتى داشومه ... ره

هقام دامه طا بيشو رش بحر دنه ... نشا ش

للروف بخر تم قلبى ... باق لم هريت

و دوخا ارلس دهلال ... مهر

به دالكس بنا جوا ... دحلال ش يرعلب ... يكه

د دهمات دمعل بو نشا ... ى

دوار لوه خوار دن يو ... همه خوا بوت دمحال

دعو كسان جه ... دين دملاو ب نار ين

هلال ناحت برغنى وكم د اعزى ... تار كر يا

عن لى لانئ ... اوليا و دناجل دهلال ... بلار

كتن هر اده وو و بله وكرى بعزيز لمكرى برمنا الى

مي کړل غوښتې د جلال کنده تعالی بیا جلال لکه یو دوه
نو دا هغه شیخ عمر و خوشحال بعقیده مسافر کاروانی احمد
خو لره لکول د غب هم خدای و ... مسلمانان لره هس
بابله دي چه کړه دغا لکه وي ... بوا ی بابه
دي هرچه ... یه جاریشه ن سکه ایمان ...
پیغ پاک ني هس و بلي هرچه مين محبت کالبدان پایان ب
ي خلاص ني بقیامت به حساب بني دنیا د ا... قيتي دموي و
وجمله مومنان پو بستغاو هرچه مين محبت كالعلان اختر ...
ريش پ بجره لجمله اهل هوا و دروېږه چه خربيان کاواره دين
دبان بي بيان وس يو بنساه به کذب بيو هيري خلک دي به
بت بنت وريو هوړي بل غرض م پېن نو د مکر دا چه شفقت
گرم پر مجلس و افغانان هرچه باوري بدا نوي سکه عمت
و يابند وابي هس گس دوه در نړي کبي ذخن بي ايمان ت اماه

اې مؤمن اخلاص اکثر د دین م جمع په ذي [illegible] بې غاړي

رشته خلاص لکه [illegible] وکړې [illegible]

بېله خزینه [illegible] خزانو [illegible]

تمام شد [illegible] دستوفي [illegible]

شو [illegible] الله [illegible] باقي [illegible]

طلب مولی [illegible]

[illegible] غنيٌّ كلُّ مَن يقنع، فقيرٌ كلُّ مَن يطمع

باب فقر کاتب

دا جهان لکه بندر دی، د [illegible] جهان [illegible] دی، چه [illegible] نوی شي، هغه [illegible] دي، کل د [illegible] تیاري [illegible] دي، هغه طلب د دنیا کا، ترجان لا برتري، تباهي کم سیاهي ده، د دنیا منه ی سر [illegible]

دی پر انوت : په خوږ رنځ تانه تردي : چې

غافل د اجل هیڅ نشي : نه غلی ئي تر دي

د مرګ [illegible] : تر چا پیره غږه هلو هر دي :

د دنیا مینه یمن دي : د یمن بد اثر دي ::::

اول سر د خطا پر بزده : د غم بین بلا پیښیږي ز ه ه : نیا کا

مرشد د ور شه : په پدئ ئي شو رشت : هم هغه ګوره

چې والي : و مقصود ته به د بیا لي : خیل یوه رضا مکره

هیڅ خو ابدي به لا مکره :

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم إني أستخيرك
بعلمك وأستقدرك بقدرتك
وأسألك من فضلك العظيم فإنك
تقدر ولا أقدر وتعلم ولا أعلم وأنت علام
الغيوب اللهم إن كنت تعلم أن هذا الأ
مر خير لي في ديني ومعاشي وعاقبة أمري
أو قال في عاجل أمري وآجله فاقدره لي ويسره لي
ثم بارك لي فيه وإن كنت تعلم أن هذا الأمر شر لي
في ديني ومعاشي وعاقبة أمري في عاجل أمري
فاصرفه عني واصرفني عنه واقدر لي الخير
حيث كان ثم أرضني به برحمتك يا أرحم الراحمين

م الله الرحمن الرحيم

اني استخيرك بعلمك

رك بقدرتك واسالك من

العظيم فانك تقدر ولا اقدر

ولا اعلم وانت علام الغيوب اللهم

علم ان هذا الامر خير لي في ديني ومعاشي

ي في عاجل امري واجله فاقدره لي

ثم بارك لي فيه وان كنت تعلم ان هذا الا

ديني ومعاشي وعاقبة امري في عاجل امري

ودنياي

فاصرفه عني واصرفني عنه واقدر لي

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم إني أستخيرك بعلمك
وأستقدرك بقدرتك وأسألك من فضلك
العظيم اللهم أنت تقدر ولا أقدر وأنت
تعلم ولا أعلم وأنت علام الغيوب اللهم
إن كنت تعلم أن هذا الأمر خير لي في دينـ[ي]
ودنياي ومعاشي ومعادي وعاقبة أمري
فاقدره لي ويسره لي وبارك لي فيه وإن
كنت تعلم أن هذا الأمر شر لي في ديني
ومعاشي ومعادي وعاقبة أمري فاصرفه
عني واصرفني عنه ثم أرضني بقضائك
حيث كان اللهم خر لي واختر لي
برحمتك يا أرحم الراحمين هذا أول وآخر سنة بارك الله
بخوانده باين وجه الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على رسوله

بسم الله الرحمن الرحیم

روایت دی لرسول چه اول ایت د
قران اقرء الیوم اکملت لکم دینکم واتممت
علیکم نعمتی ورضیت لکم الاسلام دا ایت
اخری دی چه دا ایات پرسول راغی
دده خاطر نیکی ات شه دامت لپاره
غم اندوه کبر دی پاک رسول و
سحر وته روان شه د مدینه مسجد
راغی اصحابی سر تول کره پاک
هم ورته وو ا یاران یو ایات دقران
پات هغه هم راغی خدای راضی پا سلام دینه
دي یاران لاره پر بنا د من شو
مکروی

چې ګرځي ابوبکر صدیق پېغمبر ځکه دي دي

اکا ښه چې وایدر نځي سکه بي سوړ ډوي

تر دا پاتی مشهور دي داو له شکر

سرور کي بیات وبیب و نور قران شه

دیني پیجره باغي دیشته ور دن ست

دني بي پور انه کیسو دده سر دوي ورته

دي بي بي بدر دپاک

کینو ده صورت وکرم شوی دیدي

عاجزي کړه مولات پاک هم ورته

وو دي بي بي ترپ امکو دحلای امهی

شوي پر صفر رحمت کیږي شوم دوي نبي

خوښه وسم کي ددنیا لسالي بوزدي

بي بي جدا و بناي و اوردل لرسول الله ته

دفراق اوښي پر زور ستو پيپ وري به

او تر ان يکعوتي د مرغلرو چه پلي پر کوه

خر کسيږي بي تاوه اهون کانډي چه له

م بيلتون دي پاکه رسول هم ته

و واي بي بي تا نروه مکره مرګ پياله حب

د تربت چه هر څوک بي و ختن هر چه

روزي شوي ى رونرون دي دمر

م دولس روح شو پات پاک

ورته وو بلال ور شي د مدينه مسجد کښ

بانګ وکړه بلال راغي پر دروازه کښ الصلوت

يرحمکم الله ورته وو د بلال او انډ پاک

رسول پر غوږ کېښود پاک رسول هم ووې

و چې بلال دراشي دننه دي لمانځه محرم

دې بلال و لړ راغی پاک رسول هم ورته وې

اې بلال ور شه د مدینې مسجد ته ناست وکړه

و ابوبکر ته وایه امامت کړه پاک رسول هم

رخصت کړ دې بلال رخصت شه

مدینې مسجد ته راغی و ابوبکر ته ئې ووې پاک

رحمت موږ ته وې نه امامت ته پر یا

امام شوی د سرور عالم دی یاران

د صباح مونځ وکړ اري تر بل او لور راغه

بلال تر پل بیرته روانه کېږي ورته ولاړو

پاک رسول هم ورته ووې بلال د ځلور یاران

سر ایښې د تن ام هغوی اندرون دی

لګ یاران ولږ [illegible] پرلګې پاک رسول

هم ورته وو رانږدې [illegible] ورته نږدې

شو پاک رسول هم پښې لاس د ابوبکر پر اوږې

کېښو او کېښو لاسه د عمر پر اوږه کېښو و

مسجد وته روان شه - د مدینه مسجد ته راغی

پکښې کښېناست تکیه ې پر محراب کړ لږ دې یعنې

کښېوت و یاران ته ې وو چه زه ناستکیم

هم بیښتو ایم هر چه جبرئیل به راوړ لحنیت هغه به

تاس تبیان کړ چه دا نهی د عمر دین دی چه زه نیم

نور به جبرئیل رانه شي د د پس به وي د

قرآن کاري یاران قرآن تحفته تاس

قرانه

قسم دي ياران ور پر استو انكي
شو پاک رسول هم و ه ور يد وي مكان
ياران دعا لار دد هر سر تر يک برد ا
لار د هر چا يو دي يار او ور ته وو حبيبي
تا شوي طاقت چه تهم لو به در وم نزد تخت
بيا د سخي ساعت کړم دي ياران ور ته
وقصه نه خوب خو وسلام يحي نه ي
چه لنا اصحاب و ا بيم دي ابوبكر ور ته وو
سلام دي خوب لبر ي اي پاک رسول پاک
رسول هم ور ته وو دا ته وو ايه
چه تا خشكل خوب ليد لي ابوبكر ور ته وو
دبي چي د موج سر بر وني نه خيبر اي پاک

رسول پاک رسول هم ورته وو خدای د خپل کا
صدیق خوب د شپه نن یالیدلی نه ـ ومرم
دا پرونی مثال نزو مردی بیا یې عمر هم ورته وو
چې ما هم دی خوب لیدلی ای پاک رسول
هم ومرقه وو سانه وایه ای فاروق تا دی خوشکل
خوب لیدلی عمر هم ورته وو چې دکلاس م دعدل
دوره شوه مات ای پاک رسول هم
ورته وو خوب د پر ښیا دی ای فاروق اجل
دوره نه وم ژه بوم رب عدل بو لا پښتی لیدلیان
د خوب هسی مضمون دی بیا عثمان وچې ما هم د
خوب لیدلی ای پاک رسول پاک هم
ورته وو ناستو وای ای ذی النورین تادی خوشکل

خوب

وب لبيهي عثمان هم ورنة ووڠ دلاسي ڤنوتن
ورق شخير اي ڤاک رسول ڤ رم سول هم
ورنة ووڠ دڠوب ددريڠ ندي ن يليرب
نقوان ورق دزه وم زه ومرم ددوب تعبير
ومتاونه معلوم دي بباعلي هم ورنة ووڠ ملوڤي
١٩ ووب لبيهي اي ڤاک رسول ڤاک هم ورنة
ووراة وايه اي صيه تادي نشكر ووب لبيهي
باعلي هم ورنة ووڠ دلاسم سڤرسان شر اي ڤاک
رسول ڤاک رسول هم ورنة ووڠ ڤرڠ زه ومرنه
ومرم بي لماد بناه كوم دي بباحسن حسين هم
رنة ووموب هم دي خوب لبيهي اي حمو بجنة
لرسول هم ورنة وورانة وايي اي جلا كوثر

ا هن خښکلی خوب نيدلي حسن حسين هم ورته وو

ته بزرګ ونجه پخت کې وولا چه ورت

وېنځ ولو ښل موز بزرګو نبدال اي پاک رسول

پاک   هم ورته ووهنه بزرک ون زوی

ه به ومرم داد بيت دم اخر بن دي بيا ليخی

ښه هم ورته وومانم دی خوب ليدلي اي پاک

رسول پاک   هم ورته وورانوی ای

لي نادي خښکلی خوب ليدلي بيا لي هم ورته

وجه پلاس بين دم درمات شه اي پاک رسوله

پاک   هم ورته ووهنه نجه دغه هسي خوب

ونيي خوب داستي بي ښنتي پاک رسول وره به ومرم

بما دخ زونزون دي دمر دو کسي ونځ

ښه ١

شو پاتې پاک رسول هم بلال ته ووی چې شو ځه مرته

پېغمبر کښې ناره وکړه سرور عالمین به سفر کا له

جهان کړ چا قرض ورکړی په ده پور به دی وی دراشئ

چې ورک پېښیا کښې او که پټه لرې نو ورته فرمایشت

پښې هرکوره د دې کوت دي بلال ورکړ ته پېښ یسله

کښې ناره وکړه د مرد دوس رو څه شو پاتې سرور

کاینات خواجه عالم به سفر کړه د جهان کړ چا قرض

ورکړی په ده پور اوس دراشئ چې ورک پېښیا کښې

او قیامت لره نو دي د قیامت پېښي م کور هېڅ ګیری

دې هیڅ ته وچه څو نه قرض به سوال نه مکړی

سړي ولاړ ته شو چه د څوای د نېز با سړی کو اعکاشه

هم ورده نوم دی بلال لاس نیولی را او ست

تر رسول ورسول وته يي وومنه تيريانو لكه

چه دجبل احد پخنګ ورچه وهم بي بي عائشه

هم ورته ووهغه خوک دي چه رسول د خداي پيه

تيريانه سره وهيي مکر خداي دي دوغ بيتوي

بد ورځ کښي نه هيري دي او کله ورته وو ديو

تيريانه دپاره لس تيريان خما قبول کا شه رسول

پالکړه دي پيغمبر هاشمي دي بيا عمر هم ورته ووته

يو تيريانه دپاره لس تيريان خما قبول کا شه

رسول پاله دي سيدالمرسلين دي بيا عثمان هم

ورته وو ديو تيريان دپاره لس تيريان خما

قبول کا شه ته رسول پالکه بيا علي هم ورته

وو ديو تيريان دپاره لس تيريان خما قبول

کاشه

چې عکاشه ته رسول پاک وې دي حبیب وا مین دي
یا حسن حسین هم ورته وو دوی تیر یاران دیاره
څو بیت تیر یاران څخه قبول اعکاشه ته رسول پاک
کړه پیا بی ارمان شي دې هر کوره رحمت کړي
دي عکاشه هم پر هغو دا س وار بخښلي خدای
شي اعطا چه زاده و فرض نو اخلار رسول پر
به بوزم عکاشه هم ورته وو ای پاک رسول
هغه وخت چه دوه لمزه بربنډه وم او تا هم
کړه قمیص پوره ته لکه رسول کړه قمیص پوره ته عکاشه
هم ورته نزد شه بود ولي چاپ ی د عکاشه بیتطی
کې بنوت چه مهر نبوت هم دده نوم دی اعکاشه
هم نیز بیان پرمکه واخو لغاده ولي چاپي

کښنولکه • درسول وفاتي ووچه خاتم حضرت
دي چه به تا به تیز یانه سره وقم عمرو رنج چه تاو علم
پاملنه وتاونه پل کړي خاتم دهم مهر نبوت دي
پاک رسول هم ورت و جهه چه پس لمانه پاخلاص
ورته وکوري محتضرت ب ی ۱۰ بي چه روښ
ځ ثواب لي روزي شي هم لکه هون يي ور ښي
د مد دولس ورځ منو تیر د پاک الله حکم پر ملک
الموت بانړ هم وشه دولا پلاس پرنامه کیږد
خاموش ولاړ اوس کړي وا يي خانې قبض کړه
کړي سواي یا رب را درومه د حبیب واصلین
دي • پاک رسول د صباح عمو نه وکړ ادلي چه
نه شي وو هله • پاک رسول بي بي فاطمه ته

وروچه نه ور شوي په کې چه د خوښ دي پېږو ر دکښې

چه شتې ووهله بي بي فاطمه در منځ ور ولاړه

کې کوټ پوښي وېپرها زه لبخ بېبو ته د اعرابي

ود اعرابي شو په هوښ دده سهم بر دد ورته د

ملک الموت د جنت کالا او چې پر ده اندې کښې

تو ښه اېره بس شو دره بيا رتې ولاړه ويې ګ

شغول شته ي و يا يا بلال ډ وسپې دي پېږو اد

کيني اعرابي دده مضمون دي پاک رسول هم ورته

خو اعرابي نه دي دا فقر دي چه نا کاني بيلا

ملک الموت هم دده نوم دي ملک الموت ور اعي

و پاک رسول ونه ي وو اوس دده مراد دغه د

اې حبيب را ته وايه د جنت دروازې شو بانګ

جنت پر مشک پر عنبر پوري وهلي * د طوبی ونه هم پې

نوی ګل پیدا کړ * او د حور خاتون اراسته کړ * د جنت

مرغون شو په رقص هغه دریاب هم په جوش کښوتلي

چه حوض کوثر هم ددې لوئ دی * پاک رسول علیه السلام وته

وویل فرصت را کړه چه الله را ښکته یو

عرض ځما پخوا دي هغه ساعت * چه جبرئیل ورله راغی

ښکته * پاک رسول علیه السلام وته و ووئ امت حال ځه

شي را ته وواي ای محمد د امت ځما پروي پاتي

د ګوټ دي جبرئیل هم ژړي بیا رب ته لاړ په تعجیل

جواب ئې راوړ په ښکته ورسول وته ئې ووئیل

د امت ګوره تړي وسپاره وخدای ته په قیامت ئې دي

وسپارل وتا ته چه خدای په ځیل شا دی ضامن دی

پاک رسول هم ورته وو غمجن څوک راکوي پوښتنه
څوک راغوندوين • نماز جنازه هم څوک
کا بل د قبر خاوره کوم دي جبرائیل هم ورته وو
د حوض کوثر اوبه به زه د لرد وي ئې عمر غمجن دي
توين • علي به که نه د راغوندوين • نماز به
کتي صدیق هم دده نوم دي یاران ئې ریږدي
بیرون شول بي بي فاطمه نه بیرون کړل
بچیان ورته ولاړ او علي منع کول پاک
هم ورته وو صبر وکړه اې زړګي هم بیرون شي
بي بي فاطمه هم ورته وو صبر نه کوم نه بیرون شم
چې لښکر سپیلتون دي • پاک رسول هم ورته وو
صبر وکړه اې زړګي هم بیرون شي بي بي

ستا شپږ میاشتنه روند ونه دي بي بي ځوا
ښاي و ارد لر دا بېرون شي
ک الموت ولر راغي پاک رسول هم ورته وه
رحمت چه وي پرمابي بیر کره او خدا پر است ي
هر مکروه دوي عیب دي هر چه لاس ي
لي خدا پېږندي ملک الموت چه لاس د پاک
په بدن کښېو رسول وته ي ووای
لاس رم خوځوة لرین راته وایه نبي
بیب پاک هم ورته ووکه داخو لبس
کون خدا پرسبنه بانډ ولاپ وي هم بېک
لاس دهرکوه چادرون دي ملک الموت
رت صحبه اسان خدا نکترن ستا د امتي
جه پاک

په پاک نوم د محمد اخرین دي پاک
خاتم د حق پلو تسلیم کړ یاران وارو ورا علم
ددي و السلام علیکم اي پاک   چه ته
لوی ولا یې چه ستا لغم یچا و د دا خوبز ږ کي
شکیي دي ته مي وا روي یاران چه دي
حبیب د خدای دی پرده بې هسی رحمت نیر
کړیتامی د معرفت بندگي نه کا نږی شناس
خشکل مضمون دي بوخدای د وفات نامه
لبر کنت رحم وکړ پر جمله و مومنان پرهغه
وار
کسو چي یې په نبت کړه بلا غم غرض یې نه وامید
د پاک رسول لشفاعت کړم و تسې لمه
لاس مابه حتلاص کا لهو لوت   د

بيتفاعت حما يقين دي

تمت تمام

بسم الله الرحمن الرحيم

اې ادم زويه　　ورځ به راشي يو لويه

كه هغه خواري وه اوس ښي　　تا به بېل كاندي له رويه

د قيامت سخته مشكل　　بنده پروت وي غافل

هسې سخت به راشي　　چې عقلونه كاندي زائل

يو حديث مې يا ليدلې　　هغه پاك نبي ويلې

قيامت قبول خو پيږه　　هم خواست وخت هغې

هم به پښتېدم كلونه　　حضرت ته كول خو يو تو

د قيامت له سخته ورځ　　د امت په پېر غمونه

هم پوښتې به شي كلونه　　بوشيه حضرت او دغم

بيوده

بیوده دمغه سکهو   جبرئیل پرو لیده شم

ځان بیدار کړ له غفلته   دا امت احوال د ځه شم

جبرئیل وویل ای ورور   بفرمان د حق له لوریه

پر امت دپر غضب دی   د څښتن حکم وکوره

د امت دغم د یار   جام نه بیدار کړه یاره

هر چه نه بیغم خوب کړ   ځیني نه برتي خواره

کښیوده یې صورت و بنګړه   د امت له غمه کړیځ کړه

که څو بیخوبه دي بیتابان   ای رسوله ترتیح کړه

د امت آمر نه شي غواړه   پزاري وخدای ته ژاړه

امت واړه

اوس شو ته زاري کړه   کښنه یستا بروي ازادتنهایي

خدای پیکام بیریان دی ویلي   هم پرښتیا لمی راستر ولي

چه امت د ګنهګار دی   نبي ځم لره خپلي

خدای پیدا کړو د خوار امت د پاره   سر تر سر نور کړه بي پيتاوه

وګنه دادي د زاره ي   چه ازاد شي د دوي نه ناره

الله لودي پر غضب شه   کل امت د بر طرف شه

تا د بیږه نشر و ځښتن ته   دا رنګ حکم هم دریبیشه

دهغه پیسه پاک بنار و کړ سرشت   د امت ځه پر وب

پښتاد مشغول شه   د امت بغم بیهوشه

وهغه لور ته و تلی   چه چیا نو لیده لي

ستر ګې سرې لفراق   وخپه تر تنه پیدا وه

چه د رور نې بلنيق شه   دبارا نو لښکر و شه

پیغمبر شوه بانړ و کړه   هم خوا ر ګې خکر ځښتنه

جعفر بچه یاران تول خوړ شو   په هغه باد او بکر یاران شو

بیبی ... کاند عرض ونه   خلو رواړه یاران ورته کوی

اې چې درست امت مو دي   که یاران تو حال وکو

ذو ... غیر امعلوم کړو   راته یاد د [illegible]

کوزت ... تهبان تا پکی تښه شو   زړه ما خوشحال دخد زو

بیبی دې ارنا کخواب ورته ویلي   چه یاران توا ... بیه بچ

جعفر شپه د شپې وه   چه و حکم پر ... اعو

چه ... خښتی خبر شه   تمامي زیر و زبر شه

پیغمبر و رخن لا په   دي بیړ وت ترمخه د

بعد بیا ابوبکر یاران شو   دا غما ضو ... حیران

لعم پکیسالان تو لسر هوا ان شو   بیر لوری نکران

چې هوښ یې شو پر غالبه   چه قدم اخلي غلطان یې شو
دویې څولیه ...   سره وخاته بغیر د ښه
شي عقل و لیره بېرکي   ورته اخلي قدمو نه
له چوپان کړه پوښتنه   چې یې څوک ... ستا
راته ووایه چوپانه   تو څونه سو د ...
د ... چو د سړي   موږه وایه ... بیرانه
بیا ... موږ خپل   موږه ویښتي ...
کته ونړی کړه خو موږ   هسې چه موږ نو خپل
داخو ایې چه له دیوا ورسیه ولې   د چوپان ورنه وه ...
د صفر پاک میثل ما   هیڅوک نه ری لیبي
ولې او دم پر شو د وه   چه وازې یې څرو لو

[illegible] وا سی　　زه ئی اورم په غوږونو

پرنده واړه خسته شو　　هوا ئکه خان پسته شو

حیوانات واړه نحوري وانه　　ئې هلاک شته نږي خبه

درست د خواست په یاره　　غیر ځني هم باقي واړه

ګټ ... دی ... ډې　　زه بیرته هم پو هیږلي

چې ... خبر شم　　هغه ... ئی سفر شم

د ښت هسی فقیر و　　چې وی ... ریرا ... بشم

ورځ ... یار و　　د خصر ... بشم خوار زار و

د سر هیوی باران و　　لوا پستر کوی روان و

د رسول ملوک زیره　　چه دوا په وزیر و میره

د پښتو ښخوار واوده و　　هغه خوار امت نوت نظره

چې به وبې ده [illegible] د[illegible] تلوا ویله

امتي عفو ايم لخدايه چه ازادشي تلتله

بيامرنک د[illegible] نازو چه له خوسري دا زمو

سربه هسکه کړم يارانو د حضرت دخوبي آوازو

چه اوازي اورده شي ا[illegible] و[illegible]

ورته دشه و [illegible] پرته خوار صورت تلي

لوز نغښتي کلي وشانه دي زاريکه و مو[illegible]

خپلتي كا امبونه لاس نيولي و دعاته

اې شفيع د امتيانو امتخلاص کړه لکراته

صرت چه عبادت کړي ک[illegible] وعفو ل[illegible]

ستر ايو ړنه کړه حضرت [illegible]

بیا سره و بعیل د کانه   اتو څوا رم له
نمی نقعر څښن کښېږی   نمی خوار خاطر خوښیږي
بیا عمر و کړ زاره ی   د امت بی چاره ی
... ستا فضل بیشماره ی   چه حبیب کوی زاره ی
خواست کوی کلیمه   ستا جابت نه کړه مستقیم
د حضرت امت خندی کړه   لشیطان غنم غلیمه
بیا عمر و بل ...   ای ددواړه کون نوره
خدای ... ستا امت ازاد که   لکناه یه بی آباد که
خدای یه ستا خاطر پرښاد که   خدای یه تا و ربانښیاد که
محمد ل چها کړي   ستا امت ملی ور کړی
سر ایو نه کوه سروړه   د ... روی می درو په

بیا سړی به تعزی کړی   پر ځای یې سخت کوم سر کړي

د مرګه پورې به نکوم   که هر څو دې پرښتمان کړي

بیا [illegible] ویل به هسوله   ستا دعا به شي قبول

سر را پورته کړه زاري کړه   چې دې نه وي خلاص شي د زوله

چې عمل خیرات مې کړی   تا امت یې ورکړي

که وعده مې کړه خلافه   بې قیامت به بوږو ویړي

بیا [illegible] ور هیر به شم   یا امت بې پیغمبر شم

مو پیلا یې بیکار ترې   یا امت به ودهار ریږم

زوې به تل کوم زاري   هم پیدا في نزه یې

خوشحال [illegible] کرم و شي   به نبي راغلی خوږ دی

سر به نه در پورته نکم   دا امت غونډ ښه م

کړه عطا می قبلیږی   دا منت د یاره مړم

بیا ... ورته روان شم   تمامی غم بچا به شم

نه سر پورته کړه حبیبه   دا منت غم د اسان شمه

... بفضل د ربیه کی   دا منت د کور بنیکه لی

... اگر غمند ادا   هم خاصی رضا ده

خیرات ستا دا منتیانو   سر را پورته کړه خبر

بیا سر ورو عطی او اخبر   چه و ماته ده خاطره و

ستر به نه د ربه ترته نکو   خوره تنشم خویش خاطره

یامت ...   مبن و   هم بیدو یسی غم حین و

د غم یاران نتلوله اغلم   دوی ای د بی وفرته لکوه

د یار انو حاله کړی مر یا لکه   لو نره بینه خوندیز نشم ساده نوره

ستمبي بې ټونه لګوره   بيلوا ر لځبله ګوره

خپل يار ته شو حاضر   هم تا روڼي پېژونه

وخپل يار ته ي ناريکړي   ثړاي ستړکې سرکړي

با پاکان سر پورته   هم يار اوډ انا ړکړي

يا . وي په جنت   په خبر ته ...

امت وار برطرف دي   د خپل هم يضربه اي

د دنيا بنيادي به خم کړم   چه هغوارې بېرته کړم

کن . کړم ونيتي ده   زه به سر ... کړم

وقت مي دادي د زړه   چه بيا وي ته شي خوا دي

چه هو رو نه شريک دي   د ګناه په ...

د ځم په بي ګې يې ياره   چه امت اي ...

ښتـ

بابا [illegible] محمد زاریږي　　د بابا زړونه د پاره

بیا بي بي پر امت داد که　　هم سر نوه شي فریاد که

سري حیرات کړه خدایه　　چه امت ځ خدای ازار که واړه

بابا ستا بلوسر را اتلم　　لکه باد زا الحو ستمه

پژر دیږدم زهیږ　　چه بغږ وقرا ختم

بابا سرملز کي واخله　　نه نظروکړي ووسا تم

بي بي ويلچم د [illegible]　　دار اغل برښتیا ده

کل ونیځه کړ خوښا له　　دد طمع لا

دغه بیسم [illegible] مراغی بپلو آه　　وسرو نه شه دي خاره

نه سر بوم نه کړه لیبیه　　دبي بي دزړه د پاره

کلامت دیسلي　　دبي بي نځي کستلي

واړه آزاد شي چې بې بلو بنولي
دغه یمه پا خپل نجابه بي بي خوه بنه شوله
بابا تا لره جنت دی امتي درسره بیایه
د زبر د بار بکې همیځو ګوتا ربکیه
بي بي پاکې په جهان کړه مرحبا بکه آ بکیه
مصنف حد ابیات کړه دبه لکر موبو
کتن و ببینه پخپل فضله عت بیتیفا

تم تم تم تمت تم تم تم
تم تم تم
تم

بسم الله الرحمن الرحیم

ای مومن نکته دان — دا نګته واوره له ما
چه شیطان فریبنده دی — په فریب د هر بنده دی
چا به ستم تا لطاعت — د مولا لعبادت
په فریب و مکر نه — په غولو بعضو نه
دا مکرونه دده پر دی — تر حساب به [illegible] دی
زه اوده ته بیان کړم — په پښتو بې بیان کړم
کنه څوک ی ولولینه — بې یاد ز خیر شي
تور پیږو ر خه وکا — پو بل ی ا و ن ته
ولې زبان لک بیډتی — ددین کله [illegible]

اوس به توبه وکړه   د هغو مکرونو توبه

او لا اوس هم طاعت کا   په اخلاص و په نیت کا

دوی ماته د غم طاعت شي   په نشان په صورت شي

چه ته بې عبادت کړې   دا هیڅ همیره محنت کړې

عام ته ترې موړه   و طاعت ته د هیچا

کړ ... پښتې ره هم ...   رد دوکه د ملعون

په اشارت چه ای شیطان   خاتله دی لس بیان

پاوینده سفر درومه   بې توښه هی ر کوم مه

بې توښه د آخرت   نور خوبي بې طاعت

په او س هم طاعت کړه   په اخلاص په نیت کړه

چه هو رتا پکار شي   خو قدر به هم پکار شي

چې د امکو شي پېیانه   نو رکه دا سه اختلاف

چې د اوقند خو ښحالی دی   نه چې دا د منالي [illegible]

په خدا و س هوا هوس کړې   که طاعت کړې باري بس کړې

هسې چې عمر تیر شه   یا وقت د تنگ طاعت دی

کړې به پښې هیڅ هموتي   ردو کا د سلحو [illegible]

بیا ښه نه چې مهک خپا   بلا س کله د [illegible]

که نا خبر کړم په طاعت   خان تر م دو به [illegible]

شا به عمر یې وفا شي   په تاوار لا حیا تېر شي

بې خبر می مرو ن   که پلو د کی بهتان

باري په تقصیر دن شي   په طاعت جوړ مې فرصت شي

بیا به کوم عذر هور کړم   خان به خلاص [illegible]

د

پس لازم شوی بیبی   چه طاعت ئې نا خبر

چه چه اکر شی سپیان   نور که دا مکر اغان

چه زه باخبره تلوار   وطاعت ته شه طیار

په تلوار ی ته وکړه   خان زه حلاص له خان کړه

فرمان د مشغولانو کار   د دنیا وکار و بار ته

که ګرو ځی وی بیته   کاربه خدای ته پوره نیته

بیا هرګز ی یاره   خدای ارسیکو کړ

با غرض ی بی نقصان   نو رحق ی واوه

که ی ب شی همه نو   رد و کړ د ملعون

چه شی بنجای مکان   د دنیا دکار د پاره

په تلوار وسره عشق کړم کړیلا اکرم عبادت

ترتیب به ادا شی   مخ به رب ته تور مخی شی

اهغه کار که د دنیا   وران ام لا بس شی خطا

و سود به می شیطان   بلاسی کیږی بی تقاضا

بهتر چه به ترتیب   طاعت کړه نبی ترتیب

کاروته د دنیا   و سپارم ته نمونځ لا

چه د امکر شی پیدا   نو کړه د امکر احتیاط

چه ای بار طاعت کړه   به ترتیب به وی نکړه

خلقه و تانه کوری   تا به ستا ی بچی لوری

پیښی به د مشهور کا   به تیر ستان بیه کړه

پیدا اصرکی ی کوره   بی غرض توی ای فرقه

مکر داچی ی ر بیا   بطاعت کښی شی پیدا

گډی

کیږي رب شي رهنمون رډ دوکه د ملعو
په انشا نه چې اې برحبب ډېرې بکار کېږي
چه د خلق به کښته او د خلق به سنا
چه موقوف نه ي خفا چه بکار به شي
ماسېرېن د حق کاته دي چه ي ده تجار واته
سود زیان یې دی له ده نه لیم اوه ره ز
چه ی خدا مکر شي سپاز نو کډ ا مکر ا
چه یقین به احهل عاین شت سنا ب
که یقین تا په اخلاص چه بنده شو ی دی
اثر نه ستا په طاعت ستا هیس ر یاض
اثر نه ستا په خوا دي ستا هیس بیل ا

مکر کړی حبا نه   عمر چې دا دي وا وښتلم
زړین شي بي دين   خود تماشي او خود بين
ی رب شي رهنمون   ردد وکه د ملعون
پاشا نه چه خدای   شه وما ته رهنمای
دا توفیق په وما کړه   په خپل فضل ای را عطا کړه
هسی نه چه دا توفیق   لها دي خدای رفیق
چه خود بین او خود نما شم   که رحمن نه زه جدا شم
بیګا نو د کل [illegible]   با خوږه ګشت [illegible]
چه ي زړه کرم بیانشان   یکرم زو با حسابه
چه ي د مکر شي پیاز   نو زه که داد مکرا [illegible]
چه ای یا طاعت پنه کړه   عبادت په بیت نه کړه

چه ظاهر که تن ... وعالم ته مرهم ستا

له امر چه ئې خبیث دی غرض ئې دد ابلیس دی

چه طاعت ئې برپا شي او پیغان د ریا شي

ولې ریا خفي د خفي پرته جلي

هلته د شو هیره ولی چه پرته بوهیږلي

مکر هغه یوه شوي دي د لله خالص شوي

کړي ... شي مضمون ردوکه د ملعون

په استنجا ای مردار بې عمل بې کردار

چه اصلاح په طهار د طاعت نه لرم کار

ته بنیم مال بویه چه طاعت کړم او بیا ئي

نور په بوره دعوی رضا نو به نه خدا

که دي ظاهر وينم خواه دي مخفي ليدنم

ولې به دو زبان ښما باظهار و باخفا

هيڅ سلوم و ما ته نه وي بې غرض ښما پر څرګ دي

چه د امکر شتي سبيات نور که د امکر اغانه

چه طاقت نه د حاجت نشته و او ره ع ليت

ولي به يې نيک بخت پيدا شوي يا بدبخت

که نيک بخت يې جنتي يې که بدبخت يې دوزخي يې

د واړه حکم هسې شوي اوس به هيڅ تغير نه وي

بې له مونږه د جنت خونشتو بطاعت

بې کوم سود به طاعت زبان د کوم چه وهينکي

کړې نه شي هم همون ردوکړ د ملحوږه

پريشان

پلښتانه چه زه وبندوم   په قدرت د ... زنځیرم

له دوشوي دې فرمانه   د طاعت نه د معصیانه

نظر نکړم نیکبختیه   نه نظر و بدبختي ته

ولې نه دی معلوم په   نه وفتوي وکړم پکوم

چه طاعتي قابله دي   ... ایله دي

د دوزخ ملک شکاره شو   همه واره د ... شو

هر چه دا و اپیله کا   ... د ارشاد کا

... بوركانتو   په دا کړم عبادت

هم طاعت په دره حیانه   پاکیزه شي نقصان

تا پرېښاند ی ازمیلي   بیا مي ستا دباره سکلي

په او عظ نصیحت وه   او نا نه بلاغت وه

که یې یاد کړې سود به ستا وي نه چې سود به د بل چا وي

تمت

بسم الله الرحمن الرحيم

نوم دی د الله — یاده وه پر هر ساه

درزق کوه الله — همیشه او سه پترا ه

چه ضایع نکړه دفتر

یاریک ددین لاره — غیرا نه وقاره

بیوسته پری تا رده — دنړ لارد فهم داره

قدیکړی برا

توبه کړه لاخلاص — ویره بوه لرخناس

محرومات وجا یاس — جلبه پریکه الاس

د نبی سرور

ثنا دحق مدام کړه — ژبه بنده پیر کلام کړه

خوصفت الف لام کړه — اوراه پرنام ننک کړه

د و نه کوشر دهر د

جنت غواړه لحد لاي   نور څه خواست مکوي

روڼ آئينه لره وسرايه   په ځه کدر سره بيايه

وړاندې لار لره خطر

حليم اوسه اي بنده   خالي ځه له نازه

وړاندې ځي نشته هوښ   توښه وروه شي له داره

که نه بس يو ځه لاړ ر

کا له پريږده   غبار له انځير کړه

د هغه چن تن پر کړه   همېشه سرد وير کړه

زاري کړه سحر ځي

دايم ورته حضور شه   له مجلس ې دور شه

په بلا کښ صبور شه   شکر وکاږه شکور شه

پيوستي د

دا که په هر نفس شه   د کامل دوربا خشه

زړه عشق په جام کښې نښتی   عمر رحمت په هر کس پیښ شه

چه پاره کاندي ځیګر

راحت خدای په یاد کړه   دا نام راد زړه کی په یاد کړه

له بدی زړه ازاد کړه   تل د نفس سره جهاد کړه

شیطان وشه چلید

ذکر په سر نوی   ذکر [illegible] خدای [illegible] نور

بنا هلې په کوهری   چه نبي [illegible]

[illegible] لار مومي [illegible]

سراف د دین په کار شه   فاني دنیا ویزار شه

زړه تلو ته تیار شه   د نوښې کار و بار شه

کمینی ده لوی هنر

په شرع مستقیم شه   ته لاروه وینه جهنم

له شیطان سره غلیم شه   هر چا ته په تسلیم

تمبیح کښ لویه لا پېر سفر

صابري پر بلا شه — بزه د داغ لګ نه شه
جهنتین په مصلا شه — دنیا مه پرېږده آآ شه

همې ګرزه قلندر

ضایع مکړه خدا فکر — همېشه اوسه پېر ګر
په نعمت وکاږه شکر — روزګار مه نیکر

ا مح حیات استش

ظاهر باطن شه — اوسه ... دوطن شه
داسبابو په ښکیښ شه — روانېږه فتنه شه

خلق لاړو ابره اکثر

ظاهري شریعت دي — چې بې شرعې خطا دي
کوټې کړه اشارت دي — د نبي د دین صفت دی

همکي دو روکوهر

عاملان بې عمل شو لبي دي په خلقو شي

لعارف ستره مل شه لکه تنګ به [illegible]

وېره ورکه کړه د سر

غني په قناعت شه لجهلت م فقط [illegible]

طمع بې کړه په راحت شه طاهر سره په شریعت شه

چې روښان شي لکه نور

قافیه دې باده نه به دی [illegible] مرکز دی به

شرادکړه مره ده به عاشقانو ته راهیره

غافل واخته بېس

قبول کړه کال حکمونه رسولان هم کتابونه

فرښتي به اسمانونه تر واخله دا زندګی دونه

که بر عوه زو ني کر

کرم د حق مدام دي همیشه په خاص عام دي

پاک نبي چې له غځا به ولیدانه تېر شه

یو فرښته ورته ښکاره شي ناگهان که

غه فرښته ویم له اوریه لو او دم

نه اور ته دي واو ره کنه وا وره روان که

پاک نبي و دا کوم کس دے

چې پیدا ای ید اهتل دده ځا ن که

وده فرښته رعد نالې څیّ

رحمت برق دده له قا بحا ن که

کماشتي برق اور باند دا ایهرد ي

برق اور دده تابع دي یاسوان که

پاک نبي پور باند تیر شه له غځا به

یو دریاب ورته ښکاره قادر سبحان که

پاک نبي ووې چې دا کوم دریاب دې ورون

چه پیدا ئې عجوبونه بې پایان کړ

ودده نوم مکرم الحیوان دي

خدای ئې ترنه دوت خښ پیدا د بندګان کړ

د دوی پر اسمان ته لاندې پوښ کال

کله هر چراغ و زیب ئې درخښان

غوندې په اسمان د سپین زرو خم

ازقلون ور یا تد نوم یښي دیان کړ

پقدرت ئې نوري وي مزبوده

پرې قفل پوري کړي محکمان کړ

پرغه قفلي کلیمه د بني کښېښ

چه زینت ئې د ازل لد نقاشان کړ

درد ابیل مهتر پالدښې دالد پاتد

خو سرداري پطریق د حاکمان کړ

په دروازه پاندې لاس کېښوو

فرښتو پيداواره په ښتا باران که

چه خوک يې په دواړه کښې وړاندې کې

ناچه ددلري کا دوسته دپاتن که

ده دوی زره به ... باراک بنی دسی

چه پرتې په هر واره سوداران که

غ دروات په ښتا زيه پروا ښه

وريې لري پيسا دي پرته سنا داتاکه

وه
بوفرښته ورته شه رشو پخت ناست

چه پهر دم يې خو ذکر دسحاب ن که

اوباره فرښتې وې ترچا پيره

پخدمت يې خان کهتر نوکران که

دې ... درجابل دې

ی وته تعین کامل سلطان که

ي يسلام وکده علیک که

ه ي دي درود څخو خوشان که

زښت ورښکاره شه

سول چې لغه خابه اسی دوان که

یازره سروته يې بڼ وو

سري اراسته په خوش دهان

ګلدي يې زبه استوا ره

اي ذکري دایم په هر زمان که

ښي اخي داکوم فرښته دے

پرادب حال ورته بیان که

اسم يې فرښته دی

یني يې خداي پروزي دبندګانو

٢٠

غرقیمت چه د چا شوي یا زل دی
د قاسم په زړکو لور زیاتی زسا ن د
چه زیاتي کي به ده ټکا هیڅ ستلی
په حلم هیڅ کړي یا ك رحما ن ګ
په اسمان پر یا بوزي اي موږ سړ
خدای د بوسو کال لار هر یو نسیا اوړ
غرد دیم اسمان د سرو با قوت روغ دي
او قیدت د ده زا مه غني غفرا ن ګ
په قفل ي د نبي کایم کو ستکلي
پاك رسول چه پر نظر یم استا ن ګ
ورسره نه یم رهبري
پاك رسول اس ید دیم اسمان چلان ګ
الك ودیجي د دیم اسمان نه خلق

نهر لوري په پردنو د ملايكا ن كړ
يوسړي شه ور ښكاره چه په تخت ناست وه
تري چاپيره شه مجلس د كوه كان كړ
پاك نبي وي دا مرد خوك دي خاوره روه
چه استا د خداي يه اوايه ثنا كردان كړ
وي دا ابراهيم خليل الله دي
چه يي پخپل اسمعيل زوي قربان كړ
پاك رسول ي سلام وكړ لا اخلاص
عد ابراهيم يه خواب عليك كشاد زبان كړ
چا پيراس ورته واوردي يه ادب كښي
كښيه نوزي لتا راست چپان كړ
پاك رسول وي دا هلك خوك دي خليل
چه خداي نوم يانذ ثابت و مقبولان كړ

یا خلیل وي د اهلِ کبار سین وه
پیدا کړي روزګار د معصومانو
وس د دي پرورش کړم د اله یاند
چې دې پاري خدای هیڅ فرمان کړ
شفاعت به د قیامت د مور و پار کړ
پاري خدای پر دوي شه فضل احسان
پاک نبي پر پراق سور شه طالبان
خوشکاره محمد پخلو درم آسمان کړ
د دغه آسمان نام ماعون دي یاران
هغه هایل دي د مهتر اسم یزدان کړ
غه آسمان د سپین زر و پیدا شوي
خه عجب زیب پر شا بست کښي درخشان کړ
پاک نبي چې نظر وکه د الله پاند

پاک نبي چه نظر وکړ د اله بانده
باري خداي ورته ښکاره نوراني کړ
ستا پیشه تخت فرښت ناست وه سرکونه
نري چا پیر خن خدمت فرښتګا دکه کړ
صف پصف ورته ولاړ وه پهر لوري
ده نظر پر تخت بانده هر زمان کړ
ددوي پوزی په مشرق بل پمغرب وه
خداي نزاند ترمنکو درست جهان کړ
پاک نبي تري د هغه وخوبه عالم
بیا سوال له کښیبا اخوان کړ
وي عزرائیل دي
چه قابض باري پواړه ارواحان کړ
پاک نبي په سلام ژبه ودګویا کړ

عزرائیل علیک خوندي لګیا ن که

عزرائیل دي ... دي

تا ثواب د سلام وي ترڅوا ...

عزرائیل لګیا پورته په ادب شه

په تعظیم یې پاتن زیږي نه پا ت کړ

چې معراج د مبارک شه

شپږ د راښکاره په آسمان نه

پاداشات معراج د هیڅ پیغمبر نوه

الدن شپه پتا باند پرېوات کړ

ماخبري په تابل چاکړي ندې

نیځ د چا ولوړته نکرات کړ

بیاني وي داد و پا ند تختخ دي

چې هردم پر نظر د نا ظرات کړ

عزرائیل وي کل روحان چې پیدا شوي
هم پر دا تعدي لیک نام د انسان که
وي نه مومن پښتان وژن
بیا د ښتکي مرګ ریزي د کافران که
عزرائیل وي او یا ره فرښتې تابین خدای
خدای په هوی چاري خپل حکم فرمان که
تک وقت په کافر د ایشي پاک رسول
خدای خپل وکیل لوري کردان که
پښې لوري د رحمت فرښته واله
د عذر وزي تعین په مومنان که
او یکښي لوري فرښته سخت ترش روي
چې تعین په ارواح د ظالمان که
د غضب فرښتې پرو رستوم سرو ره

باري خداي غوښتنه کنده د ور باندې کړه

د ارواح په سجين باندې داخل کړه

چې تل کاندي په حکم د شيطان

هر مؤمن چې ـ ودسم له فاني شي

باري خداي په سپين نور کښې کړندا

فرښته باندې تعين د رحمت کړه

چې خداي وقت د فلان ابن فلان

د ده روح لټن واخلې په خوشي

چې دوي هر کله عمل د صالحانو

د دوي روح په عليين باندې داخل کړه

باري خداي په دوي روزي راځي خوشاله

بيا بني وي راته وايه عمر ذابل

تا خو وار خان ولاړ له داستان که

عزرائيل وي پر دي خداي پاخپله به
په هغه وخت چي پاري خداي پماقوما ن که
په حکم د آدم د خاور د خاورو شو
بل هغه وقت چي يې دده کالبوت يې خان که
په حکم په حضرت موسي کليم منه
چې پوره ده ده ژوندون اخريان که
غږ خمرا سمان د سر زرو يا د برې
همي نوم د لوټا بت کل نا قلان که
او مهتري اسمعيل نوي عالم
پرېښه عقل خداي يادکري له پيکان
پاک رسول په براق سور هو داخل شو
په هر لوري پر درود ملايکان که
هوري ناست وکتيب څوان پر تخت د پا

د هغوی دغه ژبیت ده غه کنډ ران نه
غه ژبه ده د خلق په غوږ کړو نه بڼه
تمامي عالم به کړي نه به جهان که
لږ دې پاک نبي یو ښه ... که
په ادب عرض ورته بیان که
د دوی ژبه ستا د امت به ګناه کاند
چه عذاب یې پر دوی خشکل پریوان که
یوه بل فرښته ورته ښه در شو نه
پاک نبي له اخي سوال په پرک زبان که
غه فرښته داور په تخت پاک ونا ست
غه تخت یې د د شان د ساکتا ن که
سري لښي نږ خولي تلي هم او د لیو ژه
چار چاپیر ملک یې ګوډ نه تش دان که

سهینک پرتخت ناست وسرنګون

دادرتاج یې پیروښتي دیرسو زان که

انشین ګرزنیجلي و د پاس کین

مرزماني تیزنظر یې دوزخیان د

غ شمود کیږدا زمکه یا پل کیږدي

دا جهاني کل ول اب روان له

ني سترک یکوم لوري اوه ولي

ني لب یې مشغول لیا خند ان کړ

لغړ روخ دایې هیبه خو بید ادي

دغه هیبي روزکار قدیم سبحان ک

وي دامالک دي

خزینه داري د دوزخ په کل عصیان

پاک یې يې سلام په هکه له احسا ص

عذ مالك تري عليك مانځ زړ ښه

بايت نبي تري د صفت وخوږ پېښېږم

شيرين خات ذكر وز د

وي ي مالك دي

دا د كوم عمل په زړه لنا پوهان ك

نه د حق د سلام ده د بخاي ك

نه نقطې د طريق دا د بيان ك

د غيب مالك بوره په نقطې شه

د بهشت ي په مثال د عاجزان ك

باي لاس د پاك نبي پلاس كېږدي

هم زبري پرښي په حبيب شاه ن ك

چې ستا دين قبول كړي دي رسول

په عفوي نا دوا اوېد نېران ك

بیا رسول وي د دوزخ صفت بیان کړ

اې مالک چې څه د دوي جوشان کړ

بیا مالک وي نبي ته پر دلګیر شي

پر دغه قال قیل کښي پریشان کړ

چې رسول واي هغه کوه مالک

ما پتا بانه روا دغه فرمان کړ

دوزخ څه مالک وي باري خداي تر دا اوه زړګ

قهرناک دوزخ پیدا په هسې شان کړ

کرم ناوي رسیږه پوري ته اسمان ته

پر پرسوځي علوي خلق حیرونشان کړ

ملایک وي باري خداي خالق

د دوزخ لبنو خموز صورت سوزان کړ

بیا پر ځپل قدرت خداي هسې مار پیدا کړ

غاشې وځه مارنام د نسب رت د

جود قادري نعظمت خبر دار دی

چې عه ماري پلوې لېږ څه ملا ن د

محصنې وشه غاشې ن ي رات

درست دو تخ ې ورځ نن پردهن

څو دري زر کال تېر پر دا نسته

عاشه لويې کړ او ار ز ي

پسې اهغې سر تور ته پرځی انشـ د

جبل قلوب ې ودرکاه وته تلاند

عاشه دساه دکتبو حکم لخداي

پرخواهش يې پرار زو سره اعلان ک

بادې خداي پر عاشه باته عتاب ک

پیدا هميره څواښت پاد لکتا خان ک

پر ادب د غاښنه جمالک عزت شه
غه مالک صورت ولاړ لخپل مکان که
د مالک پاس کښې هیڅ نه ژبا نه وه
چه تعریف ئي لوئي نا قلان له
هم لاو د پیدا وارد طالبا ت
لکه عزدا جدلوي باري سجان که
غاښ ابرو برسر ... لکر
پر د انظر پو رته په اسما ن که
کیږي په نظر و کښیو تلی
چه د عرض پر ساق زیب ید په عنوان که
غاښنه وي ددغه اسم لرویه
چه د نوم لخپله اسم و اصلا ن که
داخاکتاه راوچتیږي دده

ده شفیع د دنبي اخر زمان دی
پر محمد زمان خطاب پر ملال ه غد
غاشیه ي له وهو پر مان دی د
باري خداي د غاشیه گناه عفو کړ
چه شفیع ي د ځان خان کړ
باري خداي پر غاشیه پال سر نښ ده کړه
ساه و کښو پر غاشیه پاڼ مرده ن کړ
غیر و ساه ي کرم تاؤ و د تابت ن د
غد و بیري زه هر پر سوز دستان کړ
غاشیه پ د قیامت په ورځ حاضر کړ
هسي نقل له کتاب عالمان کړ
اتشین دوزخ په في یعرصات کړ
ه اعذاب ي روز محشر حاضران کړ

ندا ي د غاشيله د واړه مونږو
و ښتنې صراط نوم يې عباّن کړ
ت يه ګ وښينه سرو پيوند کا
چيله کنا بوت پنړ کاَن کړ
صراط به د ه دوزخ دپاسه کينږدي
غيل پاک رد مخلوقا ن کړ
رش زره کال الري پلصراط ده
صراط ي مستقيم څو عقبا ن کړ
ندي د زرلس کال الړ باران
مږيتکا ه ي د زرلس کال الريبان کړ
ورتزو رشي تراوبه تر م
ه تيزي کښي قاتل تيغ پران کړ
وي ولاه

انشتین کړ ز پلاس د هر یو ته
وکیږ لو د به حضرت نبي و لاړ دي
خدای شفیع په تقصیرات د امت کړ
بعرض است به امتي امتي وایي
خدای د عذاو د دوسه پرېکړه نیاز
په پل لوبه جیبیل دوایي د
چې لوم و د باند و لاړ مخ باندې
دوی به سم سلام وایي یا نبي
د الطاف دي دیني په امت د ...
مخلوقات په صراط باند تیریږي
خپل عملي و هر حال د رفیقان
خوک عالم به لک وږخ و ږخ تیریږي
او دخني ي د قالو په د پر ا ن کړ

خولت عالم به بیا دمه پیدود تیریږی

او دخپي رفتار شهه وا ر ا ت ک

خوا مباشت خوك یکال سر تر ش

او دچاي صدسال هیبی ب ن ک

او بعضي به هیبت باندې سو تیریږي

او دچاي تله پیواره خاتون . ک

ملایك به عرضي کا دالد یا ند

د عمر تخت هنډ ايي زیات یکا قران که

کا قران به و د و زخ وته پرتا وکا

چه عمل به ییبنیا دچا عملان که

پر عشیه پاك بني لخداي همراز نه

اشفاعت بي په رکاه دمنتعا ن که

خداي حکم به کتبها کاتبین کي

چې د نوم باند ثابت د کاتبان که
خو عمل یې د امت د اشکاره نکا
هر عمل چې د وي عمداً خطا نسیان که
نزغ بور د دوي برچیري نکوشي
دا یې عرض شنا پدره ده د عجزناسکا
خطاب وشه رحمت خدې خپا دوستي
تا چې عرض رانه پد طریق عین ده که
پاک رسول هر کناه چې مستوجب د عقوبت
او پر دوي باند لازم نویسنده کان که
څه عمل به زه پخپل چیري وکړو نیم
هر عمل چې د وي عمداً یا پرهان که
ما د دوي د شفاعت وعده دی کړې
کل امیدي ستا په فضل په احسان که

چې د دوي خلاص شي د قيامت له حيراني
هم دا خواست سنا په درګاه د مجرمانو کړ
بل نظير د پاك رسول مرحمت کوري
په هغه وقت چې رحلت له دې جهان کړ
په سختي د خدا نکندن درست امت خپل
پاك نبي په هغه حال خواست د سا پاران کړ
چې د دوي د خدا نکندن تلخي پاسان وکړه
د هغه سخت وقت ما قبول د دوي ګرمان کړ
بل نظير د پاک رسول مرحمت کوري
روايت په کتابونو راويان کړ
هرچې روح به د قيامت قايم شي خلق
په هغه خاي چې روز محشر د مخلوقان کړ
بې عمل د پاک ... د استان

چه دوي بې توبې دل د ګناهان کړ

چه سنګار د غنچیو په رصات ښي

او یاري پر نوم والې د محمد ولان کړ

غلام به و دوزخ وته روان کړ

چه دوي ولې کار په کو د شیطان کړ

په د اصل چه پاک بني خیر ښي خلق

چه امت ي ستا دوزخ وته روان کړ

دي په خواست پدیدار زو دغه است کړ

چه ي نوم پاند والې د دوزخیان کړ

دي په واړي شرط خپل د دوي جنت وه

خدای تا خپل شرط ول په نقصان کړ

اوس چه دوي د دوي و دوزخ ته

او وه ي جنت ته ګستاخان کړ

پاک الله په خطاب وکړ خپل دوست
تا خطروي په اغمکښ پریشان کړ
خپل امت د رسول په بیه وحشت ته
ته جنتي د دوي څخه جدا وي که
بې ملک وبلي د دوزخ اوه طبق دي
او پکښي زنه رنګ عذابونه پروان کړ
سافتي زبان لا ربیا تیزے
پر دغه مثل یاوي هر طبق ن کړ
د دوزخ اوه درکي اوه نام دي
هر دوزخي پر قسمت د حاسدان کړ
داول درکي نام حطام واي
دغه ځاي د هم فرعونیان کړ
چه دعوي یې کوي د خدایي

د عز قوم ياري ياد په مشركان كړ
د وېيم د دې نوم لظي وايه شبه
د عز خاي دهمه منافقان كړ
د دريم د ركې نوم يې ها ويه دي
د عز خاي په نصيب د جهود ان كړ
څلورم طبق جهنم وايه شي خلق
سزاوار دي د ابليس په پسروان له
دپنځم د ركې نوم وايه سقر د ي
عذ عذاب يي سزاوار د ترسايان كړ
عز شپږم طبق سعير دي طالبانت
چه پكښې يې د ير عذاب په د پيغوان كړ
د عز خاي د چابيان دي عالم
چه عملي د ترسا كړه بشان كړ

غا او مطبق د دوزخ جوړ بولي

د عذاب بې ستا د استان کړ

هرچه دوي به لا شون لسين کړه

بې نقي بې خاني د اسلامي جهان له

پالي بيچه د اخپل مالك بيا شون

پڅراژي لو شداو شي کړ بوان کړ

بیا حضرت وي بیانه وای ای مالك

پخه د دي خدای د دوزخ سروسان

بیا مالك وي د دوزخ خلور بابه دي

چه پيواني د هر يوي چند ان کړ

چه د يو ستو کال لار هر يو يابه دي

مسافت يې نزدې تر اسمان کړ

باري خداي تې بو ما د دي ببلا کړي

چه پیدا بوش زنه سره لي ا یدان

پهر سوکښي ي دیوش زنه حلق روغ

هر دهان ي ساز پیدا یوش زنه زبان

همه ي دیوش زنه غاښ سره پهخلک

همه ي زړوکي لوي هر یو دندان

بیا غاښي ي دیوش زنه حلق روغ

هر ځیري ي پرسته لحد بدان

موکل پهر ز ځیري بولس قرنید

هر ز ځیري ورپلاس لک ریمان

بیا حضرت رسول وي اي مالک

چه خوکال ي دوه تنه کرم تا بان

غ مالک ورته عرض وکه پاک رسول

چه ځنځ زه کالو ي نورلک سکاله شه

بیرې زړ دکال سوز پښ عنوان د
بیا به د کالي کوم کړ نوسپین شه
پنځه زړه کالي تور لک سرمان د
اوس به هیڅ توره ګړه د عیان
هم دا هسې توره ګړه د عصیان د
بیا بې دې جهنم ته ښکاره کړه
خانه وه دانه دم ت پیرد عمان کړ
چه د خیل است خاې وه لوزم بېستر کړ
مالک څه جیب چرې واقې ته هم کړه
ما پتا بانه لازم هیڅ فرمان کړ
مالا لوی بد سر یوښ د جهنم کړ
ورسته بې د دوزخ هر یو مکان کړ
لیم . زړه کړي و پرله اود

هم دیدان پر لزم په ما دان کړ

زرګالدلارو توتو یځ وهغه عزوت

چه حضرت بي نظیر هیدان کړ

پهر عزو لبس نړ د وري ولك لداوره

خلقه ي پر بخره د عصيان کړ

هرو ري ي پراوه سوزر سر اسه
ستان کړ

په هفتصد زر کوشك وانيستي په

هر کوشك ي پراته سو زر سراي

هر سراي په هفتصد زر صفان کړ

هر صف ي پراوه سو زر کوټه
دان کړ

هر کوټي په هفتصد زر صندوق بايدو

داكل واړه پورله اوره د عذاب

پاك بيچ پر نظر د زنيان کړ

بیا بوکری د ورنه شکاره شو دعیان
بقر یادکیا تابی کری دوی ارمان که
پکیدن لبنی بیا پیچ لیم ودان ورکه
ودیزنی پاوری سوی شیرین خان
پالی وی ای مالک داکوم کروه دی
پدینا تبی کوم کارد مفسدان که
هغه مالک وی پدوی فرض مال زکوة
دوی هغو مال کله ادا په فقیران که
اوپه اعذاب گرفتار دوی چی کودی
کل ارام راحت پی زیست پرحاسران که
دوی کروه ورته شکاره شه پدوزخ پیش
چه افسوس پالخواری هر زمان که
اتشین طوق پی غاړه پیی نزی

پهٔ احوال يې په وجود د فاسقان کړ

بل فريق و خپل صورت غوښي خوړلي

چې هر دم آه فرياد د حسران کړ

هغهٔ مالک وې دا فريق سوالي خوړو

هغهٔ سودي د دنيا ور باندې زيان کړ

دغهٔ قوم زناه کار غيبت گويان وو

غهٔ مالک و پاک نبي وته عيان کړ

يو سړي ورته ښيا نهٔ شهٔ په دوزخ کښ

چې فرياد يې لهٔ زبا سره پليسان کړ

سر ته پايه دا و د عمري اغوستي

پر عذاب يې ړک يې هر ستخوان کړ

پاک نبي وې اي مالک دا کوم کس دی

چې دا هسې د غم باري باند کړتيه کړ

غمالک وې دي ود ښخو خښتن وه

چه کړي تفاوت د دوی تر میان کړه

بد سري وته ښکاره شو بیا دوزخ بس

هلته چا پېژن عوض نیکي صلا نیکان له

دي واحد داور بخت چا نه بوت

په غم عذاب یې تل دده کړ ذاتله

غم مالک وې د اسري له غمکړوه

چه گناه به یې له خلقه پټ پنهان کړ

غم گناه لکه زناه یا لواطت وي

روس د احد وا ند لا دم عادل یې بر

بل سري وته ښکاره شه بیجد ای بر

چه بېزاري خوړ لند کړي پر زبان کړ

غمنالک وې ده خوي و د ښکلو

تل به زاري عورت هم نه ناست کا

له غمه ئي بې چې پرېشنځ بوده ا نله

ورښکاره ئي ده په عالم څو ځوانان

بوکړه په ترودې کښې ورښکاره شوه

تور مخونه ده په هریادي بې ارمان

په دوی باندې د عذاب فرښته نازل

په عذاب ئي رنګ به ژیړ د جابرت

پاک نبي وي دا کوم خلق ده

چې ګرفتار په دا عذاب ليزدان کړ

وي دا غم عالم وابه ...

چې دوی ظلم په اموال د یتیمان کړ

دوی هغه مال دد دوی ځان تاوان

بیا کډ نبي چې له هغه ځاى و د تیر شه

یانظري پریل قوم د عصیان ک
د وي پرې اوخت پدې یر عذاب کښ
ید زعوب ي یلتنه بوي تمام کړیوان
هم پخاره ي پراته داور طو توت
د زقوم پیالحښېپه دیري ارمان ک
پاك رسول دي دالوم کروه د
پدنیا کښې ي کوم کار د کناهان ک
وي هغه کروه عیبت کویان ف ٢
چې ویره ي عیبت د مؤمنان ک
چو رتیر لغخایه پاك نبي شه
و رنګاره ي د ریه قوم د زنان
چه فرښتو عذابون د وي فریاد کړ
د هغه کروه ي خورتد کړي په پستان ک

پاک و چه دا نوم عالم کې ورو ره
چه دا هیسې ډېر عذاب کې ریږدونو ل
و د غښتې دي سرونه
چې حکم د مروت دار پښتان له
د وي سوډې خپول د غیر پښتو
هم پې سترو لږ زینوغ د غښن که
لغخاي ور بر حضرت بي ښه
بل بو کړده د ښځو سو رل اعزستان
یکړدن بس ی بیاته دا ورطو توت
د وي پزېدا او بخته رزق د دښتان له
پاک رسول وي د دي ښځو ګناه کوم دې
چه دا هیسې ډېر عذاب پلاران د
وي د غو ښځو پېر نیا ګټـ

بخت او نیوي پر عیض پښوهران کړ
دوی وې کل زبان دراز په دنیا کښ
خل خاوندې بیزویل پښیمان کړ
بایوی ن کښې بوکوه و د عورت
چې وړیا دې پرخل دخران کړ
او بیزانی دخپل سر په وجېتو بابه
تښتین طوق یې د دوی په غاړو کړان
بالک بې وې لد بوتیځو ران
چې داهیچ حال یې بد دعا تړان
وې همشنې دې ید زبست
په دنیا کښې بې قهر په مردات
په دنیا کښې رحمت دخاوندان
نه چې کارې د مړو بو پغر جان

خېل مروت نوي راضي نو ومنځ که

دوی هم تل په تیاکښې د غم کډ نان

له غمه ئي پوراند بې تېر شه

نور عالم ورشماره د عوړ تان که

دوی بې شمار د ولس تپ وهو بنځې

پهر کړوه ي عذاب خور نشوب له

خول د سرې وبښتو باند اوبه

د سر ما غزه ي بښبه د دوي ځی له

خول پښد اوبوا لد بد و نځ لښ

۲ ذهوب ي پحقوم د دوي دیران که

چا د خان عوض خوبلم د پر غم

پڼرابي زړل د وبر ارمان که

د چالاس لد وایه پښو سره تپه لی

بې لښکري پر نقیب لګوډ مانګ

څوک ړند کاڼه هم ګنګ وعالم

هم د اور تابوت يې د دوی لره زندان

ځن ځوړند داور په تنا ده لبي

دغه قوم يې سره ځوړند پر اښتان د

نور ښځې ورښکاره شوي وبي نه

چې زنبورې زخمې تمام يې ځانګ

د دوی کلمې يې بيرون پروت لښکر

تور مخون د غم اوري پر باران ک

نور ښځې ورښکاره شوي وبي نه

چې بخوي عذاب زيات پر ضعيفان ک

لاس پښې يې منال لک د ځر وو

دا د تن سري په ميڅل د خوکان ک

پرېږدنک عذاب يو ورځ شي
دوزخ عذاب يې زيات پرې ځان
نور ښځي ورښيا ته شوي په دوزخ کښ
چې يې رنګ ددوی په مثل د سکان ده
د تاوليې يې نورته نلي له سره
لوړيلو ورباندې تالېد ملا په ت له
نور ښځي په دوزخ کښ ورښنا ره شو
چې نوي نوي فريادي هر زمان کړ
لاس پښې ددوی تړلي په زنځيروو
کماشته پاند فرنوت د سکان کړ
نور ښځي ورښکاره شو په بل لور دي
چې يې خټه تې پيرون ددوی زبان کړ
کماشته پورزي لېم ما دا ن وو

پوصل د ددې صورت ناتوان کړ
نو رنځې ورسباره پرېد صورت شو
چې تر ذبوې خوناب اب روان کړ
جبرائيل وي عز و ربي کروه دنځ
بابك دسولچو تاتي عبا ت کړ
دوې سر تور کو زيدي و بردلي
کل روزده کې پيبا دې شرمان کړ
هغه نيځي چې وې خور ند به ز بد
سخت او ابدي برنك پسوهران کړ
دهغو چېسي ترلي بزنځير وه
دوې کښت پهر منزل پهر مکان کړ
پدوې حکه دښتن دو نوڼه حره
دوې ځپله داعذاب دخان تاوان کړ

هغو ښځو چه د خوږه صورت غوښتي

دوي به حسن اراسته به خوږ غوندي ده

خپل زینت به‌ي ښایه دا محرم ته

په مزاق به‌ي زړه خوشحال شي د اړت كه

د هغو ښځو چه لاس او پښي نرې

تل روږدې به پڼیا لناپاکا ت ګ

هغه ښځې چه لنزي ږه ښه وي کټه

دوي ځږ د حرام به غوږ نه اړه

نام ښيي پابند روغ د خپل خښت

داخپر کل واضح په عزيزا نتا ګ

چه ي غوښتي پريکول ۶ په ښور

د غوښځو تل زناه ښکاره پنهان که

پسر خوږند غښځه او پږ اند

تې چا پېرې د دوزخ اور پسوزانه

د هغو ښځو یاري کړه پدنیا کښې

بېگانه مرد به وي وصل پیو یې مکر لزبانه

بله هغه ښځې چې سرود د توکا نو

د دوی کار سخت جېبي وبه غلبه

د هغو ښځو چې سرلک د سپو و

د هغو ښځو به عیب هر د عورت د مردان

د هغو ښځو لاس او پښې تړلې

لحرامي فرزند پیا پېغله ورتوان

د هغو ښځو چې خوناب لرته یې

د هغو ښځو سر توري پهر خا یې دېرد مرده

د هغو ښځو چې زبه وتوخت خپلې

پد روغ به یې سو کتن خوبه دوزکا

پاک بي همه ځاي وياند تېر شه
بل مکان ورته ښکاره هغه پسبان کړ
دغه دننګ عذاب د کړکون
هغه ځاي دنرم د ما نا ن کړ
بیماري سهناک په خو کړه
هولېم ي پټال لک ستېر ا ن کړ
خن لوي دروازه ورته ښکاره شو
چې د پوهنو زرګال لا ریزې بیان کړ
پاک بي وړې رانه وه واې زي مالک
هوي ځاي هم ځما د امتا ن کړ
غه مالک وي دا ځاي ستا راست ته دي
هوي ځاي په ښېب د مشرکا ن کړ
چېري شک د بادي حداي په بیاکي کړ

ذ یو ترټي باور د خپل ایمان کړ

په غږ د ورځ لیتي هیڅ کوهي وه

چې نوم د دې با ندې د غنیان کړ

بري عظیم کانړي یې وړ با ند

مسافتي یمقدار د د جهان کړ

غږ کوهي د ذر کال لار و ایه یې

غږ مالک چو یې د ته عیان کړ

د یو کانړي یکین و اچوي نا خایه

پرزر کالي و نهه ور ته زیان کړ

پاک رسول وې هو رڅای د جانب دې

غږ مالک [illegible] اب پښان د عرض کویان کړ

چې د اخاي دې غاړان شراب خود

چې د قدر کاري پهنیا د مغرور دان کړ

دالک بچي لغځاي و بیا ئې تېرېشه
و رښکاره بوه ښځه بو مرد خوان کړ

چه دسیها عزدي جوش پکړي کړې
هم عذاب یې پر نازل په خوعنوان کړ

پالک بچي وې چه دا خو لدي اي مالک
چه دا ښځې چه پر عذاب باند کړان کړ

ن او شو چه لدوې بوښته و کړه
ما بیا د عجیب فرمان کړ

پالک بچي تا بیا خوک پاسته ده رپه
چه بیا شوې عذاب د غم پریشان کړ

عبد الله وې ږه د پلار به دادمور ده
نا خوښ پر یا ب د وې ځات نادان کړ

اوس خوښ پر یا به دعا وکړه رسول

دا مونږ عوض شا به بزرگي پر ديوان کړ

پاک نبي وي اوس پايه چه د عالم

دا ارزوي بې خاطر باند گذران کړ

پر هغه ساعت خطاب ور باندې وشه

چه سروري له هغه فکره پښيمان کړ

تا چه مورا و پلار اختيار کړ

فراموش د زړه غمه د امتان کړ

دني چه دا خطاب نبوت پر غوږ

پر هغه وقت يې له واړه مخ گردان کړ

مورا و پلاري پخاي پرينښو عالم

پاک قلوب په دا امت پخم کريات کړ

دغه پس لاس و مينو

پاک نبي يې له غخاي روان کړ

غداوم اسمانلسرپاقوتدن روغ دي
مصفاي لدافتل نقصا ن د
بابك نيچي چراوم اسمان داخل شد
لور پلور باندرود صلابكان كه
يوده ياپي معلق ورته منكاره شد
چرنتي موجون محوشان كه
چه ديوسوكال دريكنته كوز و د
برد عدمقدارلوي هر حيا نيار
بوفرستيرك دوپايكنش وه ولا به
كل ده پاپ قرمبوكونه پاپان كه
غدفرشته برمناجات وه پهردم كش
رسول وامت خواست لعفران كه
وراندبل بوفرشته ورتة منكابره شود

ښه جمال يې ځليد ترما مخې تا بان کړ
پاک نبي وې اچې پر دا کوم فرښته ده
پر ادب عرض ورته بيان کړ
دا خازن دالله واړه بهشتو ن
پاک خداي پخپل فضل نوم رضوان ؤ
پاک رسول يې سلام ولوله اخلاص
غږ رضوان پر عليک ثنا د زبان کړ
بيا رضوان ويل معراج د مبارک شه
پيدا رد نوراني زمکه اسمان کړ
فرښتې ترحاب پر درود گويان
باري خداي پر رضوان هم يې شان فرمان کړ
چه خاجيب مالک دي دکلبر کړې
چه ښکاره يې ورته حال د دوزخيان کړ

ورنبکاره کړه اند واړه مخنبتو رت

ماپتابا ند وزما ن ثانزل پهبیشات

غد رضوان حضرت بني وینوه للاس

ورداخل ي دجنت برکلستا ن

دوي لنور پیداشوي اته واړه

هر یو بهښت نامه دارالسلام دي

دي لسرو یاقوت روغ باري سجا ته

غد دویم دارالقرار بل دارالخلد دي

چه سپین زر دخام ي عیا ن

خلورم بهښت ي جنت الماوي دي

دسرو زروي خلقت قديم رحمان

دپنځم بهښت خلقت له زبرجد

یاعدن ي نوم خوکند خداي مهربان

غښتلي يم بهشت ي جنت النعيم دي
چې خلقت يې زمرد پرښه احسان کړ
غوره جنت الفردوس يې النور ده
پراته بهشت يې هوم د پاک حيان کړ
دروازي د بهشت وه بيد وه رنګ
پاک بني چې پر نظر د ناظران کړ
پر لولو زمرد بل زبرجد وو
هر يو دري خداي بيد ايرد وه طبقه
ديوسونکال لار د هر قدر تېها في وه
هر يو دري پر صفت کښې درختان کړ
پهر ورد پاک سبي کا يمه کو سبيا
ملائک ي طواف پهر زمان کړ
يو اوازالعيب وښووبي

چه رسول یې پیغمبر او رښتیا دان کړ
چه بنا دې د مبارک شه
دا مقام یې لایق ستا د امتان کړ
شنه ماڼۍ ورښیاده کړي بې حساب
په آرام پکښې لنا زه د حوران کړ
بنې میوه پکښې پیدا پلوت کون
لوړ پلورې ځای زینت په د ښتان کړ
یا رضوان وې خونه نه یې د اخر شوي یا
دا مکان یې امانت له نوره خلقان کړ
بهر لور پکښې باغچې پرېښه ملون
پاک نبي چه بهر لور نه مخ کړ زان کړ
همې جنت د سره زرخوک د سپین
ښایسته یې هر دیوال هر ایوان کړ

خایش یې د ګرځنیت وو د مسنکو
هر دیوال یې پلوې زمکه اسمان که
کل ماڼۍ یې پراته سره ایوان روغ
هر یو سرای پراو پاکوز وه دانه
پهر کور کښې اوپاتخت وه یاران
مرصع هر یو تخت پدر صحیات که
پهر تخت یې اوباځور زرمت وه خوش
تل کذران یې پر ځوبنې پر لب خندان
تر آفتاب مهتاب روښان هر یو وه
بارې خدای صورت نازل د کل روحان
د غه ورکه اوبه کا تو تعلق نیزې
خواتوی نیکاره بیرون تر خان که
پهرلور کښې زم دوی د شو دوده

ه

هم لشهدي رود ابز يلتي چرن كه
دهر رود يكناره وند والي
بقدرت ي زيبا ورهر شاخشت كه
بهرشاخ دجنت كيني مرغوب
چهردم بي اوازيه خوش الحان كه
هر اوازبي تسبيح دبركا خداي وه
هم رود بني احمر زمن كه
غم مرغون كربه خونبنز رفتار كه
شبريت خان بي برتلو سري سونا كه
دغه ونلساني وتلاني له نشو
كه هر خوبي بر وان بدير غوان كه
بل يو جوي ودنه شكاره شه عيان
حيضيبي برتبه دموءمنان كه

خو زړه ته شهد لرم خوشبوي و ته مسلو

همېږ ېږې ږنږود و سپين ځوښان

د غنچې پکښاره خپه و لاړي

پکښې ناست وخوشحالي مجلس حوران که

د وي ولي د دنيا دي بني ښادي

جواري د پو انځ بساط نه

پاك رسول وي چه د اواز د چا دي

اي رضوان خه عجب ي خوش الحان

څه رضوان وي راشه و ريښو سروده

تر غه حور و چواري ناز بينا ن که

پدېر حسن لښمع په تيا ره کښې

پوکاته بي ګور و رات د پتنګان

جبرايل پرده پورته کړه لو وا ته

ورښکاره یې شنه مجلس د مشوقان کړ

پاک نبي وي دا د چا په نصیب دي

جبرائیل وي دا پېچړه د نبیان کړ

هغو چې ستا کلمه وه وي لا حاصر

پر هغوي تمام ولاړ د نیکمردان کړ

د پېچړه د هغو شو خوان مردان

چې درنه مهرې دي پر عالمان کړ

بوونه ورښکاره شو پرخا ښوت

هر یو ښاخ یې ښایسته په پرکښان کړ

هر پانړه یې مثل د دنیا وه

ترسایه لاند د کل جنت پکښان کړ

کبوتر کال تیز رو مرغ پرواز کړ

پر یو پانړه سترې خاړن ستومان کړ

ور به نرسیږي تر بل پانږي پور د
پارې خدای پر بوه پانږي کذران د
په هر برگ یې فرښته تسبیح کوې بیان
امر زښي د ربي دا متا ن کړ
لک عرجه جلد که پر دا نه سرد
هر بوټي یې پر د عه مثال روښان د
نږدا نه خوږ جوې دي بهیږي
هر یو جوي و بهشت و ته جیا ن کړ
ځ یو جوې د کافور طلا شهد
او دویم سلسبیل خو عیا ن کړ
څلورم جوې د شود وخت بهیږي
خوږ نر شهد هم خوښوي نږدیان کړ
د هر جوې پ کناره مرغزار روان

اوګیاه ي یکښې اصل د زعفران کړ
چا یې زمکه ي لسر و یا قوت روغ
سنګریزه ي یکښې لعل د مرجان کړ
سنایسته یکښې شي ونه سایه داره
خوش اوازي پرښان بلبلان کړ
وي د غونه د طوبی ونه
چه زینت ي هیڅ شان نه
دغه پس پاك بني نزلاس و بینو
پر غونبي و کونر و تر روان کړ
بنهاي د کونر و نه روان شلك
لکتاب روایت مصطفا ن د
غاو یکښې راځي دعرش لزیر
بیانجېي د رسول پیغمبر وانکه

لکوثر و فردوس ونه بهیږي
په تیږي کښې لکه غښتي دا ان کړ
په هیڅ ځای ئې نه وینې په فردوس
لا ذلي خوندي له بیکا ن کړ
لکه سرې پکښې و نورې غرق ښې
د احدیث حضرت نبي څخه بیان کړ
عذاوي ئې ترسود وسپیت یاران
خو ز لذتي د عسلو په عنوان کړ
همه خوشبوي و ترمښاکو عزیزانو
بیا ئې ځي د فردوس په خوبان کړ
کړ خوک بودم عذاو په کوټ کا عالم
بوزه ځړي د عذروند وثاي جاودان
نه ئې تړي ئې هیڅکله نه تل شتل

روایت هسې راوي لرا و بیانه کړ
کناره دغه کوتروانې لسر و زړه
هم داخته یې مسله اب زعفران کړ
سکروړي د رمرجات پکښې پرانتوه
پرې داخل دې قوم د مرغا ن کړ
دوي د ر و د بانګ یې پرښیوت کړ
دوي مرکوره شانبت و ویشتوت
هم صفت یې د باري حضرت سبحان کړ
رنګ جنس یې څال داشتا ن کړ
اومرجوت و دسپین مرغلر د
بادې خداي یې فضل قیمت ګران کړ
دغه رود کتاره باند ولا پر وو
مر یو برج یې خداي یې حبیب یې نقصان کړ

پاك بني بيبي وو كالي بيالي بې شما ده
ځن شمار ځن پر ستور بو د اسمان کړ
هر چې ورځ به د قیامت شي عزیزان
ور بي نوش يې د كوثر دغو كسان کړ
چه امت به د حضرت رسول الله دي
بيا يې رد وي يا ند نوم د در د وبيتان کړ
په دنیاکښې وزي تزي کړ ربه حامد يمن
چه نل زيست يې په دنيا د فقيران کړ
دغه پس پراوم اسمان د پاس
بې عمود وبې مثال رنه شکاره باتيجان کړ
غه عمود وبې مثال لك د ستن
بې يې برج د سرو ياقوت ساز د شبان کړ
بو مرچې برهه برج ماند ساكن وه

رنگ حبسي عقال داشتن ا ن ک
ژ عمود تا عرش دنا تدبید اوار
هیبی نقل لکتاب نا فلا ن ک
دغجرک سرو دهرش تزکنکر لاند
دپیبو خای نزاوه ژ ملک پا یا ن ک
سری روغ لسر یا قوة خما یا ره
پیدا ئبنی لکوهر و دچشما ت ن
هم کردن د غمرغ د ژ بریسیم
دوا رو بیبی بیب العل د رخشا ن ک
خلور ندخا نکوت بصورت وو
پرنجه ویشت ژ بری بیدا هرجابان ک
غلور ژری وبینه ا نور و منیلو
اوه ژری هر پر پنه ژعفران ک

اوه زری یر عنبر ولد کا قوز

هم اوه زری بر عنبر افشا ن کی

بر هر یری تسمیه کلیم کتبیا

د ریم خطی آیات کتبیا د فرقا ن کی

کل شیء هالك الا وجهه

داحدیث لباك رسول لدرا ویا ن کی

موذنچ بانك اغاذ کی خلق

عنه مرغی واواز نه سا معا ن کی

هه مرغ هم بر بل نك وعیشا نکون

مقرری بریخ وقت اذا ن کی

مسك کافور زعفران عنبر خشجا کا

بیای بجره بکل واله بهشتیا ن که

یه اویا زیر کنوب تری اوا زختیری

غه مرغه چه تا د بنا ر خپل ځاځا ن کړ
سبحان الله العظيم وبحمده
باري ذکر د غه چرګ له ژبا ن کړ
غه مرغه چه پر جبنش کړ دوا ره ځانګ
لر زيدن ي د بهشت پد رختا. ن کړ
د غه ونه ځانګو بو د يله غوږ زي کړ
غه اوازي خداي پر غو ږ د حوران کړ
دوي پيرون شو د جنت له کوشکو ن
پر کنګرو کيښ ځان ځرګند غو معشوقان
دوي پيرون سر د کنګرو له د ريچو کړ
غه کروه ي انتظار د شوهر ا ن کړ
لک وقت د غائبځ راشي د دوي خوبي
چه خوښ ته ضبتن يا د يوم د رحما ن کړ

دوي ولاړ د باري خداي پعبادت کي
ځاني بې شمار له څو خاص عاېد ان که
پر ځمر ځداو از له غيب و شنه
تا ګوم فعل خوپش کړي ځچل ځان که
څه مر څه وي نه اګاه ځې باري خداي
څه طاعت چه اخلاص ستا بنده کان که
که نظر د رحمت وکړي په دوي باند
ستا طاعت دوي په طريق دمابران که
پاک خداي ويل اي چرګه ته خاموش
ما په دوي باند ښه فضل ښه احسان که
زه په هر وخت ځنخه وارد وي ته ګودم
پر ځه وقت چه نمازته ولاړ ځان که
پر ځه چه ما پو خله پر فضل وکړو

نو دي خلاص له بد عملو ن لتبرانه کړ

دغه بس [illegible] اس د حبيب ونيو

پر خوبي ي منتهي و [illegible] ن

نو سپين تخت د مرغلرو سنبال ره شه

چه زينت يې صافي په خو عنوان کړ

پاک رسول وي د الوم خداي د [illegible]

هو تخت ي پناه د چا عبا ت کړ

وهو خداي خما وابه [illegible]

چه سدرة المنتهي نام نښان کړ

بادي خداي چه داخما صورت پيدا که

خما خداي د استوی د امکان کړ

که بيقدره د وينته ترخاي نيرشم

ونيابه تلدي ترمخي [illegible] ت کړ

بدو بال به تما وسوځي بر بـــل

باري خداي به ما دا هيبت رنك فرمان كړ

برهغو تخت د پاسه كښينا ستت

پاك رسول ي بڅاي پات حق حيران كړ

بياوا زشد ويه اند را سند

تا خاطر ولي دا هيبت رنك كښنبا ن كړ

برهغه ځاي نوراني تخت و رند راغي

پاك نبي ي به تخت سور بجز نا ن كړ

هغو تخت په هوا والوت مخ يو لرانند

بالا تري تر او ه وا ره اسمان كړ

پاك نبي چه وكا ته نده ه

ندي اواز بر پاك زبات

چه ده خه نملايات بچيل ځاي شو

داسفري مح بو لاند راتكو ا نت ب

وبيستا مقام حبيب دوزي دي

چسل نذر غندشما دلوپيقان

ياري خداي دسا نتنديي دي

كرمخلوق ي ستانرنيه تامد قربات ك

اسرافيل ورتة منكاره سنترعرش دلاند

قدرتي نقل ي پيبب بر لب ت

دوا ايه سنترك وعرش دتابوج

منظري دوهلو به فرما ن ن

اسرافيل ورتة منكاروشنترعرش لند

قدرتي نقل ي پيبب بر لب ت ك

اسرافيل غند فرنت قوي يامداث

ذنقيل به باري خملك كمان ك

اوه ضربه کالپار د شپلي د پرانزي کي
پراوه خاښي يې روغ د د مکان کړ
اوه زر کال لار هر بوخابښ د ي
روايت له کتاب را و پا ت ی کړ
شپيتي وبيني د وه قوم شدکان کړ
لکه لار د خونيت زر کال لار هېي
پاوي کښي تفيل هيښ کلا ن کړ
بيري بشپيږ وغز و ي خلق
هيښ حکم باري خداي د د ه نجان
پر اول او ازبه د رښت عالم بيهوښ شي
څ دويم اوازي مرګ د مخلوقان کړ
زلزله به زمکي کا ند نازل
وا حديث حضرت نبي پرياک زياد

چه فنا دکتاه شکاره بیږ بعالم کښې

لاس بیرلې طاعت کمې [illegible] هغ ن کړ

د دي به ترك كا امانت ديانت دوالي

او بیزده ی ده زکار خویش د جاهلان

هغه وقت به د و هاو حکم و ه يي

اسرافيل چه نفيل بورته پدهاته کړ

اسرافیل چه پیا پوکا تر عرش پاتک

دالقنا رهي و نبيلي تا قرا ن کړ

مخلوقات به گرفتار په بهوش شي

پادې خدای وریان حکم په اشات کړ

لوی هلک غروت د پیا هسې بیت الهان

ونه عزوت د زیابوت خان دار ورانه

دا آوازي د هیبت پکل پکیا سي کړ

د ربابوت به کل وایه وجه یې لهیبت
هسې نقل لکتاب تفسیر مفسران که
لک ماته یې بیری یاوې د رباب کښ
او موجونی هر خوب راست چپان ئ
پاښتان تک هلک یو هر ۰ کښې
چه یو بیر زناول سر کر دان که
بهیبت به د هلک وننه سیت شه
چه احوالي د زنکي پیدا شان که
حملدار به لحمل یې کل خلاص
دا هیبت یې د واڼې یکل زمان د
نمر سبوري به د وایه تور لک سکاره ک
لداسمان به راکوز ستار کان که
عادو به وارچه یې یوکا عالم

دا عالم به تر عرش پورې واړه فان
زمن سره به په عالم کښې پاتې نشي
مګر پاتې به خود واړه سر پا ت
ارواحان به واړه پټول پیوه ځای
دغه پس به دوی هم سر الهي ثابت
مګر حي لایموت چې تل دایم وي
درست جهان به څلوېښت کال ویران
بیا بادات به څلوېښت شي نازل که
درست جهان به څلوېښت کړاب عمقات کړ
کل
سرې پرې دیوان مرغون چاپیاند
هم زمکه به هم سرمار دماهیان له
کالبتون به بیا جوړلک ورته کا
چې داخل په هر صورت خیل ارواحان کا

پوست گوښت هډو ماغزه وینته نوکون
بیا به جوړ هر یو صورت په تجلیل احسان کړ
دا عالم به لا هیڅ څوک پیدا وا ړنه وي
چې پیدا ئې عرش کښې حاملان کړ
دغه پس بفرمان د باري وه شي
په هر خاینې په دښې وېښې دا شان کړ
په اول خاینې روحان د فرښتو کېږدي
په دویم خاینې روحان د کل نبیان کړ
په دریم خاینې روحان د شهیدان
ور سره به ارواحان د صدیقان کړ
د ښې څلورم خاینې کښې عالم
ارواحان به ور داخل د مؤمنان کړ
په پنځم خاینې د ښې طالبان

اروا حان به دیبی ی د د بو ت کر
پرشیبرخابش بروحان د کا وز ا نَ
پراوم خابش به روحات ده مرجیوات کر
کل روحات به پراوه خابش داخل کر
باری خدای به اسرافیل رایند هومان کر
اسرافیل به شیلی پوذ بی مخسسل
کل عالم به لور پلورخی ریز ات کر
عذ فانی عالم به کل نشاب موجود کا
لک ستر ت خمول خولک دمز کان که
په ذره به تفاوت د جا وه نکا
هر اروا ح به وکالبوت و نه روان کر
مومنات به لک شمع خلیک کا
تورسکاره به ید بیشر دکا وزان کر

بیا غه تخت په تېز روی پورته روان کړ
خو د عرش ته یې داخل دخا ن خان کړ
چه عرش د خدای له نور پیدا شوی
په عصمت یې خوندی له شیطا ن کړ
خو قابیل یو فرښته د عرش دپاس
چه خدای یو د اغلو رخساهان کړ
بخانک د ده ځلور زره وزرو
یو وینته یې بولبل سره پیدا ن
په وه زری بېرول عنبر وو
په وه زرله کافوری بیا زک
یو ورځ د خوقابیل په خاطر راغد
د کتلو چه داعرش یې خو کلا ن
یاری خدای په غیبانه له زړه خبر وو

خو قابیل بانه حکم د سیلا ن
چه والوزه غاشا دعرش وکو د
خو قابیل ما یتا نا ز ل هیې فرماد
خو قابیل شپږ د یرش ز د یر کشاده
ده پرده عظمت یې ځان پټ یو
چه دیوشو کال لار مزیوه پیریزد
مسافت یې هیې نقل نا قلا ت
په شل زر کال دي والوت یو ځل بیا
په تکي یې صورت ستري ستوما ن
عرض وکړ یاري خدای زرماته شو
تا تر کوم حد لوي د عرش پایا ن
نه او شو ستړي پر اتره وکو د
خو قابیل تا د یرځا ده وته کا ن

ثالثني تر نوو پا به تېر شوي

که هر څو به تېزي ځېبر پران کړ

او خدا د به احتېل عظمت سوګند وي

ما دا عرش پلوي لوي هېبت کلاړ

که هر څو پېش پرواز کړي تر قيامت

ځم دا عمر په دغه شغل کذران کړ

وه به نه رسې د عرش تر شان پور

ما به تا و ته ابتکار د راز بنهان کړ

کړ دا څورلسې کښته پور ته طبقون

چې تمام زه هي پاېند توم ز مکه اسمان کړ

دا هم د عرش کرسې تر عظمت پور

په مثال ي لک ذره ي داو ر زان کړ

عرش چې بزرګي لوي کوي عالم

بیا یې همسک نجاور کښې احاملات رکه

هر حامل پیدا واړه په خلوت صخ

پرلوی کښې یې هر یو هیبت کات که

د دوی په ښیږ دی پتروه زمکه د ښه

دغه عرش یې پر کړدت د دوی سکون له

د دوی قرب د یارې خدای پیدا ریا ید

د دوی ژوند وتي وړیني ترکجها

خوک د طول د درازي هیبې وا حي

کتاب روایت چې ناقلان ړ

خوک د دوی سوا پا نرکالا ر دای

سرنه پایې د د صورت دایتا پ ـه

دا د عرش فرښتکل تعظیم که

پړ وه خلد بې سلام روزنیا تنه کړ

دقيامت تر ورځ بوره بولا به وي

ني سره کوم پاپو وته حيناب ت

دي

دوي مشغول د باري خداي بعبادت

امرزش ي دبني دا مستان کړ

برغش چه بني پاس وخوت دعرش

دنعلين پرکښو ي زړه کښان کړ

حکي وشل پيرهو سره را دروم

محمد ماداعرش ستا پروي ودان

پاك بني وي دموبي معراج پادشه

دبناچه طورستان وته روان که

دنعلين دکښو حکم پري وشو

ماهجر ادب پرزه لتا رحمان کړ

حکم وشغ کليم ته محمد ي

تفاوت یې ستا د ده په یو عنوان کړ

دې عظیم معنی چه زهٔ وایم وی کاند

ستا یې اسم واصل لښکا ن کړ

هر چه ته وائې معنی به زهٔ کوم

ستا جمال یې بالا تر تراش بیا ن کړ

ستا د کوش کوډ چه بیو زی یو عرش وائند

اوس قرار یې د لرزش هر ارکان کړ

ورښکاره شو تیر شو د دولس منبروت

دغه ځای د مرسلو د بنیا ن کړ

دا اسره کل د عرش پرسینې لوری والرو

پاک نبي یې وکتو ته یې نکرا ن کړ

بیا یې کینه لوری یو منبر ورته ښکاره شه

چه بزرگ تر تیغ یې کل وایه منبران کړ

پاک نبي وي پيدا به حال يې خبر بوه خداي

دا منبر يې د پېغمبر لور ولي پکار کړ

نه او شوه پېغمبر لور د عرش بهشت دی

او پېغمبر لوري د دوزخ پيدا جوشان کړ

دا منبر ستا په نام دې خدا د دوست

ما ستا منبر پيدا و اسه راست چپان کړ

چې عصيان به يې دالاري و دوزخ ته

هغه بېلارې د دغه عاصي کاروان کړ

که څوک ستا د امت پکښې ورشي

شفاعت يې ستا پر باب د د دي پيوان کړ

خواست لتا بخښنې لرما دي

دا منبر يې دلي څکه در عيان کړ

چې هيڅ څوک ستا و دوزخ و ته تېر نشي

داي كل واړه په تا احسان كه

دغه بس اسرافيل ورته حاضر شه

چې بوړا ندي خدمت در نمړان كه

او باز ر پرده ورته شكاره كړه

زمه پرده ي تيرېږي شا هڅوان كه

او دز نكال لا ر هر حجاب و و

هر حجاب ي خيل لري پراشان كه

هغه پرده وخوك لا او خوك مراوړه

او د چاي ليا قوت سره بيا ن كه

خوك له سره زرينه پدا خن دسپين

خوك له با د بيلا د چا نوم د رمرجان كه

او بعض زمرد بعضي جوهر و

خوك حجاب له شيشي نيي روښانې كه

خوله او رسپين بعضي له كانړ بې
رونځاي د ظلمت نام ونباڼ كه
او بعضي پردې لنور پيد اشو سبې
هر حجاب ي تعلق د فرښتګان كه
او هاند فرښتې يا ندي تعين
هر حجاب ي پراماتڼ له موا سانکه
اسرافيل حضرت بني له لاس وينو
پدوير مهري پر دو وته روان كه
اسرافيل چه ورنبي پرده لاس كېښو
پر اواز د هرېښي پردې د روان كه
چه ته څوك ي د ر سره دويم څوك دي
اسرافيل ورته څواب بځبيل نه بات
پره اسرافيل چه ... له ماسره دي

بوټي دغه دروان خوشحال شادان دي

غدروات کړ پرده لري عزيز څو

په ياري پر در ودلګ يا ران کړ

پرده داربتي لاس ياس کښي وښو

اسرافيل تړي بيستنه بير تښ مڅ کړ

پرده دار و روښنتيا پرده بوت

تور خدمتي دهغو پرده پاس ن کړ

بوبريل باندي سيار تړمخ بو ر

خوي تبريني تروا ره جيا يا ن کړ

دغه پسې تخت دسپين سر غلر ه

په تقويمي ليا قوة شا سلا ن کړ

پاک ديني برغخت سو رک عا لم

پهواي لمغ خاي پر انت کړ

دغه پس پوا وازه ور باند وشو
پري پوه د دوا ره کوت پهلوان که
په پرده دننه راشه خوا د دوست
پانه د نوراني زمکه آسمان که
بطريق د مصلي بوخت پيدا شه
پاك بني پوره سر پر برده ستا دان که
بيا پر غزشه دا بساط ي دهيبت دي
هوي خاي ي روز محشر له بيان که
بيا پر غزشه چه بکوم بساط کښ ناست
داي کوم خاي و دي عيان که
بلك رسول وي زه نبه بيم نيو هيزم
دا صفه عاجز توان نا پتوان که
بيا غزشه دا ساز مي د هست د

هوي خايي روز محشر لره بيان كړ
چه حساب كتاب به اخر له عا نم
هوي خايي حق وفت ته راسها ت كړ
بيا اوازشه دو لا تذ را نشه حبيب
ماستا نوم بالاتر پيدا يه عالمين كړ
بيا اوازشه دا يوم بسا ط لسا ست
بالدي بي بي جزي كتنا د ن ن كړ
اي قادر ذوالجلال بيد هيرم
دابخاي ته راښكاره خپل احسان كړ
بري اوازشه دابساطي د هيبت دي
پرنصيبي دنيا ن كړ
بيا رسول دي ياري خداي خالق
تا خامت لايق دكو مكان كړ

ندا وشو د رحمت بساطي ستا د بې
هم لايق يې ستا د واړه امتان کړ
که هر څوي ګناه لوي دي پرې د کون
ستا لروي يې هم خلاص لنيران کړ
مرتبې يې قاب قوسين يې روڼي شو
هم سرداري يې کل واړه مرسلان کړ
بيا يې خاڅې د رحمت پخول کښ ورکړ
پاک رسول يې په علم پوهان کړ
هو خاڅې خوږ له شهد ځله واوړه
هم خوشبوي له مشکو په خوشان کړ
بيا ندا شو وا به څه غواړه حبيب
ما ستا پاند نازل هسې فرمان کړ
پاک نبي وي ويل ده امت غواړم قادره

دا پکاره د عاجز امت نه نوا ک

نه او شول قادر ای حبیب

فکر مکړه ما خواست تا قبول بخان ک

بیا نه اشو پو رته و کور حبیب

ما ښکاره ده د ته هم ر نیهان ک

پو صورتي و رښکار کړ طالبان

چه بیجدي د پر زینت د محبوبان ک

یاک بني پر غه صورت یا نه عاشق شه

وکتوته ي نظر پهر زمان ک

ولي زړه غه صورت ځن غایب شه

یاک بني ي پدغه فکر حیران ک

نه او شو چه د غه صورت د فقر

چه پر زینت جه هیبشان ک

یا الهي وي حب ابا فقري قبول دي
چه لوي بمرتبه کښي لي یا یان کړ
بیا خطاب اود بیانش وشو حیان
یا الهي بجواب دیل بو ها ن کړ
چه دوست چه د دوست له ورځي تحفه بوي
یا ما روت کوم خیز تحفه کړ ران کړ
یا الله رسول وي څلور خبري راوړي
نور امید ي ستا پرته اسم غفران ته
عاجزي نیستي گناه څلورم نیاز هم
کل امتي ستا پر فضل یا احسان کړ
لیږد شو څلور دا اوي قبول دي
ریکې تا خاطر دي کښیا ن کړ
څلکو تمامست شا قبول دي

وهر کار د ونچ خاطر خوا هاتي کړ
قاب قوسین یې روزنې شه طالبان
د لولاک تاج یې پسر د عشا هاتن کړ
پاک یې ویل غما امت عا جبرد ځې
د بخښنې خواستې ستایلوې د توان
د پردرو نه یاور باند مزد د دوعجرد
التحیات می ستا یو سید د الا هما وسمک
چه د اسوال د بني وشو متو متان
یا خطاب باند یې کام یې ژ یا ان کړ
فرېضه یې کړه پنځوس وقت نمونځون
د نمونځ یې پر دوي فرض روز شبان
ذوي وې شپې میاشت روژه یا
د غزا دې ستا پر وابه امتا یعنی

... وي طاقت نلري عاجز دي

ناځما مت غريب عاجز نا توان که

بيا نيم ويشت وقت غونځو پروز ښ کين

په رسته کال موني روژه ئبل ناوان که

نابالغ رسول وي بي طاقت دي قادره

حاد ژوند بار د بکردن دغريان که

بيا دولس وقت غونځو پروز ښ کين

خلويښت ورځي روژه دوو ځان که

نابالغ رسول وي نو رينځه وايم قادره

علما امر قبول کري به چشمان که

خطاب وشه چه واي حبيب

صلحا خواست قبول په هر وقت په هر زمان که

نابالغ بزرگ ديرش روژه بکاد ين

او پنځم وقت يي غونځ بزرګ کړدان کړ

بيا خطاب شه خاموش دي لي شو حبيب

پاك رسول يي پر ادب كښنا دد زبان كړ

پاك رسول وي اوس تر كوم لښتا ځي كرم

نو ريشر ميږم اوس يي ځد لنک ذ بان کړ

خطاب وشه پنځ وقت غونځ روژه دير

دا خطاب يي ستا پكل امت بكسان كړ

هر مؤمن چه پنځ وقت غونځ ادا كړ

هم اختياري ديرش روژه د رمضان كړ

بر پنځه بصواب وركړم و بخوس

هر يو غونځ چه دي ادا د امامان كړ

هم ثواب شش ماه د دوي روژي كړم

دا ثواب يي د روژه بصل عمان كړ

خړ و وائي ياري خداي تحفه عوښت
پاك رسول ته رند خواب په هيڅ شان کړ
التحيات لله والصلوات والطيبات
دا خواب يي په دا شان هيڅ کذران کړ
دا خواب چه پاك رسول و کړ عالم
بيا خواب پاندې قادر مهربان کړ
السلام عليک ايها النبي ورحمت الله
هم يي لفظ بركاته شامل ان کړ
بيا نبي وي چه السلام عليک
هم يي بش يي توم د وا ره صالحان کړ
چه هر زعاشق معشوق تري بوره کړ
حال عرض دي ونښكان وا ره اظهار کړ
حمد و ثنا ري كري مونږ كوا هي لوچ خسرود

م

يې خاص شته، بنده ګان ک

هم کوا يې لو د خداى ... ئې

بيا يې نوم ور بند ختم پرستوان له

نسو زړې خبرې ترې را وي

ورښکاره يې پټ پټه راز پيدا ت ک

څوک دکوي څوک مسوي غ دمرنې

باري خداى چې پراګاه هغه سلطان ئې

دغه پس پاک نبي يې بيا زنيس ئې

د ذره عرض يې وقادر نه پداشان ک

يو خداى تا ادم لخاورسا ... ک

بيا د حکم د سجده پر ساجدان له

هم پر شيش د صحيفه کړل نازل

هم نوح نبي د خلاص له مه طوفان ک

غه موسی په کوه طور لتا همراز شه

په ابراهیم د د نمرود د اور ګلستان که

وعیسی د معجزې هسې ور کړې

چې مرده به یې ولاړ له ګور رښتان که

ویوسف د ښایست هسې شان ور کړې

چې یعقوب ه ړند ړندت د د ګویان له

بیا دو یوسف د ظلمت له بدی جا ه

هم په لطف د مصر کېن سلطان که

دیو پیري د سلیمان په حکومت که

تصرف د پر هر لوري د سلیمان که

په یو لک څلیر ویشت زرا نبیا ده

تا هر یو په محبت کېن پهلوان که

خطاب وشه چې اې ثما حبیب واوره

همفر انچ تاه او بيا دن ل

كادم صفي جيسا ز كه ا نر ب

ماستا نو ٢ الخبر نور و احراز نه

كادم سلائ سحي و ب

ستا جي خي بكل والب ستانما ن ا

كه ابريشش جي صحي كرل وا ن ل

مابتا بابلد نازل محي قرات ل

كه نوح نبي جي خاص ز لطر فان

ستا بشري جي بدار ما ت له كا فران كه

كه موسي يكوه طور لما همراز نته

ستا معراج جي بهرو زي لامكان كه

كه ابراهيم جي دعر ودلداو رخلاص كه

ستا جي هم براق روزي كشا تا ما ن كه

کړ یوسف یې غلام مصر باد شاه کړ
یا یې خلاص له بند چاه د زندان کړ
ته باد شاه ی د اطلس د زر قام
ستا نوم لوی د آدم بچو زندان کړ
کړ یلفت یې سپیره کانړي له دوه نیم
توپید ا یې سپیره مرغی په خوش الهان کړ
ته یې لوی په همه واره موجودات کړه
کل عالم یې بنا مه د تا قربان کړ
ما ثواب د التحیات و تا د رکړه
هم ثواب یې بنا زیات ماه رمضان کړ
هم ثواب یې د اختر و تا در کړی
هم ثواب یې د مونځ و ته یې پایان کړ
هم ثواب یې د الحمد د جمې مونځ

داچې كل ستا صفت پراست پاند پيوان
بې نيښه امت وتا دركړ اې حبيب
هم يې ستا امت روښان پېغالمانت كړ
پر اشان امت د هيڅ پيغمبر نه وه
اې حبيب تا خاطر دې لذات كړ
ستا امت گناه كار ښې توبه وكړه
ما دوې عذر قبول لمعذوران كړ
تېښم بې سير عاجز دي ماسپتي
ما ستا نوم ختم پكار او پيغمبرانو كړ
پاك بې ځاې خاموش كښيناست پاراته
پاك الله پاند نازل هيبې فرمان كړ
چې خما حبيب ولې خاموشي كړې هې
پرځواب دراته ولې كښنک زبان كم

پاک نبي ويل شرميږم باري خدای
دير عرض دا شتمي په طريق دګلستان که
په خطاب شه وبي لور و ته نظر کړه
ای حبيب تا خاطر ولي غمان که
پاک نبي چه نبي لورو ته نظر که
و رښکاره ي دلور بحري پايان که
قدرتي قفل پر پوري وه عالم
چه ودرته ي نظر هغه ديوان که
پاک نبي وي پاند قفل ښکاره کيږي
ای قادرتا مزيوت هدي استان که
خطاب وشه قفل پرانزه ای حبيب
ددرکنجي مي ستا له انګشتان که
پاک نبي اشارت وکه دکوت

غنچه قفل نړۍ کوي يکا يچي ...

د هغه در باب تا ... الخبات د

بصا في کتب توجه ... بانصاف ...

بو وينه چه لوا ...

سکونت د ... باب بيان

يکبين نا ست و ...

تل هميشه پرته و ذاکر ...

لک زيري دخښتا ...

په منقادي د هغه مرغه ...

غه در باب لک اوه خدا ...

غه درخت يمثال د دي جهان

غه مرغ هر کيږي ... اواز

ياک بيچ ورته غوږ د سامعان کړم

کړ داخاوند په اجر کښې پرتاو شې
درست دریاب بې قوسره یکسان کړ
بیا ندا شوه اې حبیب خما واوره
د مرغه چې په دغه خاوند دلما نکړ
ستا درست امت گناه دې دغه همبره
دا دریاب مې دغفران کړ
دا دریاب په اخا ورکړه نشې
د مرغه همې عقل نا بوهان کړ
ستا امت مې د دغه معاف کړ
هم لایق مې دغه کښې پاک جنان کړ
بیا ندا شوه اوس بخې کړ پا توکلېزې
اې حبیب تا یکوم کار زپوه خواهان کړ
مالک نې ویل حکم ستا دې قادره

ستا کا حکم [illegible] قبول [illegible]

بیا ئې وشو د [illegible] پر بهشت [illegible]

محمد ما بتا [illegible] هیڅ [illegible]

نه قسمت د جنت [illegible] جبرائیل

[illegible] بهشت کې د [illegible]

پاک نبي و دعا امت [illegible]

تا چې حکم پر قسمت [illegible]

زه یم [illegible] طریق دوی [illegible]

تا څو مهر پر قسمت د [illegible]

پاک نبي څخه رخصت شه [illegible]

منزل کاوي د جبرائیل پر [illegible] مکان که

بیا جبرائیل وې غلی [illegible] د [illegible]

راته وائي محمد تا څه پروت د لامکان که

غلبدلي ارو بدلي وجبرائيل ته
پاک نبي پر پاک زړه ور بيان کړ
بانتاب پرڅلورم اسمانت داخل شه
جبرائيل وس راز د رفيقان کړ
غږ حضرت عيسى وليد ولاړ وه
پحضرت ی د معراج زيري خوشان کړ
بيا يي ووې نا دامت پر پايه راوړه
محمد کل حقيقت ورته عيان کړ
دپرښتو زغونځ نيځ وقت
د اطاعت فرض څما پر امتان کړ مام
بيا عيسى روح الله وبيا ته ورشه
عرض وکړه داي بتري پتا کران کړ
ستا امت واله نا توان عاجز

مه دا پند نه د نیکي د ناصحا ت ده

د کښېني وا و ه شرمیږم چې ته خم

ما قبول د ېي ته چي عیبا ن ک

پښتنه خاي ر لوژنه هغه س

پر براق سوره چې وته روا ن ک

د خو بیا د خاي ا م و ه عا لم

تا بوي چې سپي اوس توره د ېېدان ک

چې غوښه د صاح د ک عید لښ

خپل معراج یې ظاهر کړ پیا را ت ک

پښتنه خاي یو جهودي نا ست ولاړ سه

پر غرکفت ي بیي شما ر له کا ذ ب کړ

غ جهودي و ته دا وا په د روغ واړه

پيوه پهر کښې تا خشکل د اسیرا ت ک

قول سبتي ي رسو ل

سوال چه تا بيان بچا ضرا ن كم

نه دمقدس را نه و وا ي

يا خداي پيدا يخ عنوا ن كه

يه خداي بر ملائكو حكم و كه

دس ي مخاخ و د نه عيا ن كه

جهود بغ سوال لا بني و كه

بني خواب بر ياك ز با ن كه

جهود لهنه خاي خا ت ولا ر كه

داي ماهي كير به دو كا ن كه

بيخن را بنو بر بيج ه

بيا حكم ي بكو ر به خا ندا ن كه

بينيت دعسل وبخي در يا به

او بو کبنې یې په ذوق داخل شول په ک
وخان ته یې نظر وکړ یا نیا ن
خدای د صوت چنل د ژ نان ک
جهود لااس ونیو په مسیت
په حوی وخپل کورته روان ک
چل نکاح یې باند ونا په عالم 174
اوه کالي هور وته کذ د ن
پهرکال یې بلن کیک ترهو بو د
خوا و ادي و رښکار د اوه کسان
په ودح یې په نیت د نسل وکیا ن
بیا یې مخ د هغوی وته کړد ان که
چه داخل پر هغوي شه محا دو
صوت
خدای بیا یې مخ د هغه چنل د [illegible] ن

چه څوک قدمي نوزي په اندوه
چه نظري په یکې یې په مېنتیان کا
خپل نوري وا غست کور ته راځي
بیا نظر یې کښوي په دیکدان کا
غماځي په څه خاې یاند پروته
غ جهودي په اچار حق حیران کا
د توبې پرې واچاوه پښا په
خپل تیشري د رسول پلور روان کا
پاک نبي وې ته په واپې کړه وام
غ احوال چه پتا پښې قادر سبحان کا
پر جهود چه خه احوال د خداي ته کړه
پاک نبي وې په بیان په زبان کا
جهود په [illegible] کا

خان یې شمار له هغو خاص تایبان کړ

په اخلاص یې د دنیې کلمه و وي

هر احوال یې نښتار نیغ بیږن کړ

څوک چې مه ... نامه یا اخلاص اوښي

اوبښت عمر ... دواړه یک هوان کړ

عملي خدای یاد ... ګاند ناوړي

هر کس یاري خدای یاد کړي له خاطا

یو خدای د حبیب له ... کت

... د نوم ... رسول پاند عیان کړ

امرزش لکنا هون لتاغوا

هر کناه چې ما بقصد یا په نسیان کړ

مور پلار اوستادان مومنان کل

چې یې نوم پاند ولاړ مرد زنان کړ

ته د رحم کي نه لري کرم

ما امید لتا بخښښ دایمان که

امید وار یم نیک دعا یم یاران

دا عرض داشت مي نه د مؤمنان که

سن هجري وبزرلس تخلص کال

دا بیان چې غلام بي ابن شیرین که

په صورت سره بخښ وا یه شر

ملک وطن د واوه چې ګذران که

په نیکي کلیانړي ذات موکاخیل د

د قسمت دا ندید به هندوستان که

دیتي مصلح نامه وبهادر کبن

ما غلام بوښتو خبیان که

د غلام قوت لکوم د ویلو

غلام قوت اکوم د و سیلو

دالطاف غوث الاعظم شاہ مشاہد

تمت ع م ش

176 کارہ بہایام

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم السميع الذي ليس كمثله شيء وهو بكل
شيء عليم بسم الله الخلاق العليم الذي ليس كمثله شيء
وهو الفتاح العليم بسم الله السميع الذي ليس كمثله شيء
وهو العليم الخبير فعل جوارح بسم الله الذي ليس كمثله شيء وهو
الغني القدير فعل بنجم بسم الله العزيز الذي ليس كمثله شيء
وهو العزيز الكريم فعل منشم بسم الله العزيز الذي ليس كمثله
شيء وهو العزيز الحكيم الغفور فالله خير حافظا وهو ار

بسم الله الرحمن الرحیم هو

ثنامه د حق آغاز کړم اوس لحق سره به یاد ذکر کړم د دې
رحمن رحیم خدای دې د طاعت قدم به ساز کړم ثنامه د خدا
آغاز کړم اوس له دې علم کلام د دې رحمان رحیم خدای دې
بلا چار هیڅ تمام دی بادشاه د پادشاهانو معتبر معتبر دی
د صفت دې د ده کې ترجمه عقلونو بې دې آغاز د
املی د فقیر بنده بیان کا لتوحید به خوائی کل د [illegible]
صفتونو [illegible] بنا [illegible] خداوند [illegible]
د [illegible] ذو الجلال صفت دې صفت [illegible]
[illegible] کا ترتیب [illegible]
[illegible] خداوند ذو الجلال [illegible]
[illegible]

يغ جت ورسره نشته صفات نه عين ذات دي
غږدي چه کوبني څوکند يغ سره بودي هوه
ويل ئي داوي هسره غيري صفات ذاتيه اي
فعليه سره قديم دي وسکه خشوکه بليتون ي
بيداکيږي بيان ذات صفات سره قديم دي لکه
شوي نزوال النقصان وخداي ته شي وېلي بويه
نه لکه شي دي چه دي شوي يا به شين همرد ذاتم
نامه پر روغه ولد ذات يد اثنين جهت نه لرينه
وخداي بي نوم خداي نه دي کل نوم بي نوم ي نه دي
پروايت د بنايات چه ظاهر باطن يو هان دي
بهتر بن دي و اقان خداي نه جسم نه جوهر
دي چه يو ته شي يا بري کړي نه
دي نه بعض نه کل سره دي کله دي نه نور هم

بد لیو بزی خدای نه عذر دی نصرت نه
چې [illegible] یا فکر کښ د عزت هم چې عیال کښ د [illegible]
[illegible] تر د غه وار برتر دی د جا عقل له تشبیه
وران مخلوق ندی چې بیوره جوړ دی نه کام چې
زبان برتر تر د غه دی چې څوک بحرف و بیان له
یا اوښه نا کهان چې علم د اول د اخر به قوله دی
ثابت شوی اول کړ خلق ورته پوهیږی د روی
هم کوتاه شوی خلق قادر توانا بې عشر دی
چې بر عرش ئې هم د حکم غلبه د کبر بر وصل
چې د غه کان بکا بد لعدم [illegible] ده د خدای
رنګ ماهتاب چې مثل با مثال وی بانظر چې
[illegible] دحیل کړو ه عیال کاه
[illegible]

کال زمانه چې به لکه زړي پر خدای باندې داغسې نه

تړ بېزي په داوا پکړه شوي نبد سخه دي پر خدای

باندې داغسې نه رغېږي بې بېنا تر دې لوېږي لا

ولاد هغه لړو په هم تلو ده طبیبا یاري نه غواړي

بې یاري ورېږي تړ بوږ خلایق بولې مس کا بیا ۳۹

به ي زوند په هم بقیامت کا بې جزا به ورکوي

ده رجایې بخیل خوې بخرقمت کا داهل خیر مونان

به بهشت وي کوناکون نعمت ورکا فران به دوزخ و

یکېن به پړ دي عذابونه مؤمنان بې رنګ بې لوړ به

بې منال و وینې به سکړه تې بې بیدا بې چه دا خدای

دې لکه و هسې دي هم هغوي بوي بڼه لکه د خدای دید

ور پي په بهشت خدایه به وهېږکا زیان کارانه

معتزله دي په دوزخ ته به ي تر کا د خدای دیدار

مرحق دي پس له رالك لهښت حاصل كړي چه چه
پيلار يې منكر دي ځرنيت بولاريږي ماوس پر حق كه
لازم شي چه كل سود دو بنكات ترسوي فعال لما
رلك دي چه خواست وغږي وكړه هم بكړي هم
دنيك چار لازم پر خداي نه دي چه سند دنيك كردار كا نيكه
بدي دوانه پيدا كړي اوس بنده د خپل اختيار كا
بدي مې كړي او نيكي يې لازم كړي پر بنده وه هر
چه داهس نكړيت هغه حقه توبه ده واجب او ض
لازم شوي چه پيغامبران واړه پر حق كتر لي بو يه هم
حس فرښتكان لفرښتو سره دوتيې كړه عزرائيل هم
پيد [illegible] لي پر [illegible] ميكائيل [illegible]
[illegible] بخاوري اد نه ودي [illegible]
[illegible] نظري [illegible]

ددوی دامت به شفاعت خواړه لحق تاج دی ورکړ
دکامل دفاضل دغه چار همه خلاده مطلق تربیت
په تل تل هر وقت په هر زمان دی خو خالق ښوله
کوم کات قیامت شریعت لی روان وی دبی معراج
80 حق دی پټ دی جواب دی نو هم دغه حجا
بیا هم دی هم چه دبی معراج پټ حق نکړی سکه
هغه سری کافر دی چه انسان بیان لصغیره ولکره
وکړا هونه ی سالی نه قصد وکړا نه کړی محکم
انبیا نبوت وو ولی هیڅ عود په عامه نه هر جه دو
بید اشوی مستور دی نه هغه وو چه کوا هم لی ورده
نه دروغ یووبلی د دروغ بچری دردی سلطانه سکند
د نه مکه دو بناخ ښتن وول پیغامبری شه حرکه
نه و هم هس دلقمان احتیاط کړ لاله ودرت

[illegible] بوله یکتی نبه خدای لکه کریم کا ذالعرش [illegible]

که ژبه لاسمان دا ابدیت د جلاله سره محمود د نبی [illegible]

رتانه کا ماند روښانه کرامت د اولیا اهل یا ف هر وقت

په هر زمان و هم بکیږي ولیکن اعلا خصم منکر [illegible]

د الطاعی کړاهه د نبي هري یهیح زمانه کښ اولیا

تر انبیا و نه افضل و د نبي خلق د خلق [illegible]

هر ابیلت اولیا په مرتبه دي و بلې بیت [illegible]

صدیق اکبر بزرگي ده بد اخلق پیدا او رهمه [illegible]

په صحابه کښ و په بشکه [illegible] هلکو و [illegible]

پر د عمر فضل اعلا حق بر عثمان ذي النورين باند

و بیا [illegible] د بال نبي د [illegible] جنت و پلا نبي صحا

کښ و بیا [illegible] فضل رکوان و جهان

هر [illegible] کر [illegible] د [illegible] کړد و [illegible]

بزرگي ئې هم تر تفضيل علي وبيد انو ئې صحابه کښ دي پس له هغه
ئې بې کانو ئې تر وا ئې هم روجې جي بي عايشه افضله تر ټولو ئې
زوږه مخکښ خصلتونه هم دي په کل عورتو ئې فو دا افضل
ده اول ته يا نبي ده شي تعرس ئې وا افضل ئې ادريس
خونې دي يو بعده د کامل ئې رحمن و پل پشپه دمعراج 181
ئې کا صاحب شه په اسمانونو د اعتقاد د دښايان ئې کړون
کښي ئې وساته مصوبه هرچه ښک کا رافضي دي
په دوزخ کښ بدي او ښي ت يا بوت او ئې دغو
محمد يزيد لعنت ئې وائي ملحد لکرا هائے چه ئې رفض کښ
غرم دي خلك ذوي ائي دامام حسين برگ
شه دي کا فرشه داجير بيهوده د ... سك
دغه دي چه يزيد اهل قبله و مصلي و دولس امام ئې
بر قصاص کي د امام حسين په رك د يا ناراضي ...

خو اینبې تیخ خېله دو زنې تحقیق ایمان یا ... لاهم
دغه و ... یسیدلي کراهات واجب اجال نه دي که
سبب یې اوي خلو بنت و دخ به نور و پانیه لي
مقلد ایمان پیندې یا کثر دلیلونو لکه یو د بل خبره کا
قبول ... ول ترس ي د زوال دي چه اکاه بدلیل نه
و لخداي لرسول د عاقل بالغ و خداي جه عذر نشته
چه اکاه نه ... لرب العالمین کړ اشیا او لیا نوي هم
ي زده وي چه بیاوه لوکي هیڅکله نوي هرکافر
یې قت دمرک جه ایمان راوړي نه ایمان به قبول نه
وي ... ده تکلیف نوي ومرک ... ایمان به
ضرورې وي د اختیار به یکینو نوي هر چا د چه
تر جنک به ایمان کیند نه عمل ... وصل به ...
... ان عمل ... دواړ خپله کړ ... هم ...

د حق د حرام به عذاب وي د حلال به حساب وي يې خلال
او بې لا نمر به مؤمنان په هر څو که حسنات يې کا د حرام او حلال
يې لاس به خبري و مکوين و مؤمن به بو خاي به ووز
معلوم شي تناول به يا بوت و ليکي لاس ب وركاندي
د كافران تر ينيلوي وكاندي هم به بيا رت يې ماته كاو ربز
ون چنلي كړي ياس كا به د قيامت تله د حق هم
په پل صراط تله دي به لار نشته مطلق يقايت دي شوي
شفاعت د اهل خير مؤمنان دي صحات په ميدان قيامت
3 عاصي بو غوا به ي لخداية كه هر څوي ګناه لوي لكه غرونه
دعا زاري د هر څوك سره كا نه د دعا به ي جابه شي دي
رسيد لي خلاف معتزلي كا نو هغه يې خطا غني
بنده محتاج دي د اايات هسي واخلي دنيا او بنيا كوي
تنا ... ممكن صورت دي تخ كندوزي فلا ستفاهوا

خو بیا ملکي بوکا فقه و حضرت لبکه وه دي مو
وا اولیږ سیون دیږ بیده ذمرته یا کفري کافر قول بها غي
بیا دوي کا معتزله خلاف دي موت نوي رسي اجل
جبلي د غلط قول د هغه مري پر اجل مقتول چې
بعد ها الي دي موجودي دوزخ دو بهشت وا بعض دا
بیبا دبس د طایفه دوي کا معتزلي خلاف شي تیر
طبیل دي باقي دوزخ بهشت کبري کافر قول بها غي
کابدعه جهمیه خلاف شوي تیر بتیر کالو بیه اهل بها
فب کبري مسلمان شوي منکر لابات دي کافر وبي
• دکبا کیني دوزخ بد نشي بات تکه کوت کبیني
بدوزخ تي کافر سري بگناه واتي معتزلي خصه اهل
خداي د کتیو غلط د کي ۱۲ دعا لنه یا
موهه نظم د هم ذب اعجابي له محجوله

سره یوځای هغه ووائي له دین برمؤمن بائد دکفر
حکم وکړي حیثه وپښتنه نه یا چه خوره کړیا زنا کړ
یا غیر نور گناه کوي یعنې که څوک دبت دکفر وکا چه بیا لذر
کال بله ووز مرلدي یو ساعت بردې کافر شي
کړ رکالذ نه پائي که د مؤمن زه برقرار دوي ول کفر
برخلا ووائي بي باک بر ده کفر ثابت شي هم عملي
حبط شي هم عورتي طلاق پر مست بائد دکفر حکم مسکر
چه بخله کفر ووائي یا بیهوده جره ول کعورت کا ۱۶۲
طلاق شي طلاق بي جائز نشي لعوبت بشي لن معدوم
نه خبر دي نه لیده شي بقدرت ي بید الکبري ووانا
وت روښان لکه دخور لمر او نمر چه نه دي اسه الله
محکمه بزي لا الله برا بیسه دا مکوم چه
نفه نه لک خبر دي چه بیوري بر هیڅ

مکون حادث تکوین قدیم دی یکی کوم دلایل چه

د معرفت دی دواړه ستا تک کمیږی زیاتیږی [illegible] کښی

[illegible] بی حد دوه خدای کی [illegible]

[illegible] سکه تامه دحسیت [illegible] غیږی [illegible]

هلا سفه کا دوی باصل نه پوهیږی دوی واجب

[illegible] دی واصول [illegible] لا دی خرگند [illegible]

به بستن دوحید وی هر شخص به جبل سوال

کړی قبر کا د کافر عذاب وی هم د څن فاسقان

[illegible] با تد [illegible] د مرغزار کا تحقیق

[illegible] حرام رزق دی [illegible] حلال دی

[illegible] ددی [illegible] دخان [illegible]

[illegible] آل دی [illegible] حرام [illegible]

[illegible] علم عذاب نو [illegible] قیامت [illegible]

منتال سحر حلال دي لکه بلبله اواز کاندي برلي
پکښ کړت دفاري نرلو خلاصه کاله مخ جبله
ښکاري پاکېزه وي هو لکه هم خا ود هغه روح
هو بنده تني لکه خوب او به ژ وند ونه ذکې
د سرې دخا روي دا نجار سکه پد ادرياب
غو ته نغوته وه کړي پياد کړ لبا وه ته به مل
٨٤ الله به دسيانه پس ثواب بزرگي به مومن لکه
موندلي اهل خير مومنان پس وار مومنات
پر ما ذکر دلته په بنده ياري کا به دعا دي
هم ياد کاندي په غه حال چه به وخداي وته
چې کښ ذله و بخښين لخپله فضل هم
پلخپل اول اسان ي ان کندن کا بل دعصات
واړ بحقيقه زه او س هغه کله دعا کړه دخو خماقه

06/07/2011